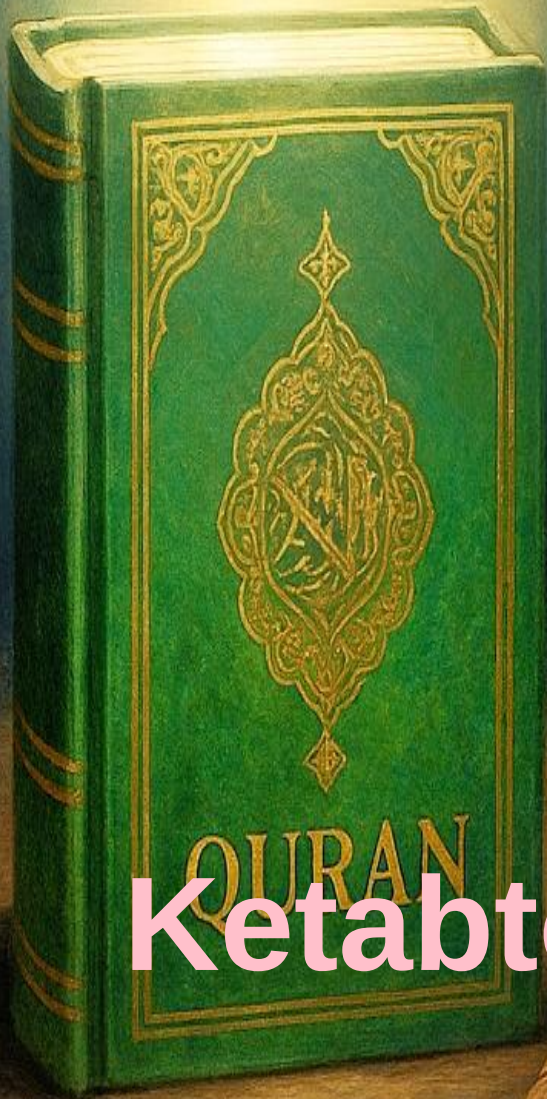

د قرآن او بايبل په رڼا کې:

عيسى (ع) او محمد (ص)

Ketabton.com

ليکوال: جندالله الخراساني

کتاب د جوړيدو کال: ۱۴۰۴/۲/۱۸

لړلیک

3	سریزه
5	د حقیقت انکشاف
9	د عیسی (ع) ژبه او د خدای ج اصلي نامه
11	یوازي یو خدای
19	د "خدای زوی" او "پلار" اصطلاحاتو په اړه د بایبل تحلیلي بیان
26	بایبل له مخې عیسی ع د خپل الهیت رد
29	د بایبل له مخې د عیسی ع د پیغمبری اعتراف
34	د بایبل له مخې عیسی ع د الله ج رسول
40	د بایبل له مخې عیسی ع د الله ج بنده
42	د بایبل له مخې عیسی ع مسلمان دی
49	د بایبل له مخې د حضرت عیسی (ع) عبادت و الله ج ته
55	عیسی ع د عیسرائلو پرته بل هیچاته ندی راغلی
58	د بیابیل ساینسي غلاتی
67	نامحرمي جنسي اړیکې په بیابیل کې
76	عیسویان د عیسی ع او د بي بي مريمې ع مجسمو ته عبادت کوي
79	د بایبل د وخت او د بر بادیت یوازي یو څو ایاتونه
86	د بایبل له مخې عیسی ع یو بي عدلانه او بي انصافه او ظالم شخص معرفي کول
93	مسلمانان تر عیسویانو زیات د عیسی ع پیروي دی
97	۱۲ دلیلونه چې ولې عیسی ع هیڅکله عیسوی نه و
103	شل انجیلي دلایل چې ولې زه هېڅکله مسیحي کېدلی نشم
109	د خدای صفات د عیسی علیه السلام له صفاتو سره نه برابرېږي
112	که چیرې یو څوک د انصاف له مخې دواړه کتابونه مطالعه کړي
115	د نننۍ مسیحیانو عقیده د عیسی ع پر ضد ده
117	په بایبل کې د عیسی ع په شمول د انبیاء علیهم السلام سپکاوی
118	د بایبل ۱۰۱ تضادونه
153	د رسول الله (ص) صفات په بایبل کې
169	رسول الله ص په بایبل کې
169	دویمه برخه:
178	رسول الله صلی الله علیه وسلم د بایبل او قرآن په رڼا کې
178	دریمه برخه:
181	په بایبل کې د کعبې شریفې او حج اړوند اوصاف
185	په بایبل کې د کعبې شریفې او حج اړوند اوصاف

185	دويمه برخه:
190	په بايبل کې د کعبې شريفې او حج اړوند اوصاف
190	درېمه برخه:

سريزه

د کتاب ځانگړنې:

د کتاب نوم: د قرآن او بايبل په رڼا کې عيسی (ع) او محمد (ص)

د ليکوال نوم: قدرت الله درمان

کمپوز او ډيرايڼ : قدرت الله درمان

د کتاب د جوړيدو کال: ۲۰۲۵

د چاپ شمير: ناچاپ

د کتاب اړوند نظريات مو په دې پته وليږئ:

ايميل ادرس: quratullahdarman895@gmail.com

د واټساف شميره: ۰۷۶۶۳۱۵۴۳۳

د مؤلف اوړوند: قدرت الله ولد يې نسيم الله د هغه مستعار نوم ”جندالله الخراساني“
دی هغه په کال ۱۳۸۲ د اسد په ۱۵ د افغانستان په خوست ولايت کې زيږيدلی

دی او په ۱۴۰۱ کال یې د محمد صدیق روهي ليسي څخه د دولسم سند تر لاسه کړي او لا هم د زده کړو په جریان کې دی.

بسم الله الرحمن الرحيم

د بشر د تاریخ په اوږدو کې، الهی پیغامونه د الله تعالی له خوا د انسان د لارښوونې لپاره نازل شوي دي. دا پیغامونه، چې د وحی په نوم یادېږي، د انساني ژوند، اخلاق، عدالت، نجات او عبودیت لارښود ګڼل کېږي. خو د وخت په تېرېدو، د انسان لاس د ځینو آسماني کتابونو متنونو ته ورسېد، او وحی تحریف شوه؛ حقیقتونه له منځه لاړل، او بدلونونه د بشر د هوسونو تابع شول.

د انجیل شریف موجود شکل نن هغه څه نه دی چې عیسی علیه السلام ته نازل شوی و، بلکې دا یو ګډ روایت دی چې د انساني ذهن، فرهنګ، او سیاستونو تر اغېز لاندې جوړ شوی. له بلې خوا، قرآن کریم — د خاتم النبیین محمد صلی الله علیه وسلم ته نازل شوی کتاب — تر ننه پورې بې تحریفه، محفوظ، او الهی پیغام په خپل اصل شکل کې وړاندې کوي.

په دې کتاب کې موږ هڅه کوو چې:

د قرآن او بايبل منځپانګې مقایسوي تحلیل کړو؛

هغه حقایق روښانه کړو چې قرآن یې وړاندې کوي؛

او هغه تحریفات افشا کړو چې بايبل یې زغمي؛

همداراز، د عیسی علیه السلام، مریم علیها السلام، او محمد صلی الله علیه وسلم مقام د دواړو کتابونو له زاویې بیان کړو.

دا اثر یوازې یو فکري مقایسه نه ده، بلکې د هغو کسانو لپاره یو دعوت دی چې د حق لټون کوي، د شک له تیارو غواړي د یقین رڼا ته راووځي، او غواړي پوه شي چې: ولې قرآن خالص دی، او بایبل تحریف شوی؟

ولې محمد صلی الله علیه وسلم د ټولو نبیانو خاتم دی؟

او ولې نجات یوازې د توحید، وحی، او محمدي شریعت په قبولولو کې دی؟
لوستونکی به پدې کتاب کې له شواهدو، عقلي دلایلو، تاریخي تحلیل، او د آسماني کتابونو اصلي مقاصدو سره مخ شي. موږ هڅه کړې ده چې له تعصب پرته، د عقل او انصاف په ژبه، حقیقت ته لاره هواره کړو.

دا کتاب د مسلمانانو لپاره د باور تجدید دی، او د غیرمسلمانانو لپاره د تامل او حقیقت پېژندنې بلنه.

"وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ"

الکھف 29 :

ژباړه: او ته ووايه: دا حق ستا د رب له لوري دی، څوک چې وغواړي ایمان دې راوړي، او څوک چې وغواړي کفر دې وکړي.

د حقیقت انکشاف

ننی عیسویانو د خپل کتاب پرځای د کلیسا لاره غوره کړې بس څه چې کلیسا ورته وایي په پټو سترگو یې مني:

عیسویت 600 کتابونه لري چې هر یو کتاب یی له بل سره په ټکر کې دی، تر سلگونو زیات لیکولان لري،

په ټول بیابیل (یعنې د عیسویانو په کتاب) کې هیڅکله مستقیماً دا خبره نشته چې عیسی ع چېرې هم ویلي وي (:الغیاذب الله) چې زه خدای یم یا ماته سجده وکړی یا ماته د خدایي لفظ وکاروئ! برعکس په ډیرو ځایونو کې عیسی ع د دې خبرې ذکر بیا بیا تکرار کړی، چې الله ج زما رب دی او ستاسو رب دی او په ډیرو ځایونو کې عیسی ع په ښکاره ډول د پیغمبرۍ دعوا کړي چې زه د هغه له لوري یو رالیزل شوی پیغمبر یم.

عیسی ع فرمایي :په رینتیا سره خدای ج په ځمکه کې ندی اوسیدلی هیچاته په ځمکه کې د خدایي لفظ ونه کاروئ زمونږ خدای یو دی او هغه په اسمان کې دی 1 kings,8.27 او متي 23:9 ،

او په ټول بیابیل کې د عیسویت (Christianity) کلمې ذکر نشته ایا چې یو دین ختی نوم هم ونلري ایا موږ ورته د دین نوم ورکولی شو ؟ دا لغات (Christianity) د لومړي ځل لپاره د عیسی ع حوارینو ته د سپکوي په تور د یهودو لخوا وکړول شو

نه عیسی ع دا امر کړی چې ستاسو د دین نوم عیسویت (Christianity) دی، او نه یې په بایبل کې ددغه نوم ذکر شته دا معلومېږي چې عیسی ع نه عیسوی و او نه دده اصلي تعقیبونکي عیسویان دي!

بله دا چې په ټولو ۶۰۰ بایبلونو کې د بایبل د کتاب نوم نشته ایا که چېرې یو دین د کتاب نوم هم ونلري ایا موږ ورته الهي کتاب ویلی شو؟ او په ټول ژوند کې عیسی ع د دوی کتاب چې عیسویان ورته د خپله ځانه بایبل وایي ندی استعمال کړی، دا ځکه چې انجیل شریف په ارامیک ژبه باندې نازل شوی و، او د حضرت عیسی ع ژبه هم ارامیک وه.

اوس راشی د عیسی ع خبرې وگوری:

1. عیسویان ادعا کوي چې عیسی ع الغیاذب الله خدای دی نه انسان مگر عیسی ع په بیابیل کې وایي: زه یو سړی یم (جان) 8:40

2. دوی عیسویان ادعا کوي چې الغیاذب الله عیسی ع د خدای زوی دی مگر عیسی ع په بیابیل کې فرمائي: زه د انسان زوی یم (متی) 19: 11

3. عیسویان ادعا کوي چې عیسویت هر څوک قبلولی شي او عیسی ع ټولې نړۍ ته راغلی مگر عیسی ع د دوی په کتاب بیابیل کې فرمائي: خدای ج زه یوازې د اسراییلو ورک شویو پسونو ته لیرلی یم (متی 24: 15 او متی 10: 5-6)

4. عیسویان ادعا کوي چې عیسی ع د خدای ج څخه (الغیاذب الله) لوی دی مگر عیسی ع فرمائي: خدای ج زما څخه لوی دی (جان) 14:28

5. عیسویان ادعا کوي چې (الغیاذب الله) عیسی ع د الله ج سره په خدایي کې شریک دی مگر عیسی ع فرمائي: خدای زه رالیرلی یم چې اسراییلو ته اعلان وکړم چې هغه (الله) یو او یوازې دی (مارک 12: 29 او یوحنا 3: 17 خدای زه رالیرلی یم چې اسراییلو ته ووايم چې هغه (خدای) یوازینی دی چې خدمت او عبادت یې کیري (متی 4: 10 ، مارک) 12:30

7. عیسویان د عیسی ع عبادت کوي مگر د دوی په کتاب کې عیسی ع فرمائي: خدای زه د خدایي په توگه نه یم رالیرلی چې خدمت او عبادت مې وشي بلکې یوازې د هغه (الله ج) خدمت او عبادت کولو لپاره (متی 20:28)

هر څوک چې زما عبادت کوي، خپل قیمتي نازک وخت ضايع کوي). متی.
(9: 15

عیسویان ادعا کوي چې الغیاذب الله عیسی ع محتاج ندی ولیکن دی په خپله
خدای دی (الغیاذب الله) مگر عیسی ع څه فرمایي: ما هیڅکله د خدایي ادعا نه
ده کړې ځکه چې زه خدای لرم چې ما ورته ژړل او دعا مې کولې (متی
27:46 او متی 26:39 زه پخپله هیڅ نشم کولی. زه یوازې هغه څه کوم
چې خدای ماته امر کوي). یوحنا ۵: ۱۹، ۳۰)

10. عیسویان ادعا کوي چې عیسی ع زمونږ د گناهونو لپاره مړ شوی نو
مونږ به جنت ته ځو، په داسې حال کې چې هرڅومره گناهونه مو کړي وي!
مگر عیسی ع څه ښه فرمایي: "هغه نفس چې گناه وکړي، دی به مړ شي.
زوی د پلار گناه نه وړي، او پلار د زوی گناه نه وړي. د صالح کس صالح
عمل دی، او د بدکاره کس بدې به یوازې پر هغه وي" (حزقیال) 18:20

عیسویان ادعا کوي چې (الغیاذب الله) عیسی ع خدای دی او د خدای زوی
دی، مگر عیسی ع په بیابیل کې فرمایي: زه یو سړی یم او زه د انسان زوی
یم john 8:40 او luck 3:38 خدای نه انسان دی او نه د انسان زوی دی.
numbers 23: 19

اوس پوښتنه دا ده: ایا که عیسی ع باربار دا خبره کوي چې خدای ج یو او
یوازې دی زه یو پیغمبر یم ماته سجده ونکړئ هیڅ کله یې دا امر نه وي کړی

چې الغياذب الله زه خدای یم ما و عبدوی! نو دا به څومره حماقت وي څومره جاهلت به وي په هغه کس کې چې بیا دا امرونه پریردي او ددې امرونو برعکس عمل کوي او کلیسا به تعقیبوي، هزار بار شکر د خدای ج په لوی نعمت اسلام باندې.

د عیسی (ع) ژبه او د خدای ج اصلي نامه

إله (Elah) الله – (Allaha) د حضرت عیسی علیه السلام په ژبه کې د خدای نوم

په ارامیک ژبه کې خدای ج ته "الله" ویل کیږي او په عربي کې ورته "الله" ویل کیږي او چې تورات پرې نازل شوی یعنې هېراوې کې خدای ته "إِلَٰهًا" ویل کیږي چې دا ټول یو شانې مفهوم لري. تاسو کولی شئ چې همدا اوس یې په گوگل کې سرچ کړئ او دا ټول معلومات درک کړئ!

"إله" "Elah" یا "الله" "Allaha" د خدای لپاره هغه کلمه ده چې په ارامیک ژبه کې کارېدله، هغه ژبه چې حضرت عیسی علیه السلام پرې خبرې کولې. دا کلمه په ارامیک کې داسې لیکل کېږي: אלהא (Elāhā)، چې د خدای مطلق، واحد، او بې ساري مفهوم لري.

ارامیک ژبه د سامي ژبو له کورنۍ څخه ده، او د عبري، عربي، اکدي، او نورو ژبو سره ژوره رېښه لري. د "Elah" کلمه خپله د Proto-Semitic اصل |' * څخه اخیستل شوې، چې دا رېښه د ټولو سامي ژبو د "خدای" د مفهوم اساس جوړوي.

په عبري ژبه کې ورته کلمه אֱלֹהִים (Elohim) ده، او په عربي ژبه کې إله او الله کارېږي.

په دې توگه، دا خبره له تاریخي، ژبني او دیني پلوه ثابتې ده چې حضرت عیسی علیه السلام به کله چې خدای ته دعا کوله، نو دا کلمه یې کاروله: – Elah یعنې هماغه خدای چې ابراهیم، اسحاق، یعقوب، موسی، او محمد علیهم السلام یې عبادت کاوه.

دا ژبني اړیکه د دې خبرې ژور ثبوت دی چې توحید – د یوازیني خدای عبادت – د ټولو انبیاء کرامو علیهم السلام اساسي پیغام و، که هغه په عبراني ژبه و، که ارامي، که عربي، یا نورو سامي ژبو کې.

نو کله چې حضرت عیسی علیه السلام د بایبل له مخې د صلیب پر مهال فریاد وکړ:

"Eli, Eli, lama sabachthani?"

یعنې: "ای زما خدایه، ای زما خدایه، ته ولې زه پرېښودم؟"

(متی، ۲۷: ۴۶)

نو دا "Eli" هم له همدې "Elah" څخه اخیستل شوې ده، چې معنا یې ده: "زما خدای".

تر ټولو ضروري خبره دا ده چې کله هم د بایبل په ایاتونو کې د خدایي (God) لفظ کرول شوی و، نو تاسو باید ضرور پوه شوي یاست چې دا خبره مطلق الله ته راجیح شوي ده دا ځکه چې نننۍ بایبل د ارامیک ژبې څخه و انگریزي ژبې ته ژباړل شوی چې د ارامیک (الله) نامه د انگریزي (God) ته ژباړل شوې

پایله:

د "Elah" کلمه نه یوازې د حضرت عیسی علیه السلام د ژبې یوه ښکاره نښه ده، بلکې دا هم ثابتوي چې د اسلام، یهودیت او عیسویت اساسي خدای یو دی — یوازینی، رحمن او رحیم ذات، چې هېڅ شریک نه لري.

یوازې یو خدای

په بايبل کې خدای ج یوازې یو تعریف شوی دی

لاندې د بائبل (عهد قدیم) څخه ۲۸ آیتونه دي چې په ښکاره توګه بیانوي چې خدای یوازې یو دی، او بل هېڅ خدای نشته، لکه عیسویان چې وايي چې (الغياذب الله) خدای ج د دریو څخه یو دی روح القدس (جبرایل ع)، عیسی (ع)، او الله (ج) خو نا دا عقیده بايبل رد کوي، نه دوه دي نه دري دي یوازې واحد خدای ج تعریف شوی، خو تاسو باید په دې پوهیدلي یاست چې انجیل شریف په ارامیک (aramic) ژبه نازل شوی، یعنې د عیسی ع ژبه ارامیک ده، نو په ارامیک ژبه کې خدای ج ته (الله) ویل کیږي:

۱. تثنيه ۴: ۳۹، ۳۵

(۳۵) دا هر څه تا ته ښکاره کړل شول، خو ته وپېژني چې رب همدا خدای (الله) دی؛ له هغه پرته بل هېڅوک نشته.

(۳۹) نو نن پوه شه، او دا خبره په زړه کې واچوه، چې رب همدا خدای یعنې(الله) دی، په آسمانونو کې پورته او پر حُمکه لاندې؛ له هغه پرته بل نشته.

۲. تثنيه ۴:۶

عیسی ع وفرمایل؛ ای اسرائیلو، واورى! زموږ خدای رب، یوازې یو رب دی. [عیسی علیه السلام دا آیت په مرقس ۱۲:۲۸-۳۴ کې تایید کړی].

۳. تثنيه ۳۹:۳۲

خدای ج فرمایي: اوس وگوره، دا زه یم، یوازې زه یم، او زما سره بل هېڅ خدای نشته؛ زه وژنم، زه ژوندي کوم، زه زخم ورکوم، زه شفاء ورکوم؛ هېڅوک نشي کولای له زما لاسه خلاص شي.

۴. دویم سموئیل ۲۲:۷

نو ته لوی یې، ای ربه خدایه! ځکه ستا په څېر بل نشته، او له تا پرته بل خدای نشته، لکه څنگه چې موږ د خپلو غوږونو له لارې اورېدلي دي.

۵. اول پاچاهان ۸:۶۰

تر څو د حُمکې ټول قومونه وپوهېږي چې رب همدا خدای(الله) دی، او له هغه پرته بل نشته.

۶. دویم پاچاهان ۱۵:۵

هغه بېرته د خدای بنده ته راغی، دی او ټول ملګري یې، او د هغه مخې ته ودرېد، ویې ویل: وګوره! اوس پوه شوم چې د ټولې ځمکې پر مخ هېڅ خدای نشته، مګر په اسراییلو کې. نو اوس، زه تا ته یو نعمت وړاندې کوم. ځکه چې د ایسرائلو نه پرته بل چا ایمان نشو روړلی.

۷. دویم پاچاهان ۱۵:۱۹

او حزقیا د رب په حضور کې دعا وکړه او ویې ویل: ای رب، د اسراییلو خدایه، ته چې د کروبیانو تر منځ اوسې، ته یواځې ته خدای یې، د ټولو د ځمکې پاچاهو؛ تا آسمان او ځمکه پیدا کړي دي.

۸. اول تاریخونه ۲۰:۱۷

ای رب! ستا په شان بل څوک نشته، او له تا پرته بل خدای نشته، لکه څنګه چې موږ د خپلو غوږونو له لارې اورېدلي دي.

۹. نحμία ۶:۹

ته، یواځې ته رب یې !تا آسمانونه پیدا کړي، آسمان د آسمانونو سره ټولو
لښکرو، ځمکه او هر څه چې پکې دي، سمندرونه او هر څه چې پکې دي؛ ته
دا ټول ساتي، او د آسمان ټول لښکر ستا عبادت کوي.

۱۰. زبور ۱۸: ۳۱

ځکه څوک دی خدای پرته له رب؟

۱۱. زبور ۸۶: ۱۰

ځکه ته لوی یې، او حیرانونکي کارونه کوي؛ ته یواځې ته خدای یې.

۱۲. اشعیا ۳۷: ۲۰، ۱۶

(۲۰) نو اوس، ای زموږ خدایه رب! موږ د هغه له لاسه وژغوره، تر څو د
ځمکې ټول قومونه وپوهېږي چې ته رب یې، یوازي ته.

۱۳. اشعیا ۴۳: ۱۰-۱۱

تاسې زما شاهدان یاست، رب فرمایي، او زما بنده چې ما غوره کړی دی
(یعنې عیسی ع)، څو پوه شئ، او ایمان راوړئ، او وپېژنئ چې زه همدا یم؛
له ما نه وړاندې بل خدای نه و جوړ شوی، او له ما وروسته به بل نه وي. زه
یم، یواځې زه یم رب؛ او زما پرته بل هیڅ ژغورونکی نشته.

۱۴. اشعيا ۴۴:۸، ۶

(۶) رب، د اسرائیلو پاچا، او د هغه خلاصونکی رب لښکر، فرمایي: زه یم لومړی، او زه یم وروستی، زما پرته بل خدای نشته.

(۸) مه وېرېږئ، مه ویرېږئ! ایا ما دا له هغه وخته نه دی درته ویلي او اعلان کړی؟ تاسې زما شاهدان یاست. آیا له ما پرته بل خدای شته؟ نه، هېڅ بل خدای نشته؛ زه بل څوک نه پېژنم!

۱۵. اشعيا ۴۵:۲۱

خبر ورکړئ، او هغوی رانږدې کړئ، هو، یو ځای مشوره وکړئ: څوک دا چې له پخوا زمانو اعلان کړی؟ څوک دا چې له هغه وخته ویلي؟ ایا دا زه نه وم، رب؟ زما پرته بل خدای نشته! زه یم عادل خدای او ژغورونکی؛ زما پرته بل هېڅوک نشته.

۱۶. اشعيا ۴۶:۹

یاد کړئ د پخوا وختونه، ځکه زه یم خدای، او زما پرته بل نشته؛ زه یم خدای، او زما په شان بل هېڅوک نشته.

۱۷. هوشع ۱۳:۴

خو زه یم رب، ستاسو خدای، له هغه وخته چې ته د مصر له خاورې راووتې، او ته به زما پرته بل خدای ونه پېژنې، ځکه زما پرته بل ژغورونکی نشته.

۱۸. متی 4:10

"ته به د خپل خدای عبادت کوي، او يوازي هغه ته به خدمت کوي".

۱۹. زکریا ۹:۱۴

او رب به د ټولې ځمکې پاچا وي؛ په هغه ورځ به يواځې يو رب وي، او نوم به يې يواځې يو وي يعنې (الله ج.).

۲۰. مرقوس ۱۲:۲۹-۳۴

عيسى ورته ځواب ورکړ: د ټولو امرونو نه لومړی دا دی: "ای اسرائیلو واورئ! رب، زموږ خدای، یو رب دی؛ او تاسو به د خپل رب، خدای سره له ټول زړه، له ټول نفس، له ټول فکر، او له ټوله قوت سره مینه کوی، دا دی اول حکم".

او دویم دا دی: "تاسو به له خپل ګاونډي سره داسې مینه کوي لکه له خپل ځان سره". له دې نه لوی بل حکم نشته.

او لیکوال ورته وویل: ښه، استاد! تا رښتیا وویل، ځکه چې یو خدای شته، او پرته له هغه بل نشته؛

او له زړه، له پوهې، له روح، او له قوت سره له هغه سره مینه کول، او له ګاونډي سره مینه لکه له خپل ځان سره، دا له ټولو قربانیو او سوځېدونکو نذرانو نه غوره ده.

کله چې عیسیٰ ع ولیدل چې هغه پوهان ځواب ورکړ، نو ورته ویي ويل: ته د خدای له بادشاهي نه لیرې نه یې. او بیا هېڅ څوک زړور نه شو چې له هغه پوښتنه وکړي.

۲۱. یوحنا ۱۷:۳

او دا دی ابدی ژوند: چې دوی تا (یعنې الله) وپېژني، ته چې یواځې رښتینی خدای یې، او عیسیٰ مسیح چې تا رالیرلی دی.

۲۲. رومیان ۳:۳۰

ځکه چې یواځې یو خدای شته، هغه به د سنت شوو کسانو عدالت د ایمان له لارې وکړي، او د غیرسنت شوو عدالت به هم د ایمان له لارې وکړي.

۲۳. اول کورنټیان ۸:۴-۶

نو د بتونو لپاره د قربانۍ شوو خوړو په اړه: موږ پوهېږو چې بت په نړۍ کې هېڅ نه دی، او بل هېڅ خدای نشته، خو یواځې یو.... خو زموږ لپاره یواځې یو خدای شته، الله، چې هر څه ترې دي، او موږ هم د هغه لپاره یو؛ او یواځې یو رب،

۲۴. غلاطیان ۳:۲۰

خو منځگړی د یو طرف لپاره منځگړیتوب نه کوي مگر خدای یواځې یو دی.

۲۵. افسیان ۴:۶

یواځې یو خدای شته، د ټولو پلار، چې د ټولو څخه لوړ دی، د ټولو له لارې عمل کوي، او په ټولو کې شته.

۲۶. اول تیموتاوس ۱:۱۷

اوس دې وي تلپاتې پاچا ته، چې نه فنا کېدونکی، نه لیدل کېدونکی، یواځې حکیم خدای دی، عزت او جلال دې وي تل او تل. آمین.

۲۷. اول تیموتاوس ۲:۵

ځکه چې یواځې یو خدای شته، او یو منځگړی یعنې (پیغمبر)، د خدای او انسانانو ترمنځ، هغه انسان، عیسی مسیح دی.

۲۸. یعقوب ۲:۱۹

ته باور لري چې یو خدای شته؟ ته ښه کوي.

دا ټول اياتونه ښکاره کوي چې د بايبل له مخې خدای ج واحد او لا شریک دی نه یې کوم زوی نیولی او نه هم درې خدایان دي او نه هم خدای د دریو څخه یو دی ولیکن دا ټول اياتونه تاییدوي چې خدای ج واحد دی لکه څنگه یې چې نامه په ارامیک ژبه کې الله ده نو دا دقیقاً جویته ده چې د بايبل له مخې عیسی ع د الله ج بنده او رسول گڼل شوی

د " خدای زوی " او " پلار " اصطلاحاتو په اړه د بايبل تحلیلي بیان

' رحمن خدای ته زوی منسوبول'

الله سبحان وتعالی فرمایي:

« وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۚ ۞ »

88-19 او دغه (کافران) وایي: رحمن د ځان لپاره اولاد نیولی دی

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۚ ۞

89-19 یقیناً یقیناً تاسو ډېره لویه د گناه خبره وکړه

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ ۖ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ ۖ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۚ ۞

90-19 نژدې دي چې اسمانونه له دې نه وچوي او ځمکه ټوټې ټوټې شي او غرونه راولوېږي ذرې ذرې

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۖ

19-91 په دې خبره چې دوی د رحمن لپاره اولاد وباله

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۖ

19-92 او رحمن ته نه بنيایي چې اولاد ونیسي»

په ټول بایبل کې عیسی دا خبره په خپله نده کړي چې زه د خدای زوی یم، مګر دا خبره د نورو له لوري دته منسوبه شوي.

او دا خبره د دوی بلکل غلته ده چې وایي عیسی ع د خدای زوی دی راشی لاندې وګوري چې څلور پلاران ورته منسوب شوي:

په انجیل کې حضرت عیسی (ع) څلور پلرونه لري، لکه: ا: د یوسف زوی دی - (انجیل متی باب ۱: ۱۶) ب: د خدای ځوی دی - (انجیل مرقس باب ۱: ۱) ج: د داؤد او ابراهیم ځوی دی - (انجیل متی باب ۱: ۱ Jesus Christ, the son of David, the son of Abraham).

په بایبل کې د "د خدای زوی" او "خدای د پلار" اصطلاحات په بېلابېلو ځایونو کې ذکر شوي، خو بیا هم عیسویان فکر نه کوي چې ایا دا الفاظ د پیغمبرۍ ته په خطاب کې شوي؟ یا په لفظي معنا کارول شوي؟ او یا که په استعاري بڼه؟ بس نه د خپل کتاب مطالعه کوي، او نه یې کلیسا دې ته پریږدي چې کتاب مطالعه کړي، کلیسایي راهبان عیسویانو ته وایي چې تاسو د بایبل په معنا نه پوهیږئ، نو تاسو یې ما لولی.

عیسویان غریبان لا تراوسه ندي خبر چې د "خداى زوى" لفظي معنا ده او که استعاره ده او که پیغمبري

نو(د الله زوى)په بايبل کې داسې معنى لري:

څوک چې د خداى د روح لخوا لارښوونه کېږي، همغوى د الله زامن دي.

(رومانيان ۸:۱۴)

يعنې مطلب يې د زمنو څخه پیغمبران دي نه زمن

دا چې دلته ولې د زمنو ذکر شوى دا تيروتنه د ارامیک (Aramic) ژبې څخه په و انگلیسی ته په ژباړلو کې شوي چې دا غلاتي د (poul) فول څخه شوي.

□ دا په ښکاره ډول ښيي چې "زمن" مطلب پیغمبران دي ځکه چې مسلمانان په دې باور دي چې روح جبرائیل ع دی چې یوازې پیغمبرانو ته وحی کوي، نو د زمنو معنا دلته پیغمبران دي، په بعضو ځایونو کې تقوا لرونکي او نېک خلک دي، نه په حقیقي توګه زمن لکه څنګه چې عیسویان باور لري. نو دا کلمه "زوى" د استعارې په توګه اخیستل کېږي، نه په لفظي توګه.

دوى عیسویان بار بار وایي عیسی ع د خداى یاوزینی زوى دی

مګر بايبل کې دا خبره غلته ده بايبل څه وایي:

۱. د "خداى زوى" اصطلاح په بايبل كې:

د حضرت آدم عليه السلام نسبت د الله زويتوب ته:

لوقا ۳: ۳۸:

"آدم د خداى زوى و".

داوود عليه السلام:

زبور ۷: ۲

"ته زما زوى يې، نن ما تا وزېږولې".

اصل مطلب دا چې د نن څخه وروسته ته زما پيغمبر يې.

ابراهيم ع:

ارميا ۹: ۳۱

"ابراهيم زما لومړى زوى دى".

عيسى عليه السلام:

يوحنا ۱۶: ۳

"خکه چې خدای د نړۍ سره دومره ډېره مینه لرله چې خپل یوازینی زوی یې ورکړ".

اسرائیل (يعقوب عليه السلام):

خروج ۲۲:۴

"اسرائیل زما لومړی زوی دی".

په عمومي ډول د خدای زامن:

ټول بنی اسرائیل د خدای ج زامن گڼل شوي:

تثنیه ۱:۱۴:

"تاسو د خدای زامن یاست".

فرېنتې او روحاني مخلوقات د الله زامن بلل شوي:

ایوب ۱:۲:

"د الله زامن راغلل چې د هغه په وړاندې ودرېږي، او شیطان هم ورسره و".

سوله خوښوونکي او نېکان د الله زامن بلل شوي:

متی ۹:۵:

"خوشاله دي سولې راوړونکي، ځکه چې هغوی به د الله زامن بلل کېږي".

ټول ایمان لرونکي د الله زامن بلل شوي:

۱ یوحنا ۳:۱-۲:

"وګورئ چې پلار موږ ته څومره مینه رکړې چې موږ د الله زامن بلل کېږو".

د "خدای پلار" اصطلاح په بایبل کې:

حضرت سلیمان علیه السلام ته د پلار نسبت:

خدای ج داوود ع ته فرمایي:

۱ تواریخ ۲۲:۱۰:

"زه به د هغه (سلیمان ع) پلار یم او هغه به زما زوی وي".

اصل مطلب دا چې سلیمان ع به زما پیغمبر وي او زه به د هغه رب وم

د پاچاهانو او مشرانو لپاره د خدای پلار لقب:

زبور ۸۹:۲۶-۲۷:

"هغه به ماته ووايي، ته زما پلار يې، زما خدای او زما نجات ورکونکی".

ټول مخلوقات د خدای نسل ګڼل شوي:

اعمال ۱۷:۲۸-۲۹:

"مور د هغه نسل يو".

پايله:

په پورته آيتونو کې ټولې کارونې يو شی څرګندوي: دا الفاظ يوازي د ځانګړي مقام، تقوا، نيکۍ او معنوي اړيکې څرګندونه کوي.

دا حقيقت بايد په ډاګه شي چې د بايبل دا اصطلاحات د الله ج په اړه استعاري او تشبيهي مانا لري.

په بايبل کې د "خدای زوی" او "خدای پلار" اصطلاحات د "پيغمبري" او "رب" لپاره استعمال شوي دي.

ښه دليل يې دا دی:

"ستاسو پلار چې په آسمان کې دی" (متی 5:16)

"زما پلار او ستاسو پلار، زما خدای او ستاسو خدای" (يوحنا 20:17)

دا اصطلاحات يوازي د تقوا، روحانيت، او ځانګړي مقام څرګندونولو لپاره کارول شوي.

نو د عيسويانو دا خبره مطلق غلته ده چې دوی وايي: چې عيسى ع د خدای
زوی دی

بایبل له مخې عيسى ع د خپل الهيټ رد!

هر څوک چې زما عبادت کوي، خپل قيمتي نازک وخت ضايع کوي. متی
(15: 9)

متی ۲۱: ۷، د King James Version (KJV) له مخې:

«هر څوک چې ما ته وايي، رب، رب، هغه به د آسمان د بادشاهي (جنت) ته
داخل نه شي؛ مگر هغه څوک به داخل شي، چې زما د آسماني پلار اراده
ترسره کوي.»

څوک چې د الله ج پرځای د عيسى ع عبادت کوي د قيامت په ورځ به عيسى
ع دوی سپک کړي! او وبه يې شري:

عيسى ع فرمايي: "ډېر به راته په هغه ورځ ووايي، 'ربه، ربه! آيا موږ ستا په
نوم پېشگويي ونه کړه؟ او ستا په نوم مو شيطانان ونه ايستل؟ او ستا په نوم مو
ډېر معجزې ونه کړې؟' بيا به زه ورته په ښکاره ووايم: 'زه تاسو هېڅکله نه
پېژنم، ليري شۍ زما له مخې لاړ شۍ، ای بد عملانو' ("!متی) 7:22-23

عيسى ع دا وړاندوينه محکې کړي وه، چې د فاؤل په شان د بايبل ليکولان به په ما پورې دروغ وتړي، چې گواکي دا د خداى ج امرونه دي!

عيسى ع فرمايي: "بې گټې مې عبادت کوي، د انسانانو حکمونه د خداى ج د امرونو په توگه بنايي("مرقس)7:7

لوقا 18.18: اوس يو حاکم له عيسى ع څخه وپوښتل: "ښه استاذه، زه څه وکړم چې د ابدي ژوند ميراث وکړم؟" لوقا 18:19: نو عيسى ع ورته وويل: "تا ما ته ولې ښه وايي؟ بل هيڅوک ښه نه دی مگر يو خداى دی.

پورته ايات کې عيسى ع مطلق د خپل ځان د الهيت رد کوي.

مارک" 13.32: خو د هغې ورځې او ساعت په اړه هيڅوک نه پوهيږي، نه په آسمان کې فربنتي، او نه زوى، مگر يوازې پلار يعنې(خداى .)

پورته ايات بنايي چې عيسى ع ته د قيامت معلومات نشته، ځکه د قيامت اړوند علم له خداى ج پرته هېچا نشته.

عيسى ع فرمايى:

خدای زه د خدایی په توگه نه یم رالیرلی چې خدمت او عبادت مې وشي
بلکې یوازي د هغه یعنې (الله) خدمت او عبادت کولو لپاره (متی 20:28)

پورته آیات کې په ښکاره ډول عیسی ع خپل الهیت رد وکړ.

«عیسی ناصري، یو انسان و، چې خدای د معجزو، نبو او عجایبو له لارې
تاسو ته ښکاره کړ، کومې چې خدای د هغه له لارې ستاسو په منځ کې
وکړي، لکه څنگه چې تاسې پخپله پوهېږئ».

(اعمال 2:22)

عیسی خپلو حواریانو ته وویل:

«په تحقیق سره، خدای پر ځمکه نه اوسي. د ځمکې پر مخ هېڅ انسان ته د
خدای نوم مه ورکوي، ځکه زموږ خدای یو دی، او هغه په آسمان کې دی».

1 (پاچاهان 8:27 او متی 23:9)

«یوازي یو خدای دی، او یو منځگړی، د خدای او انسان تر منځ— دا انسان
عیسی مسیح دی».

(۱ تیموتی ۲:۵)

پورته آیات کې عیسی ع پیغمبر معرفي شوی چې منځگړی یې جبرائیل ع دی

عیسی ع فرمایي: زه یو انسان یم چې تاسو ته مې حق وویلوه، او زه د انسان زوی یم john 8:40 او luck 3:38

خدای نه انسان دی او نه د انسان زوی دی 19: 23 numbers.

دا خفیت دی چې عیسی ع هیچرې د خدایي دعوا ندا کړي، برعکس خپل الهیت یې رد کړی، ختی خبرداری یې ورکړی چې چا هم د عیسی ع عبادت وکړو هغه به د قیامت په ورځ رد کړای شي، دا د عیسی ع خپل قول دی.

د بایبل له مخې د عیسی ع د پیغمبرۍ اعتراف

عیسویان ناحقه بې علمه او بې له خپل کتاب څخه چې د کلیسا څخه څه واورې، بې له تحقیقه پرې عمل کوي، په داسې حال کې چې په ټول بایبل کې د کلیسا ختی نوم هم نشته خو بیا هم دوی د کلیسا خبرې مني.

که تاسو د عیسویانو سره بحث شي او تاسو د بایبل اړوند معلومات ولری، نو دستي به در معلومه شي، چې دوی د خپل کتاب اړوند هیڅ مطالعه نلري.

که راشو بایبل ته او وگورو چې بایبل د حضرت عیسی ع تعریف څنگه کوي؟ نو به در معلومه شي، چې بلکل بایبل حضرت عیسی ع یو پیغمبر معرفي کوي، او هیڅکله یې د خدایي تعریف ندی کړی.

راځو و لاندې د بایبل ایاتونه دي کوم چې د حضرت عیسی علیه السلام د پیغمبرۍ تصدیق کوي

اعمال" 2.22: د اسرائيلو سړيو، دا خبرې واورئ: عيسى ناصري، يو سړی چې د خدای لخوا تاسو ته د معجزو او نبو په واسطه تصدیق شوی و چې خدای ستاسو په مینځ کې د هغه له لارې ترسره کړ، لکه څنگه چې تاسو هم پوهیږئ

۱. متی ۱۱:۲۱

او خلکو ځواب ورکړ: "دا د ناصرت له جلیل څخه پیغمبر عیسی دی".

۲. لوقا ۱۶:۷

او ټولو ته ویره ورسېده، او هغوی د خدای حمد وکړ او ویې ویل: "يو لوی پیغمبر زموږ په منځ کې راپورته شوی دی!" او "خدای خپل قوم ته لیدنه کړې ده!"

۳. لوقا ۱۳:۳۳

"خو ما ته لازمه ده چې نن، سبا او بل سبا خپل سفر ته دوام ورکړم، ځکه امکان نه لري چې یو پیغمبر له بیت المقدسه پرته په بل ځای کې ووژل شي".

۴. یوحنا ۱۹:۴

بنځې ورته وویل: "صاحبه! زه گورم چې ته یو پیغمبر یې".

۵. متی ۱۴:۱۶

هغوی خواب ورکړ: "خښې وايي چې هغه يحيی دی، خښې الیاس وايي، او نور بیا یرمیاه یا له پیغمبرانو څخه یو پیغمبر گڼي".

۶. مرقس ۴:۶

عیسی وویل: "پیغمبر له درناوي به برخې نه وي، مگر په خپل ټاټوبي، خپلوانو او خپل کور کې".

متی 21:46

کله چې هغوی غوښتل چې هغه ونیسي، نو د خلکو له وېرې یې لاس وانه خپست، ځکه خلکو به هغه یو نبي باله.

یوحنا 6:14

کله چې خلکو هغه معجزه ولیده چې عیسی وکړه، هغوی وویل: "دا رښتیا هم هغه نبي دی چې نړۍ ته به راځي".

یوحنا 7:40

نو ځینو خلکو چې دا خبرې واورېدې، ویې ویل: "دا یقیناً هماغه نبي دی!"

یوحنا 9:17

هغوی بیا له رانده سړي وپوښتل: "ته د هغه په اړه څه وايي چې سترگې یې در خلاصې کړې دي؟" "هغه وویل: "هغه یو نبي دی".

لوقا 24:19

عيسى ع هغوى ته وويل: "كوم شيان؟" هغوى وويل: "د عيسى ناصري په اړه، چې يو نبي و، د الله په حضور كې يې ستر كارونه او خبرې كولې، او ټول خلك پرې شاهدان وو".

مرقس 8:28

هغوى ورته وويل: "خپنې خلك وايي ته يحيى بپتسمه وركوونكى يې، نور وايي الياس يې، او نور بيا وايي ته يو له پخوانيو پيغمبرانو څخه يې

لوقا 4:24

عيسى وويل: "زه درته رښتيا وايم، يو نبي په خپل وطن كې نه منل كيږي".

په عيسويت او اسلام كې د حضرت عيسى عليه السلام د مقام پرتله

په اسلام كې حضرت عيسى عليه السلام د الله جل جلاله يو لوى پيغمبر او رسول گڼل كيږي. قرآن كريم د هغه د معجزو، پاكي زېږېدنې او ځانگړو صفاتو يادونه كوي، خو د هغه ربوبيت او الوهيت ردوي او يوازي د الله بنده او استازى يې گڼي.

حضرت عيسى عليه السلام د الله جل جلاله بنده او پيغمبر دى

1.سورت المائدة (٥:٧٢)

قَالَ الْمَسِيحُ يَبْنَى إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

"مسیح وویل: ای د اسرائیلو اولادی! د الله عبادت وکړئ، چې زما رب دی او ستاسو رب دی. بېشکه هغه څوک چې له الله سره شرک وکړي، الله جنت پرې حرام کړی دی، او د هغه ځای به اور وي، او د ظالمانو لپاره کوم مدد کوونکي نشته".

2. سورت النساء (۴: ۱۷۱)

إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ

"مسیح عیسی ابن مریم یوازي د الله رسول دی او د هغه کلمه ده چې مریم ته یې القا کړې وه او د هغه له جانبې یو روح دی".

3. سورت المائدة (۵: ۷۵)

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ ۖ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
(ترجمه)

"مسیح ابن مریم یوازي یو رسول دی، چې له ده مخکې ډېر رسولان تېر شوي دي".

حضرت عیسی علیه السلام په خپله د الله بنده ګڼلی دی

4. سورت مریم (۱۹: ۳۰)

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا

"هغه وويل: بېشكه زه د الله بنده يم، هغه ماته كتاب راكړی دی او زه يې نبي كړی يم".

دا ټول آيتونه بنيي چي د خلكو په منځ كي حضرت عيسي عليه السلام د يوه نبي په توگه پېژندل كېده، او حتي كله چي خلكو معجزې ليدلي، هغوی به ويل: "دا يقيناً هغه نبي دی چي راتلو يې وعده شوې وه".

نتيجه

د حضرت عيسى عليه السلام په اړه د عيسويت او اسلام ليدلوري توپير لري. اسلام حضرت عيسى عليه السلام د الله بنده او پيغمبر گڼي. اړينه ده چي دواړه ديني متون او تفسيرونه په تفصيل سره مطالعه شي.

اسلام روښانه کوي چي حضرت عيسى عليه السلام د الله بنده، پيغمبر او د الله يوه نښه وه. د عيسويت په پرتله، اسلام د توحيد خالص عقیده وړاندې کوي او د الله جل جلاله يووالي ته بلنه رکوي.

د بايبل له مخي عيسى ع د الله ج رسول:

په بايبل كي، عيسى عليه السلام څو ځله څرگنده كړي چي هغه د خداى له خوا رالېږل شوى انسان دى. لاندې آيتونه دا مفهوم روښانه کوي

په بایبل کې عیسی علیه السلام په مکرر ډول څرگندوي چې هغه د خدای له خوا رالېږل شوی دی. داسې څرگندونې په ځانګړې توګه د یوحنا په انجیل کې موندل کېږي. دلته ځینې آیتونه دي چې دا مفهوم بیانوي:

۱. یوحنا ۱۷:۳

"او تلپاتې ژوندون دا دی چې هغوی تا وپېژني چې ته یوازې رېښتینی خدای یې او عیسی مسیح چې تا رالېږلی دی، وپېژني".

۲. یوحنا ۱۷:۸

"ځکه چې هغه پیغام چې تا ماته راکړی دی هغه مې هغوی ته رسولی دی او هغوی قبول کړی دی. هغوی پوهیږي چې دا رېښتیا دي چې زه ستا له خوا راغلی يم او په دې باندې ایمان لري چې زه تا رالېږلی يم".

۳. یوحنا ۱۳:۲۰

"په یقین سره زه تاسو ته دا وایم څوک چې هغه کس قبول کړي چې زه یې راولېږلم، نو زه یې قبول کړی يم او هرڅوک چې ما قبول کړي، نو هغه څوک یې قبول کړی چې زه یې رالېږلی يم".

۴. یوحنا ۱۱:۴۲

"زه پوهېدم چې ته تل زما دعا اوري، خو ما دا د دې خلکو په خاطر چې دلته ولاړ دي وويل، ترڅو هغوی په دې باندې ايمان راوړي چې زه تا رالېږلی يم."

۵. یوحنا ۱۰:۳۶

"لکه څنگه چې خدای زه وقف کړی يم او نړۍ ته یې رالېږلی يم."

□ یوحنا ۶:۲۹

عيسى خُواب ورکړ: «کوم کار چې خدای یې ستاسو څخه غواړي هغه دا دی چې په هغه چا باندې ايمان راوړئ چې هغه رالېږلی دی.»

□ یوحنا ۶:۳۸

«ځکه چې زه د آسمان نه راغلی يم، نه د دې لپاره چې خپل اراده ترسره کړم، بلکې د هغه اراده چې زه یې رالېږلی يم.»

□ یوحنا ۸:۴۲

عيسى ورته وويل: «كه چپرته خدای ستاسو پلار وای، نو تاسو به ما سره مینه لرئ، ځکه چې زه د خدای له خوا راغلی يم او دلته يم. زه پخپله نه يم راغلی، بلکې هغه زه رالېږلی يم.»

□ یوحنا ۵: ۳۶

«خو زه یوه بل شاهد لرم چې زما د شهادت نه لوی دی، ځکه چې هغه کارونه چې خدای ماته راکړي دي چې سرته یې ورسوم، هماغه کارونه چې زه یې کوم، زما دپاره شاهد دي چې خدای زه رالېږلی يم.»

□ یوحنا ۵: ۳۷

«او خدای چې زه یې رالېږلی يم، هغه پخپله زما دپاره شهادت ورکړې ده. تاسو هیڅکله نه د هغه آواز اورېدلی دی او نه مو یې خبره لیدلې ده.»

□ یوحنا ۵: ۲۳

«څوک چې عيسى ته عزت نه ورکوي، هغه خدای ته هم عزت نه ورکوي چې عيسى یې رالېږلی دی.»

□ یوحنا ۵: ۳۰

«زه پخپله هيڅ نه شم کولی؛ لکه څنگه چې اورم، همداسې قضاوت کوم، او زما قضاوت عادلانه دی، ځکه چې زه خپله اراده نه غواړم، بلکې د هغه اراده چې زه يې رالېږلی يم.»

□ یوحنا ۵: ۳۸

«او تاسو د هغه کلام ته چې هغه رالېږلی دی، باور نه لرئ، ځکه چې تاسو په هغه چا باندې ایمان نه لرئ چې هغه رالېږلی دی.»

□ یوحنا ۷: ۲۸-۲۹

«نو عیسی، کله چې هغه په معبد کې تعلیم ورکاوه، په لوړ آواز وویل: 'تاسو ما پېژنئ، او پوهېږئ چې زه له کومه يم. زه پخپله نه يم راغلی، خو هغه څوک چې زه يې رالېږلی يم، رښتینی دی، چې تاسو يې نه پېژنئ. زه هغه پېژنم، ځکه چې زه له هغه يم، او هغه زه رالېږلی يم.'»

□ یوحنا ۷: ۳۳

«عیسی وویل: 'زه لا هم یو لږ وخت درسره يم، او بیا زه هغه ته ځم چې زه يې رالېږلی يم.'»

□ یوحنا ۸: ۱۶

«خو که زه قضاوت هم کوم، زما قضاوت رښتینی دی، ځکه چې زه یوازې نه یم، بلکې زه او خدای چې زه یې رالېږلی یم.»

□ یوحنا ۸: ۱۸

«زه د خپل ځان شاهد یم، او خدای چې زه یې رالېږلی یم، هم زما شاهد دی.»

□ یوحنا ۸: ۲۶

«زه د تاسو په اړه ډېر څه لرم چې ووايم او قضاوت وکړم، خو هغه څوک چې زه یې رالېږلی یم، رښتینی دی، او زه هغه څه وایم چې ما له هغه اورېدلي دي.»

□ یوحنا ۸: ۲۹

«او هغه څوک چې زه رالېږلی یم، له ما سره دی؛ هغه زه یوازې نه یم پرېښی، ځکه چې زه تل هغه کارونه کوم چې هغه یې خوښوي.»

□ یوحنا ۹: ۴

«موږ باید د هغه چا کارونه وکړو چې زه یې رالېږلی یم.»

دا آيتونه بنيي چي عيسي عليه السلام خپل شخصيت د خداى له خوا رالېږل شوى (رسول) او پيغمبر گڼلى دى دا روښانه ده چي عيسي ع د الله څخه يو پيغمبر دى، نه دى پخپله خداى او نه د خداى زوى، اسلام هم عيسي ع د الله ج يو لوى رسول گڼلى دى.

د بايبل له مخي عيسي ع د الله ج بنده

كه څه هم په بايبل كي عيسي ع ته د بنده لفظ ډير كرول شوى خو دلته لاندې يو څو اياتونه دي چي عيسي ع د خداى بنده معرفي كوي:

1. اعمال الرسل 3:13

(چي مخكي مو ياد كړ)

"The God of Abraham, and of Isaac, and of Jacob, the God of our fathers, hath glorified his servant Jesus..."

ژباړه: د ابراهيم، اسحق او يعقوب خداى ...خپل بنده عيسي ته يې عزت وركړ.

2. اعمال الرسل 3:26

"Unto you first God, having raised up his servant Jesus,
sent him to bless you..."

ژباړه :خدای خپل بنده عیسی راپورته کړ او تاسو ته یې ولېږه چې تاسو ته
برکت درکړي.

3.متی 12:18

(د اشعیا نبي پېشگويي را نقلوي)

"Behold my servant, whom I have chosen; my beloved, in
whom my soul is well pleased..."

ژباړه :وگورئ زما بنده، چې ما انتخاب کړی دی، زما خوښ شوی...

دا آیت د خدای له خوا را نقلېږي چې عیسی ع "بنده" بولي، نه زوی یا خدای.

4.اشعیا (Old Testament) 42:1

"Behold my servant, whom I uphold; mine elect, in whom
my soul delighteth; I have put my spirit upon him..."

ژباړه :دا زما بنده دی، چې زه یې ساتم، زما غوره شوی، چې زما زړه پکې
خوشاله دی؛ ما خپل روح پرې ایښی دی...

مسیحیان دا آیت د عیسی علیه السلام په اړه کښي، خو بیا هم دلته هغه بنده کښل شوی.

5. یوحنا 20:17

"I ascend unto my Father, and your Father; and to my God, and your God."

ژباړه: زه پورته ځم خپل پلار ته او ستاسو پلار ته؛ خپل خدای ته او ستاسو خدای ته.

دلته عیسی علیه السلام واضح ښيي چې خدای د ده هم خدای دی، نو څنگه به خدای د خپل ځان خدای وي؟

پایله:

عیسی علیه السلام په بایبل کې بار بار د خدای بنده معرفي شوی، نه خدای، دا ټول ایتونه ښايي چې عیسی ع بنده دی لکه په پورته لیکنو کې مو ولوستل چې عیسی ع د خدای پیغمبر معرفي شو بیا ورپسې د خدای لخوا رالیږل شوی رسول، او ورپسې باندې معرفي شو، بایبل په خپله دا گواهي ورکوي.

د بایبل له مخې عیسی ع مسلمان دی

د بایبل له مخې د عیسی ع په شمول ټول پیغمبران مسلمانان وو:

د قرآن او بايبل په رڼا کې

د اسلام نوم ځانگړی دی — له پيغمبر سره تړاو نه لري

اسلام د "سلم" او "استسلام" له ريښې څخه راځي، چې معنا يې ده:
"د الله ارادې ته بشپړ تسليمېدل."

نو اسلام د عقيدې په معنا نوم دی، نه د شخص يا قوم په نوم.
هيڅ انسان يا قوم ته ندی منسوب شوی، بلکې يواځې د الله پاک اطاعت ته.

نوره ټول دينونه د اشخاصو يا قومونو نومونه لري لکه:

عيسويت: (Christianity)

د عيسی عليه السلام نوم ته منسوب شوی. دا کلمه پخپله عيسی ع نه ده
کارولې، بلکه د بايبل د اعمال الرسل کتاب (Acts 11:26) کې ليکل شوي
چې دا نوم لومړی ځل انطاكيه کې د عيسی عليه السلام د پيروانو لپاره د نورو
خلکو لخوا وکارول شو، او دا تحقيرونکی لقب و.

يهوديت: (Judaism)

د يهودا نوم ته منسوب شوی، چې د يعقوب عليه السلام يو زوی و. دا نوم د يوه
قوم لپاره وکارول شو، نه د عقيدې لپاره.

بودیزم، هندویزم، زرتشتیت، کنفیوشیزم...

ټول د شخصي نومونو یا قومی نومونو سره تړلي دي.

د اسلام او مسلمان تعریف:

اسلام یوازې د محمد صلی الله علیه وسلم له وخت نه دی پیل شوی، بلکې دا د ټولو پیغمبرانو دین و". اسلام "د لغت له مخې د الله تعالی ارادې ته تسلیمېدل دي، او "مسلمان" هغه څوک دی چې خپله اراده الله ته سپاري. دا یو نړیوال، فطري، او له آدم علیه السلام نه نیولې تر خاتم النبیین پورې د ټولو انبیاءو یو دین دی. قرآن او بايبل دواړه د دې حقیقت شاهدان دي.

سورت بنی اسرائیل : ۷۰

د قرانی لغات (آسَلِمَ) غاړه کيږده (مُسْلِمِينَ) حکم قبلونکي د الله پاک، (مُسْلِمَةً) گردن ایښودونکی خدای (ج) لره (مُسْلِمُونَ) غاړه ایښودونکی الله پاک لره

د مسلمان معنا یو څوک چې خپله اراده یې واحد حقيقي خدای ته سپارلي وي، او عیسی ع هم خپله اراده د الله ج ارادې ته سپرلي ده، نو داقیقاً د عیسی ع په شمول نور ټول پیغمبران مسلمانان دي، راحی چې د دالیل په خاطر څو ایاتونه درته وړاندې کړم:

حضرت ابراهیم علیه السلام – پیدایش 3:17 (Genesis)

«نو ابرهیم پر خپل مخ پرېوت، او خدای ورسره خبرې وکړې.»

سجده چي د الله د اطاعت او تسليمي نښه ده. دا هماغه څه دي چي مسلمانان يې ترسره کوي.

حضرت موسی علیه السلام – خروج (Exodus) 34:8

«موسی ژر ځمکې ته ټیټ شو او سجده (عبادت) يې وکړ.»

موسی علیه السلام هم د عبادت لپاره سجده وکړه، چي دا د الله ارادې ته تسليمېدل دي – يعني د اسلام تعريف.

حضرت عیسی علیه السلام – متی (Matthew) 26:39

«هغه لږ مخکې لاړ، پر مخ پرېوت، او دعا يې وکړه.»

دا د سجدې واضح بيان دی. عیسی علیه السلام هم د مسلمانانو په شان پر مخ پرېوت او دعا يې وکړه – يعني د الله عبادت يې په تسليمي سره کاوه.

حضرت عیسی علیه السلام د الله ارادې ته تسليم شوی و – یوحنا 5:30

ژباړه:

«زه له ځانه هيڅ نشم کولای. زه خپله اراده نه غواړم، بلکې د هغه اراده غواړم چي زه يې راليرلی یم.»

دا يو ښکاره اعلان دی چي عیسی علیه السلام خپله اراده د الله ارادې ته سپارلې – او دا د اسلام عين تعريف دی.

□ یوحنا ۵: ۳۰

«زه پخپله هيڅ نه شم کولی؛ لکه څنگه چې اورم، همداسې قضاوت کوم، او زما قضاوت عادلانه دی، ځکه چې زه خپله اراده نه غواړم، بلکې د هغه اراده چې زه يې رالېږلی يم.»

□ یوحنا ۸: ۲۶

«زه د تاسو په اړه ډېر څه لرم چې ووايم او قضاوت وکړم، خو هغه څوک چې زه يې رالېږلی يم، رښتینی دی، او زه هغه څه وایم چې ما له هغه اورېدلي دي.»

□ یوحنا ۶: ۳۸

«ځکه چې زه د آسمان نه راغلی يم، نه د دې لپاره چې خپل اراده ترسره کړم، بلکې د هغه اراده چې زه يې رالېږلی يم.»

Matthew 26:39

"هغه لږ څه له دوی نه وړاندې لار، پر خپل مخ سجده پرېوت او دعا یې وکړه، ویې ویل: 'ای زما خدایه! که ممکنه وي، نو دا پیاله دې له ما لېرې شي، خو نه لکه څنگه چې زه غواړم، بلکې لکه څنگه چې ستا اراده ده'".

Matthew 26:42

"بیا دوهم ځل لار او دعا یې وکړه، ویې ویل: 'ای زما خدایه! که دا پیاله نه شي لېرې کېدلی مگر زه یې وڅښم، نو ستا رضا دې پوره شي'".

انجيل متى (Matthew 11:25) 11:25

په هماغه وخت کې عیسی علیه السلام وویل: «ای آسمان او ځمکې خدایه، زه ستا شکر ادا کوم، ځکه تا دا خبرې د عقلمنو او هوښیارانو څخه پټې کړې، او ماشومانو ته دې ښکاره کړې».

دوهم: د قرآن له مخې

د ټولو پیغمبرانو دین یو و —

سورة الشورى — آیت 13

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ۖ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ۚ أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ...

ژباړه:

(الله) تاسو ته د دين هماغه لارښود درکړ چې نوح ته يې ورکړې وه، او هماغه چې مورنۍ ته وحي کړې ده، او هغه چې مورنۍ ابراهيم، موسی او عیسی ته سپارلې وه: دا چې دين ټينګ ونیسئ، او پکې تفرق مه کوئ...

يعقوب عليه السلام او د هغه زامن مسلمانان وو:

سورة البقرة – آيت 133

ترجمه:

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي ۖ قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَإِلَهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

ژباړه:

ايا تاسې حاضر واست کله چې يعقوب ته د مرګ وخت راورسېد، کله چې يې خپلو زامنو ته وويل: "تاسې به زما نه وروسته د څه عبادت کوئ؟" "هغوی وويل": "مورنۍ به ستا د خدای، او د ستا د پلرونو ابراهيم، اسماعيل، او اسحاق د خدای عبادت کوو، هغه يوازينی خدای، او مورنۍ يواځې هغه ته گردن ايښودونکي مسلمانان 'يو'."

دا آيتونه دا روښانه کوي چې ټول پيغمبران په دين کې يو و. او د يعقوب عليه السلام اولاد – د بني اسرائيلو اصلي نسل – مسلمانان وو، يعنې د يو الله عبادت کوونکي او د هغه امر ته تسليم شوي و.

پایله

اسلام د هر پیغمبر دین و . ابراهیم، موسی، عیسی علیهم السلام، او نور ټول انبیا د یو واحد الله عبادت کاوه، د هغه ارادې ته تسلیم وو، او سجده یې کوله . دا ټول ایتونه څرگندوي چې د عیسی ع په شمول ټول پیغمبران د الله ج ارادې ته تسلیم شوي مسلمانان

و

د بایبل له مخې د حضرت عیسی (ع) عبادت و الله ج ته

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم

د حضرت عیسی علیه السلام عبادت – د اسلام او بایبل په رڼا کې

عیسویان ادعا کوي چې الغیاذب الله عیسی ع خدای دی، د خدای زوی دی، د دریو څخه یو دی چې الله ج، الغیاذب الله، روح القدس جبرائیل ع، او عیسی ع درې واړه یو دی، راځی وگورو چې ایا دا ریښتیا ده او که تش د کلیسا خبرې دي . حضرت عیسی علیه السلام د دواړو دینونو، اسلام او مسیحیت، لپاره یو

ډېر مهم شخصيت دی. په بايبل کې هغه ته د الغياذب الله د نورو پيغمبرانو په شان د "خدايي زوی" اصطلاح کړول شوي چې موږ مخکې ددغه اصطلاحاتو تشرېح کړي ده، خو بيا هم د هغه دعاگانې، ژړا، او عبادت د دې څرگندويي کوي چې هغه يو بنده او عبادت کوونکی انسان و، نه خدای. په اسلام کې عيسی عليه السلام يو لوی پيغمبر، الله بنده او د هغه استازی گڼل کېږي.

راځئ د دواړو دينونو د اسنادو پر بنسټ دا موضوع په تفصيل سره تحليل کړو.

Hebrews 5:7

"نو ډېرې دعاوې او سوال او زاری او اوښکو يې هغه ذات ته وړاندې کولې چې کولی يې شو هغه له مرگ نه وژغوري، او د هغه د تقوا له امله د هغه دعا قبوله شوه".

Luke 3:21

"کله چې ټول خلک بپتسمه اخيسته، عيسی (عليه السلام) هم بپتسمه واخيسته، او کله چې هغه دعا کوله، اسمان پرانستل شو".

Matthew 14:23

"کله چې عيسی (عليه السلام) خلک رخصت کړل، نو هغه يواځې غره ته پورته شو چې دعا عبادت وکړي. او د ماښام پر مهال هم هلته يوازې و".

Mark 6:46

"کله چې هغه خلکو ته خدای پاماني وکړه، نو غره ته ولاړ چې هلته عبادت وکړي".

Luke 6:12

"په هماغه ورځو کې، عيسی (عليه السلام) غره ته لاړ چې دعا وکړي، او ټول شپه يې د خدای سره په دعا تېره کړه".

Mark 1:35

"د سهار له ډیوه مخکې، عیسی (عليه السلام) راپاڅېد، کور یې پرېښود، یو یواځې او خاموش ځای ته ولاړ، او هلته یې عبادت کوله".

Luke 5:16

"خو عیسی (عليه السلام) به ډېر وخت یواځې دښتو ته تللو او هلته به یې دعا کوله".

Luke 9:18

"یوه ورځ چې عیسی (عليه السلام) یواځې دعا کوله، او شاگردان ورسره وو، هغه ترې وپوښتل: 'خلک زما په اړه څه وایي؟'"

Matthew 26:36

"وروسته عیسی (عليه السلام) خپلو شاگردانو سره یو ځای 'جتسیماني' نومي ځای ته لاړ، او هغوی ته یې وویل: 'تاسو دلته کینی، زه هلته ولاړ شم او عبادت وکړم'."

Matthew 26:39

"هغه لږ څه له دوی نه وړاندې لاړ، پر خپل مخ سجده پرېوت او دعا یې وکړه، ویې ویل: 'ای زما خدایه! که ممکنه وي، نو دا پیاله دې له ما لېرې شي، خو نه لکه څنګه چې زه غواړم، بلکې لکه څنګه چې ته غواړي'."

Matthew 26:42

"بیا دوهم ځل لاړ او دعا یې وکړه، ویې ویل: 'ای زما خدایه! که دا پیاله نه شي لېرې کېدلی مګر زه یې وڅښم، نو ستا رضا دې پوره شي'."

Matthew 26:44

"او هغه بيا هغوی پرېښودل، درېيم ځل لار او بيا هماغه خبرې تکرار يې وکړ".

Mark 14:32

"هغوی' جتسيماني' نومي ځای ته لارل، او عيسی (عليه السلام) خپلو شاگردانو ته وويل: دلته کينی تر څو زه دعا وکړم".

Mark 14:35

"هغه لږ څه وړاندې لار، پر ځمکه پرېوت، او دعا يې پيل کړه چې که ممکنه وي، نو دا ساعت دې له ده نه تېر شي".

Mark 14:39

"بيا عيسی (عليه السلام) لار او دعا يې وکړه، او هماغه پخوانی خبرې يې بيا تکرار کړې".

Matthew 14:19

"عيسی خلکو ته امر وکړ چې پر واښه کښېني، بيا يې پنځه ډوډۍ او دوه ماهيان واخيستل، اسمان ته يې وکتل، برکت يې ورکړ، ډوډۍ يې ماتوې، او خپلو شاگردانو ته يې ورکړې، او شاگردانو دا خلکو ته ورکړې".

Matthew 19:13

"بعضو خلکو ماشومان عيسی ته راوستل چې خپل لاسونه پرې کښېږدي او دعا ورته وکړي، خو شاگردانو هغوی وگرځول".

Matthew 26:53

"ايا ته فکر کوي چې زه خپل خدای ته خواست نشم کولی، چې سمدلاسه تر دولسو زیات لښکره ملایکي راولېږي؟"

John 17:9

"زه د دوی لپاره دعا کوم، د نړۍ لپاره دعا نه کوم، بلکې د هغو کسانو لپاره چې ته ماته راکړي دي، ځکه هغوی ستا دي".

John 17:20

"زه یواځې د دوی لپاره دعا نه کوم، بلکې د هغو لپاره هم چې د دوی د خبرو له لارې پر ما ایمان راوړي".

Luke 22:32

"خو ما ستا لپاره دعا کړې چې ستا ایمان کمزوری نشي، نو کله چې ته بېرته راوگرځي، خپل وروڼه قوي کړه".

John 14:16

"زه به له خدای څخه غوښتنه وکړم، او هغه به تاسو ته بل مرسته کوونکی درکړي، تر څو هغه تل له تاسو سره وي".

John 11:22

"حتی اوس هم زه پوهېږم چې هر څه ته چې ته له خدایه غوښتنه وکړې،
خدای به یې درکړي".

پایله: عیسی علیه السلام په بایبل کې د یو انسان په توګه راڅرګندېږي چې
خدای ته محتاج دی، دعا کوي، عبادت کوي، او د خدای رضا غواړي.

د اسلام له مخې د حضرت عیسی علیه السلام عبادت

اسلام حضرت عیسی علیه السلام د خدای بنده، پیغمبر، او د بنی اسرائیلو
رسول ګڼي، نه خدای او نه د خدای زوی.

1. عیسی ع د الله بنده و:

النساء: ۱۷۲

«لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ...»

ژباړه (رواد): «مسیح هېڅکله دا شرم نه ګڼي چې د الله بنده شي...»

2. هغه خدای ته دعوت کاوه:

آل عمران: ۵۱

«إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ»...

ژباړه: بېشکه الله زما رب او ستاسو رب دی، نو همدا عبادت يې وکړئ، دا سم لار ده».

مریم: ۳۰

«إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ»...

ژباړه: زه د الله بنده يم».

پایله او پیغام

د بایبل او قرآن دواړه روښانه کوي چې حضرت عیسیٰ علیه السلام عبادت کاوه، دعا يې کوله، او د خدای رضا يې غوښتله. که هغه الغیاذب الله خدای وای، نو ولې به يې دعا غوښتله د الله تعالی نه او ولې به يې د الله ج عبادت کولو؟ که هغه الغیاذب الله د خدای زوی وای، ولې به يې ژاړه او فریاد کولو او د الله ج مرسته به یې غوښته؟ دا ټول دلیلونه دا ښيي چې عیسیٰ علیه السلام یو بنده، پیغمبر، او خدای ته نږدې انسان و.

عیسیٰ ع د عیسرائلو پرته بل هیچاته ندی راغلی!

د بایبل له مخې هیڅوک د دې حق نلري چې په عیسی ع باندې ایمان راوړي،
پرته له یهودو نه!

عیسویان ادعا کوي چې عیسویت هر څوک قبلولی شي او عیسی ع ټولې
نړۍ ته راغلی خو عیسی ع د دوی په کتاب بایبل کې دا ناسمې ادعاوې ردوي:

عیسی ع فرمایي:

خدای زه یوازي د اسرائیل ورک شویو پسونو ته لیږلی یم (متی 24: 15 او
متی 10: 5-6)

۱: د غیر قومو (ماسوی له یهودو څخه) و بل قوم ته مه ځه، او د سامریانو و
بنار ته مه داخلیره، بلکه و اسرائیلوته ولاړشه.
(متی - ۱۰ باب ۵: ۷)

۲: دی (حضرت عیسی علیه سلام) یواځی د یهودو پاچا وو.
(متی، دویم باب: نذرانی پیش کول: ۲)

۳: ای د یهودو د مخکې بیت لحم بناره، ته د یهودو په لویو بنارونو کې هم
وروکی نه ئې ځکه ستا نه هم هغه سردار راوځی چې یواځی به د اسرائیلو
شیون وی.

(متی، دویم باب: نذرانی پیش کول: ۶)

۴: عیسی یواځی د اسرائیلو پاچا دی. (یوحنا، اول باب: ۴۹)

۵: (عيسى عليه سلام و خپلو شاگردانو ته) وايي: زه رښتيا درته وايم او په دې مو پوه کوم چي تاسي د بني اسرائيلو په ټولو ښارونو کي يواځي و گرځي (متي ۱۰ باب: ۲۳)

۶: اي عيسى !!! د اسرائيلو پاچهۍ دي مبارک شه !!!

(يوحنا، دوولسم باب: ۱۲)

۷: عيسى د يهودو د قبيلې څخه دي، او د يهودو زمرې دي.

(مکاشفات، پنځم باب: ۳)

۸: يوه ورځ يوه کنعاني ښځه و حضرت عيسى عليه السلام ته راغله او ورته ئي وويل چي زما سره مرسته وکړه، پر ما باندې بد روح ناست دي، او په تکليف يم، حضرت عيسى عليه السلام و خپلو شاگردانو ته راغي او ورته ئي وويل چي دا رخصت کي او په ما پسې را روانه ده؛ او ورته وواياست چي زه د اسرائيلو څخه ماسوا و بل چاته نه يم راغلي، مگر هغه ښځه بيا راغله او د مرستې غوښتنه ئي وکړه، حضرت عيسى عليه السلام ورته وويل: چي د ماشومانو(يهودو) ډوډۍ اخيستل او و سپو(غير يهودو) ته ورکول ښه نه ده. (متي؛ ۱۵، باب، ۲۶: ۲۷) او همدارنگه دا کيسه په (مرقوس ۷ باب، ۲۴: ۳۰) کي هم راغلي ده

د بايبل په تفسيرکي دپورتنۍ ايات لاندې دا ليکلي وه:

د حضرت عيسى عليه سلام حواريين (شاگردان) ټول يهودان وه، او په ټول ژوندکي ئي د يهودو ماسوا و بل چاته دعوت نه دي ورکړي او نه هم د يهودو

د علاقې څخه و بلې سیمې ته تللی دی، دا ځکه چې د یهودو څخه ماسوا نور ټول سپی دی.

پایله:

تر هغه چا به بل کم عقل انسان چیرته وي، چې بې له تحقیق او بې له کتابه واضحه به عیسویت د دین په توګه قبلوي، او د عیسی ع دا امرونه به پریردي ایا دا به ایمان وي؟ څرنګه به یو دین قبول شي، چې کتاب یې امر درته کوي، چې له یهودو پرته بل څوک زما قبول ندی او نه مې قبولولی شي؟

د بایبیل ساینسي غلاتی

د بایبیل په اړه د اسلام له نظره دا باور دی چې اصلي آسماني کتابونه تحریف شوي دي، او په اوسني بایبیل کې ځینې برخې د الهي وحیې پر ځای انساني اضافې او بدلونونه لري. له همدې امله، ځینې علما په دې باور دي چې په اوسني بایبیل کې علمي غلطۍ شته.

دلته یو څو مثالونه را اخلم چې د ځینو د نظر له مخې، د ساینس له لیدلوري ستونزمن ګڼل کېږي:

ځمکه فلیته ده:

په بایبیل کې د "یسعیا 40:22" کې راغلي:

"هغه په حلقه باندې ناست دی چې د ځمکې په سر باندې ده".

خُينِي پوهان ادعا کوي چې دا آيت ځمکه فلېت بڼيې ځکه چې خداى مشرق او مغرب نلري ځمکه هم کومه حوا نلري نو دلته د انساني ليدلوري له امله فاليت بنودل شوي .

سپوږمى خپله رڼا لري:

"پيدايښت "1:16 کي راغلي:

"خداى دوه ستر څراغونه جوړ کړل، لوى څراغ چې په ورځ کي حکمراني کوي او کوچنى څراغ چې په شپه کي حکمراني کوي".
ساینس وايي چې سپوږمى خپله رڼا نه لري، بلکې د لمر رڼا منعکس کوي.

خرچنگ و هونکى مرغه:

"لاويان "11:13-19 کي د مرغانو د حراموالي په لړ کي "خرچنگ "هم ذکر شوى چې په اصل کي مرغه نه دی.

سپوږمى د وينې په څېر کيږي:

"يو ایل "2:31 کي راغلي:

"لمر به په تياره او سپوږمى په وينه بدله شي".
دا آيت د علمي لحاظه امکان نه لري.

زمکه ولاړه ده او نه بنوري:

زبور 5:104

"هغه ځمکه داسې ټينګه کړه چې نه بنوري".

ساینس وايي چې ځمکه په خپل محور څرخېږي او د لمریز نظام په مدار کې ګرځي. د زلزلې او تکتونیکي خوځښتونو له امله ځمکه تل په حرکت کې ده.

څو پښې لرونکي حشرې:

لاويان 23-11:20

"هر الوتونکی حشره چې څلور پښې لري، کرکه ده".

په حقیقت کې ټول حشرات شپږ پښې لري، او دا ساینسي ناسم بیان دی.

ستوري ځمکې ته راځي:

مکاشفه 13:6

"او د اسمان ستوري په ځمکه ولوبدل لکه د انځر ونه چې خپل خام انځر په توپان کې غورځوي".

ستوري د ځمکې په پرتله څو چنده لوی دي. د ستورو راپرېوتل د ساینس له نظره ناممکنه دي.

د ځمکې ځنډې او څلورو کونجونو یادونه:

مکاشفه 7:1

"وروسته له دې مې څلور پرېستې ولیدلې چې د ځمکې په څلورو کونجونو کې ولاړ دي، د ځمکې څلور بادونه یې نیولي وو".

ساینس وایي چې ځمکه کروي شکل لري او "څلور کونجونه" نلري.

د ځمکې ستنې:

ایوب 9:6

"هغه ځمکه له ځایه لږزوي او ستنې یې لږزوي".

ځمکه د هیڅ فزیکي سترو پر سر نه ولاړه ده. دا د پخوانیو خلکو د ځمکې په اړه تصور بڼیې.

شنه ونې او مېوې له لمر وړاندې پیدا شوي:

پیدایښت 19-1:11

په دې کې ویل شوي چې د ځمکې نباتات او ونې له لمر وړاندې جوړ شول. ساینس وایي چې نباتات د فوتوسنتزیز له لارې لمر ته اړتیا لري.

زمکه د اوبو پر سر ده:

پیدایښت 1:2

"او د خدای روح د اوبو پر سر خوځېده".

دا د پخواني نظر پر اساس دی چې ځمکه د اوبو پر سر ولاړه ده، چې علمي بنسټ نه لري.

شپه او ورځ د لمر څخه مخکې؟

آیت: 5 خدای رڼا ته 'ورځ' او تیارو ته 'شپه' نوم ورکړ. "نو سهار او مېنډام راغی

ساینسي ستونزه: د ورځې او شپې بدلون د ځمکې د محوري دوران له امله دی، چې دا د لمر موجودیت ته اړتیا لري. که لمر لا نه وي، نو شپه او ورځ څنګه ممکنه ده؟

د ځمکې ثبات:

ایوب 6-4:38

"ځمکه څوک تثبیت کړې؟ د هغې بنسټونه چېرته ایښودل شوي؟"

ساینس وايي چې ځمکه په فضا کې پرته ده او د جاذبې ځواک له مخې په خپل مدار کې ګرځي.

د ځمکې او اسمانونو ترتیب:

پیدایښت 19-1:1

په دې آیتونو کې د اسمانونو او ځمکې پیدایښت داسې بیان شوی چې لمری ځمکه او اوبه پیدا شول، بیا رڼا او تیاره، وروسته وچه او سمندرونه، بیا نباتات، او وروسته لمر، سپوږمۍ او ستوري جوړ شول.

ساینس وايي چې لمر له ځمکې څخه وړاندې جوړ شوی، او نباتات د لمر پرته نشي وده کولای.

د خاورې څخه مار جوړول:

پیدایښت 14:3

"بیا خدای مار ته وویل: ته به ټول عمر د خپلو خپټو پر سر وخوځي".
ماران له فزیولوژیکي پلوه خپټه نه لري چې د دې آیت لفظي بیان ته ساینسي توجیه ورکړي.

د ژوو ټول انواع په یوه کښتۍ کې ساتل:

پیدایښت 20-19:6

حضرت نوح علیه السلام ته ویل شوي چې له هر ژوی یوه جوړه کښتۍ ته بوږي.

ساینس وايي چې په ځمکه کې سلگونه زړه ډول ژوي شته، او ټول په یوه کښتۍ کې ساتل، د خوارو، اوبو او هوا سره ناممکنه ښکاري.

د لمر او سپوږمۍ مدار ودریدل:

یوشع 10:13

"لمر ودرید او سپوږمۍ ټینگه پاتې شوه تر هغه چې قوم د خپلو دښمنانو بدل واخیست".

که لمر په ناڅاپي ډول ودریږي، ځمکه به له مداره ووځي او لویې تباهی به رامنځته شي.

د ځمکې د عمر ناسم بیان:

پیدایښت 1:1-31

بایبل د ځمکې او کایناتو عمر شاوخوا ۶۰۰۰ کاله ښيي، په داسې حال کې چې ساینس وايي ځمکه ۵.۴ میلیارد کاله او کاینات ۸.۱۳ میلیارد کاله عمر لري.

ځمکه د سمندر په مینځ کې:

یونس 2:6

"ما تر غرونو لاندې اوبو کې ایسار کړ".

دا آیت ځمکه د اوبو لاندې ښکاره کوي، په داسې حال کې چې ساینس وايي ځمکه د اوبو پر سر نده ولاړه.

لمر او سپورمی د حمکې په شاوخوا کې گرځي:

یوشع 10:12-13

"یوشع لمر ته وویل: ای لمره! په جبعون کې ودرېږه او ای سپورمی! په ابلون کې".

ساینس وایي چې حمکه د لمر په شاوخوا کې گرځي او د لمر او سپورمی ناڅاپي درېدل له طبیعي قوانینو سره په ټکر کې دي.

د قرآن او بایبل تر منځ د "کایناتو ستنې" په اړه مقایسه
بایبل:

بایبل په مختلفو آیتونو کې د اسمان او حمکې د ستنو ذکر کوي:

ایوب، ۲۶:۱۱: "د اسمان ستنې لږزېږي او د هغه له امر څخه ویريږي".

زبور ۷۵:۳: "حمکه او ټول اوسېدونکي یې وېلېږي؛ ما یې ستنې ټینګې کړې دي".

۱ سموئیل ۸:۲: "ځکه چې د حمکې ستنې د خدای دي، او هغه نړۍ پرې درولي ده".

ایوب ۹:۶ ("خدای") حمکه له خپل ځایه بنوروي او ستنې یې لږزېږي.

قرآن کریم - د بایبل د غلطی سمون

قرآن کریم په سوره لقمان (۱۰:۳۱) کې فرمایي:

وَالسَّمَاوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرْوُنَهَا...

"او آسمانونه یې پرته له ستونو پورته کړي دي چې تاسو یې وینئ".

تشریح:

قرآن کریم په ښکاره توګه وايي چې آسمانونه پرته له ښکاره ستونو دي. دا حقیقت دی ځکه چې آسمانونه او کاینات د جاذبې قوه او فزیکي قوانینو په واسطه سره تړلي دي، نه د فزیکي ستونو په واسطه.

په مقابل کې، د بایبل تشبیهي یا استعاري الفاظ ځینې وختونه غلط تعبیر شوي او داسې انګېرل شوي چې اسمان یا ځمکه په فزیکي ستونو ولاړ دي. په علمي لحاظ، دا مفهوم ناسم دی.

دا ټولې ساینسي غلطۍ دا ښايي چې مقدس انجيل شريف د انسانانو له لوري تحریف شوی دی، هېڅ کله د خدای ج څخه په هېڅ ډول لفظي غلطۍ نه کیږي.

بلخوا که قرآن عظیم شان ته د علمي نظره وګورو ختی د خروفو غلاتي هم څوک نشي بیاموندلی

په قرآن عظیم شان کې تر ۷۰۰ زیاتې ساینسي معجزې شته، چې تاسو کولی شئ چې کم زیات تر ۳۵۰ پورې معجزاتو ته زما د کتاب ("د اسلام اعجاز") له لوري کتنه وکړئ او تر ۶۰ پورې ("د اسلام اعجاز دوهم ټوک") له مخې کتنه وکړئ:

د کتابونو لینکونه:

د اسلام اعجاز

<https://drive.google.com/file/d/1-GMxt0K9FuUklhGHYO8F9npwcr8eWDFu/view?usp=drivesdk>

د اسلام اعجاز دوهم ټوک

<https://drive.google.com/file/d/1-IYUQCorO780Yqi5OtDvhkW3tOIJeMh/view?usp=drivesdk>

که په ننۍ انجيل شريف باندې عمل وشي نو پرځای د دې چې د خدای ج امرونو ته مو سر ټیټ کړی وي، د انسانانو د امرونو بنکار شوي به واست! ښه عکس انسانان به مو په خدایي نیولي وي.

نامحرمې جنسي اړیکې په بیابیل کې

عیسویان ادعا کوي چې بایبل د خدای ج کتاب دی
راځئ چې وگورو چې دا څه ډول کتاب دی او گټه یې څه ده:

Judges 16:1 (NIV):

(یوه ورځ سامسون غزې ته ولاړ، هلته یې یوې فاحشې ښځې ولیده او ورسره یې شپه تېره کړه).

حزقيال **:23:18-21

****۱۸**** کله چې هغې (اهوله) خپله فحشا څرگنده کړه او خپل بدن يې عريانتيا بنکاره کړو، زما هم غوسه راغله او ما له هغې سره هغه څنگه چې له خورې يې (اهوليا) سره کړي وو، معامله وکړه ."

****۱۹**** خو هغې بيا هم د خپلې ځوانۍ په يادولو سره فحشا ته دوام ورکړ، کله چې هغه په مصر کې د زناکارې په توگه ژوند کاوه ."

****۲۰**** هلته هغې د هغو ظالمو مينوالو په لټه کې وه، چې د خرو په شان شهوتي غړي او د اسانو په شان مني لري ."

****۲۱**** او تا د خپلې ځوانۍ د فحشا هوسا غوښتنه وکړه، کله چې مصريانو ستا څپرې په خپلو لاسونو نيولې او د تېرو شهوتونو لپاره ستا ځواني ځوروله ."

2 Samuel 13:11-14

"کله چې هغې هغه ته خواړه وروړل، هغه هغې ته لاس واچاوه او ويې ويل: 'خوري، رايه، زما سره ويده شه'. هغې ځواب ورکړ: 'نه، زما وروره، ما مه تېرباسه، ځکه دا کار په اسراييلو کې نه کېږي؛ دا احمقانه کار مه کوه. زه به خپل شرم چيرته يوسم؟ او ته به د اسراييلو په منځ کې د احمقانو څخه يو شي. اوس، مهرباني وکړه، پاچا ته ووايه، ځکه هغه به ما تا ته نه منع کوي'. مگر هغه ونه غوښتل چې د هغې خبره واورې، او ځکه چې هغه تر هغې ډېر قوي و، نو هغه يې تېرباسله او ورسره ويده شو".

حضرت داؤد (ع) زنا وکړله. (سموئيل باب ۱۱: ۲-۵) الغياذب الله

په لوط ع پورې لوی دروغ تړل:

۳۰- لوط او د هغه دوه لوني له "څوعار" څخه ووتل او په غرونو کې مېشت شول، ځکه هغه په "څوعار" کې د پاتې کېدو وېره درلوده. نو هغه او د هغه دوه لوني په يوه سمڅه (غار) کې ژوند کاوه.

۳۱- يوه ورځ لويې لور خپلې کشرې خور ته وويل: "زموږ پلار بوډا شوی دی، او دلته هېڅ سړی نشته چې موږ ته اولاد راکړي، لکه څنگه چې دا د ټولې نړۍ دود دی.

بله ورځ لويې لور خپلې کشرې خور ته وويل: "تېره شپه زه له خپل پلار سره ويده شوم. رايه چې نن شپه هم هغه ته شراب ورکړو، بيا ته ورشه او ورسره ويده شه، ترڅو زموږ د پلار له لارې خپله کورنۍ وساتو".

نو هغوی خپل پلار ته په هماغه شپه شراب ورکړل، او کشره لور ورغله او له هغه سره ویده شوه. لوط علیه السلام ته یې نه پر تگ او نه پر راتگ خبر و.

په دې توگه د لوط علیه السلام دواړه لوني د خپل پلار څخه امېدوار شوي. الغیاذب الله

Genesis 19:30-36

New International Version

د نوح (ع) پورې د فحشا تور تړل:

حضرت نوح (عليه السلام) شراب و څښل او لوڅ بې هوشا شو (پيدايښت باب ۹: ۲۱).

د تره + خواښي + خواښي خور + خواښي لور ترمنځ جنسي اړيکه

۸ -بيا يهودا اُونان ته وويل: "د خپل ورور له ښځې سره ویده شه او د ورور د حق له مخې خپله دنده پوره کړه، ترڅو خپل ورور ته نسل پېدا کړي".

۹ -خو اُونان پوهېده چې ماشوم به د هغه نه وي؛ نو هر کله چې به له خپل ورور ښځې سره ویده شو، خپل نطفه يې پر ځمکه تويوله، ترڅو خپل ورور ته نسل ورته کړي.

۱۰ -دا کار د رب په نظر بد او گناه وه؛ نو رب هغه هم مړ کړ.

۱۱ -بيا يهودا خپلې نگور تamar ته وويل: "په خپل پلار کور کې د کونډې په توگه ژوند وکړه، تر هغې چې زوی مې شيلا لوی شي." ځکه هغه په زړه کې فکر وکړ: "کېدای شي هغه هم د خپلو ورونو په شان ومري." نو تamar د خپل پلار کور ته لاړه او هلته اوسېده.

۱۲ -ډېر وخت وروسته د يهودا ښځه، د شوع لور، مړه شوه. کله چې يهودا له خپل غم څخه لږ آرام شو، نو د خپلو پسونو د وړيو د خريلو لپاره "تمنه" ته لاړ، او د هغه ملگری "حيرا عدلامي" هم ورسره و.

۱۳ -کله چې تamar ته وويل شول: "ستا خواښې يهودا د خپلو پسونو د وړيو خريلو لپاره تمنه ته روان دی."

۱۴ -نو هغې د خپلې کونډې جامې وويستې، ځان يې په پړوني (برقع) کې پټ کړ او د "عنایم" په لاره، چې تمنې ته تلله، کښېناسته. ځکه هغې وليدل چې که څه هم شيلا لوی شوی و، خو هغې ته د مېړه په توگه نه و ورکړل شوی.

۱۵ -کله چې يهودا هغې وليده، فکر يې وکړ چې هغه يوه فاحشه ده، ځکه هغې خپل مخ پټ کړی و.

۱۶ -هغه نه پوهېده چې دا د ده نگور ده، نو هغه ته ورغی او ويې ويل: "راځه، غواړم له تا سره ویده شم."

هغې وويل: "که له ما سره ویده شي، نو څه به راکړي؟"

۱۷ -هغه وويل: "زه به د خپلو پسونو له رمې څخه يو ځوان پسه درولېرم."

هغې وويل: "تر هغه چې دې راولېري، يو ضمانت به راکړي؟"

۱۸ -هغه وويل: "کوم ضمانت درکړم؟"

هغي خُواب ورکړ: خپل مهر، د هغه نخ او خپل عصا چې په لاس کې دي ده. "نو هغه ورکړل، او له هغي سره ویده شو او هغي د هغه له لاري حمل واخېست

Genesis 38:8-30

په پیغمبر پوري دروغ تړل:

"حضرت یعقوب (عليه السلام) (پر راحیل مین وو) "کتاب پیدایښت باب ۲۹ :
(۱۶)

۱۶ - یو بل ته په مقدس شونډو مچۍ کولو سره سلام وکړئ NIV roman .
16:16

Judges 19:23-26

هغوی ته یې وویل: نه، زما ورونو، مهرباني وکړئ، دا بد کار مه کوئ؛
ځکه دا سړی زما کور ته راغلی دی، دا احمقانه کار مه کوئ. گورئ، زما
لور، چې پېغله ده، او د هغه سړي وینځې دلته دي؛ زه به هغوی راوباسم،
تاسو هغوی ته بې عزتي ورکړئ او هغوی ته هر څه وکړئ چې تاسو ته ښه
ښکاري؛ مگر دې سړي ته دا احمقانه کار مه کوئ. 'مگر سړي ونه منله. نو
سړی خپله وینځه راواخیسته او هغوی ته یې ورکړه؛ هغوی ټول شپه ورسره
جنسي تېری وکړ او تر سهاره یې وځوروله؛

په داود ع پوري بربنډې تور لېږول:

حضرت داؤد (ع) رقص کاوہ او لوخ شو .بایبل ۲ سموئیل باب ۶: ۱۴- ۲۳)

د هوسیا ۱: ۲:

"**کله چې رب له هوسیا سره خبرې پیل کړې، هغه ورته وویل: 'وځه، یوه فاحشه بڼه واده کوه او له هغې څخه اولاد ولري، ځکه چې دا هېواد (اسرائیل) هم د رب په وړاندې د یوې زناکارې بڼې په شان بې وفا دی.**"

لنډ تشریح:

دا آیت دلته "** فاحشه بڼه **" د اسرائیل د روحاني زنا (بت پرستی) استعاره ده .

الغیاذب الله د یعقوب ع د زمنو پورې لوی دروغ تړل:

د حضرت یعقوب (ع) زامنو د خپلي مور سره زنا وکړل (.پیدایښت باب ۳۵ : ۲۲)

د حضرت یعقوب (ع) زوی یهودا د خپل زوی د بڼې سره زنا وکړه (. پیدایښت باب ۳۸: ۱۳- ۱۹)

8. Proverbs 7:10-12

"او ګوره، یوه بڼه د فاحشي جامو سره، او د زړه په چلونو سره، هغه ته راغله . هغه شورماشور وه، او سرگردانه؛ د هغې پښې په خپل کور کې نه پاتې کېدې . کله په کوڅو کې، کله په چوکونو کې، او په هر کونج کې یې کمین نیولی و."

(دا آیت د فاحشيٰ بنحې انځور وړاندې کوي، چې د اخلاقي لارښوونو په اړه بحثونه راپورته کوي).

Song of Solomon 4:5

"ستا دوه سینه د ځوانې غزالې د دوه هوسیو په څېر دي، چې د سوسنانو تر منځ څرېږي".

(دا آیت، د جنسي تفسیرونو موضوع ګرځېدلې ده).

Revelation 17:5

او د هغې پر تندي لیکل شوي وو: 'راز، لوی بابل، د فاحشو او د ځمکې د نفرت‌انګیزو شیانو مور'.

(دا آیت د "بابل" تمثیل وړاندې کوي، چې د فحشا او اخلاقي زوال سمبول ګڼل کېږي).

1 Kings 11:1-2

"خو سلیمان پاچا ډېرو بهرنیو بنځو سره مینه درلوده، لکه د فرعون لور، موآبیانې، عمونیانې، ادومیانې، صیدونیانې، او حتی حتیانې؛ د هغو قومونو څخه چې رب د اسراییلو زامنو ته ویلي وو: 'تاسو به هغوی سره واده نه

کوی، او هغوی به تاسو سره واده نه کوي؛ حُکمه هغوی به ستاسو زړونه خپلو خدایانو ته واړوي. 'سليمان د مینې له امله هغوی ته نږدې پاتې شو'.

(دا آیت د سليمان پاچا د بهرنيو بنځو سره د اړیکو یادونه کوي، چې د مذهبي وفادارۍ په اړه بحثونه راپورته کوي).

4. Hosea 3:1

"بيا رب ماته وويل: ولاړ شه، د یوې بنځې سره مینه وکړه چې د بل سړي سره مینه لري او زنا کوي؛

(دا آیت هوشع ته د خدای امر بیانوي چې د یوې زناکارې بنځې سره مینه وکړي، ترڅو د اسرائیلو بې وفایي تمثیل کړي).

د عیسویانو لپاره د پورته ذکر شو اياتونو باندې د عمل کولو لپاره اياتونه هم وړاندې شوي:

Timothy 3:16 (NIV):

(ټوله صحیفه د خدای لخوا الهام شوې ده او د بنوونې، اصلاح، سمون او د حق لارې بنوونې لپاره ګټوره ده).

پایله:

ایا څوک به دا ډول کتاب لوستلو ته زړه ښه کړي؟ ایا دا ممکنه ده چې یو څوک خپل لور او زوی ته د دا ډول فحشاء خبرو پک کتاب لوستلو امر وکړي؟

ایا دا د خدای خبرې دي؟ ایا خدای دومره بد الفاظ د خپل کتاب لپاره انتخاب کړي؟ ایا تاسو څه فکر کوی چې د بایبل لیکوال فحشاء خپرونکی ندی نو دا څه دي؟

دا ټول آیاتونه څرگندوي چې نننۍ بایبل څومره د فحشا پک دی، چې ختی مقدس پیغمبران یې هم فحشایي معرفي کړي (نغوذبالله) دا خو یوازې یو څو آیاتونه دي، تحریف شوی بایبل په زیاته اندازه د فحشاء د خبرو پک دی، همدا الت دی چې کلیسا خلک د بایبل د لوستلو څخه منعه کوي،

عیسویان د عیسی ع او د بي بي مريمې ع مجسمو ته عبادت کوي

په بایبل کې د بوتانو، مجسمو، او د تصویرونو جوړولو او عبادت کولو په اړه ډېر صریح تحریمونه (منع کوونکي آیتونه) راغلي دي. دا لاندې آیاتونه د دغې موضوع له مهمو نصوصو څخه دي:

1. خروج – (Exodus 20:4–5) 20:4-5 د لسو وصیتونو دوهم وصیت

"Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing... Thou shalt not bow down thyself to them, nor serve them..."

ژباړه :ته دې خپل ځان ته هېڅ جوړ شوی بوت، یا د کوم شي انځور چې په آسمان، ځمکه یا د اوبو لاندې وي، مه جوړوه .ته دې هغو ته سجده مه کوه او ما يې عبادت کوه...

2.تثنيه – (Deuteronomy 5:8–9) 5:8-9 تکرار د دوهم وصيت

"Thou shalt not make thee any graven image... Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them..."

ژباړه :ته دې خپل ځان ته کوم بت یا مجسمه مه جوړوه ...ته دې هغو ته سجده مه کوه او ما يې عبادت کوه...

3.تثنيه – (Deuteronomy 4:15–16) 4:15-16 د انځور جوړولو

خبردارۍ

"Take ye therefore good heed... lest ye corrupt yourselves, and make you a graven image..."

ژباړه :نو ښه پام وکړئ، هسې نه چې خپل ځانونه فاسد کړئ او ځان ته د کومې مجسمې انځور جوړ کړئ...

4.لېويان(Leviticus 26:1) 26:1

"Ye shall make you no idols nor graven image, neither rear you up a standing image..."

ژباړه :تاسو بايد ځان ته نه بتان جوړ کړئ، نه مجسمې، او نه کوم ولاړ
انځور جوړ کړئ...

5. اشعيا (Isaiah 42:8) 42:8

"I am the Lord: that is my name: and my glory will I not
give to another, neither my praise to graven images."

ژباړه :زه يم رب، دا زما نوم دی، او زه خپل جلال بل چاته نه ورکوم، او نه
خپله ثنا مجسمو ته.

6. زبور (Psalm 115:4-8) 115:4-8

"Their idols are silver and gold, the work of men's
hands..."

ژباړه :د هغوی بوتان د سپینو زرو او سرو زرو دي، د انسانانو د لاس جوړ
شوي دي...

په بایبل کې ډېر واضح تحریمات دي چې د مجسمو، انځورونو، او د هغو د
عبادت نهې کوي (لکه څنګه چې پورته آیتونه مو ولوستل)، خو بیا هم د ډېرو
عیسویانو په مذهبي عملونو کې د حضرت عیسی علیه السلام، بی بی مریم، او
حتی د نورو "قدیسانو" مجسمې جوړې شوې، په کلیساوو کې ایښودل شوې او
ورته عبادت کېږي، شمعي ورته بلېږي، دعاوې ورته ویل کېږي، او حتی
ځیني خلک ورته ژرېږي.

دا ټول آیتونه د تصویر، مجسمې یا بت جوړونې نه یوازې مخالفت کوي،
بلکې د عبادت له هر ډول شکل سره یې سخت منع کوي. دا د توحید او خالص
عبادت یو بنسټیز اصل ګڼل شوی دی.

د بایبل د وخت او د بربادیت یوازي یو څو ایاتونه

1. خروج 28-27:32

موسی هغوی ته وویل: «د اسرائیلو خدای، رب دا فرمایلی: هر سړی د خپله توره واخلي، د قوم په منځ کې له یوې خوا تر بله پورې لار شي، او خپل ورور، خپل ملگری او خپل ګاونډی ووژني.»

او د لاوي قبیلې خلک همداسې وکړل، او شاوخوا ۳۰۰۰ کسان یې هغه ورځ ووژل.

تشریح:

یو نبي دا ډول امر ورکوي چې قوم دې خپل خپلوان قتل کړي، دا له انساني کرامت او رحم سره سخت مخالفت لري. قرآن کریم حضرت موسی علیه السلام ته د صبر، زغم، او هدایت نبي وایي، نه د عامو وژنو مشر.

2. تثنيه 2-1:7

کله چې رب ستا خدای تا هغه ځمکې ته ورسوي چې ته یې د میراث لپاره نیسې، او هغه قومونه له مخکې تا څخه وباسي...ته باید هغوی باندې هیڅ رحم ونکړې، او له هغوی سره تړون هم مه کوه.

تشریح:

دا واضح نسل‌کشي ته امر دی. قوم ته ویل کیږي چې ټول ملتونه له منځه یوسي. اسلام د ظلم په وړاندې جګړه مشروع بولي، خو نسل‌کشي سخت حرامه ګڼي.

3. یوشع 6:21

هغوی ټول څه چې په ښار کې وو، له نارینه، ښځې، ماشوم، زړه، غوا، پسونه، خره، په توره ووژل.

تشریح:

د یريحو ښار ټول خلک، حتی ماشومان، قتل شول. دا بې‌رحمي له قرآني تعلیماتو سره هیڅا ډول هم ساز نه لري.

4. یوشع 25-26:8

د هغه ښار ټول خلک، چې نارینه او ښځې وو، ټول ۱۲،۰۰۰ کسان وو، هغه ورځ د یوشع لخوا ووژل شول.

تشریح:

یو نبي ۱۲،۰۰۰ انسانان وژني؟ دا د اسلام له نبوت تصور سره تضاد لري.

25. سموئیل 12:11

خدای وایي: "زه به ستا خپلې ښځې ستا په مخکې واخلم او بل سړي ته به یې ورکړم، او هغه به د ورځې په رڼا کې ورسره زنا وکړي".

تشریح:

خدای د داوود علیه السلام لپاره داسې سپک سزا ټاکي؟ دا له الهي عدالت سره ټکر لري. قرآن داوود علیه السلام ته عزت من مقام ورکوي.

26. سموئیل 24:15

نو رب وبا راولیرله، له سهاره تر شپې پورې، او ۷۰،۰۰۰ کسان د اسراییلو له خلکو څخه مړه شول.

تشریح:

په زرگونو خلک د یوه کس له خطا سره بې‌گناه مړه کیږي؟ قرآن وایي چې څوک د بل گناه نه وړي.

27. پاچاهان 10:25-27

هغوی د بعل ټول عبادت کوونکي ووژل، او د بعل معبد یې ونړاوه او له کثافت ځایه یې جوړ کړ.

تشریح:

بل دين ته دا ډول سپکاوی او د هغه پيروان وژل، د توحيد تعليم ته ضرر رسوي، نه دا چې تبليغ وي.

8. تثنيه 17-20:

په هغو بنسرونو کې چې رب ستا خدای درکوي، ته بايد له خلکو څخه يو هم ژوندی پرې نږدې؛ بلکه ته بايد حثيان، اموريان، کنعانيان، فريزيان، حويان، او ييوسييان ... له منځه يوسي.

تشریح:

دا د څو قومونو بشپړ له منځه وړل دي، کوم چې د نسل‌کشي څرگند مثالونه دي.

9. تثنيه 21-21:18:

که يو زوی نافرمان وي ... نو پلار او مور به هغه مشرتابه ته يوسي، او ټول خلک به هغه په ډبرو ووژني، تر څو مړ شي.

تشریح:

حتی که يو زوی نافرمان وي، قتل نه بلکې روزنه د حل لاره ده. اسلام د اصلاح لپاره نصيحت، دعا، او رحم توصیه کوي.

10. لوقا 19:27:

خو زما هغه دښمنان چې نه غواړي زه پرې حکومت وکړم، دلته یې راولئ او زما مخې ته یې ووژنئ.

تشریح:

د عیسی علیه السلام له خوا د دا ډول خبرو نسبت، سخت تحریف ښکاري. قرآن کریم هغه د الله مهربان پیغمبر معرفي کوي.

11. سموئیل اول 15:3

انجیل – زور عهد: (Old Testament)

«نو اوس لاړ شه، پر عمالیک یرغل وکړه، او هر څه یې تباہ کړه. یو کس هم پرېږدې ژوندی – نه سړی، نه ښځه، نه ماشوم، نه شیدې څښونکي، نه غوا، نه پسي، نه اوبښ، نه خره – ټول له منځه یوسه».

شیدې څښونکي مشومان، ختی حیوانات هم ایا دا د خدای خبرې دي؟؟

12. زبور 137:9

«خوښ دی هغه څوک چې ستا کوچني ماشومان ونیسي، او د ډبرو پر سر یې ټک کړي».

(یعنې د دښمن د ماشومانو وژل یې یوه نیکي گڼلې ده، چې له هر ډول رحم او اخلاقو خالي ده.)

13. تثنيه 17-20:

«خو كله چي هغه بنارونه نيسي، چي رب ستا خدای درکړي، هېڅ ژوندی کس مه پرېږده. تا ته امر شوی چي حتي، اموري، کنعاني، فرزي، حوي، او ييوسي قومونه پوره له منځه يوسي – لکه څنگه چي رب ستا خدای امر کړی.»

14. هوسيع 16:13

«سامره به د خپل سرغړاوي سزا وويني. د دوی خلک به په توره ووژل شي، ماشومان به يې توتي توتي شي، او د اميندواره بنځو خيتي به وڅېړل شي.»

15. تثنيه 29-28:22

«که يو سړی يو نجلۍ (چي نکاح نه لري) ومومي، زنا ورسره وکړي او ونيول شي، نو بايد د هغې پلار ته ۵۰ شکېله سپين زر ورکړي، او دا نجلۍ به د ده بنځه شي، ځکه چي هغه يې بي عزته کړې ده، او هغه به هېڅکله هم پرې نه ږدي.»

16. عدد 31-11:5 (د زنا د شک مراسم)

که یو مېړه پر خپلې ښځې د زنا شک وکړي، نو باید ښځه کاهن ته یوسي . کاهن به یو خاص اوبه جوړوي، خاوره پکې اچوي، قسمونه اخلي، او دا اوبه به ښځې ته ورکوي . که ښځه زنا کړې وي، خېټه به یې پرسېږي، رحم به یې وچ شي، او که پاکه وي، خدای به یې ژغوري.

(یعنې دا یو ډول "جادوگری ښه" لرونکی ازموینه ده، چې یو بې‌ثبوته، غیر علمي، او ظالمانه چلند دی.)

پایله:

دا آیتونه، که څوک یې د انصاف او عقل له نظره وگوري، څرگنده ده چې:

دا د الله جل جلاله د رحمت، عدل، او نبوت له اصل سره مخالفت لري.

دا ډول سخت او ظالمانه خبرې هیڅکله د عیسی علیه السلام یا موسی علیه السلام د سپېڅلي تعلیم برخه نه شي کېدلی.

قرآن کریم دا تحریفونه افشا کړي دي او انبیا علیهم السلام یې له ظلم نه پاک گڼلي دي.

د بایبل له مخې عیسی ع یو بی عدلانه او بی انصافه او ظالم شخص معرفي کول :

1. متی 10:34-36

گومان مه کوئ چې زه د سولې د راوستلو لپاره راغلی یم، زه د سولې نه، بلکې د توره راوستلو لپاره راغلی یم، زه راغلی یم چې یو سړی د خپل پلار سره، یوه لور د خپلې مور سره، او یوه ننداره د خپلې خواتنې سره مخالفت ته راوړم، او د انسان د بنمنان به د هغه د خپل کور خلک وي.

ایا دا د بایبل ګټه ده ایا دا د عیسی ع خبرې دي؟

2. متی 15:26

خو عیسی هغه بنځې ته وویل: دا مناسب نه ده چې د ماشومانو ډوډۍ واخیستل شي او سپیو ته ورکړل شي.

ایا عیسی ع به دومره سپکه خبره یوې بنځې ته کوي؟ عیسی علیه السلام د یوه کنعاني بنځې سره خبرې کوي، چې له یهودو څخه نه وه.

3. شمار 31:17-18 (Numbers)

نو اوس هر نارینه ماشوم ووژنی، او هره بنځه چې د نارینه سره یې بستر شوی وي، هغه هم ووژنی؛

خو هره نجلۍ چې سیده ده (یعنې نارینه سره نه ده بستر شوې)، هغه ژوندۍ پرېږدی، ستاسو لپاره.

ایا تعجب ندی چې دا ډول د ماشومانو وژنې امر به عیسی ع کوي؟

4. لوقا 12:49-53

زه راغلی یم چې په ځمکه اور واچوم، او که دا لا بل شوی وای، زه به ډېر خوښ وای.

زه باید یو بیتسمه واخلم، او زه څومره کړول یم تر څو دا سرته ورسیري.

ایا تاسو فکر کوئ زه د سولې د راوستلو لپاره راغلی یم؟ نه، زه درته وایم، بلکې ویش (مخالفت) لپاره، ځکه له دې وروسته به پنځه تنه په یوه کور کې سره ویشل شوي وي، درې به د دوو پر ضد وي، او دوه د درېو پر ضد □.

پلار به د زوی پر ضد، زوی به د پلار پر ضد، مور به د لور پر ضد، او لور به د مور پر ضد، خواښه به د ننداره پر ضد، او ننداره به د خواښې پر ضد وي.

□

آیا دا د عیسی ع خبرې دي ایا دا به یو مسلمان ته د منلو وړ وي، ایا څوک به دا ډول دین ته غاړه کیږدي!!

تبصره:

که دا آیتونه یوازې د الفاظو په سطحه ولوستل شي، نو داسې ښکاري چې ګواکي عیسی علیه السلام) چې په اسلام کې د خدای یو لوی او سپېڅلی پیغمبر ګڼل کېږي (د تاوتریخوالي، نفرت، او جګړې تبلیغ کړی دی. خو دا تفسیر نه یوازې ناقص دی، بلکې د قرآن د تعلیماتو سره هم ټکر لري.

په اسلام کې عیسی علیه السلام یو مهربان، صلح خوښوونکی او د رحمت رسول دی. دا ډول تورونه او افراطونه چې په اوسني کتابونو کې موجود دي، د اصلي وحی نه وروسته، د بشري لاس وهلو نتیجه ده. لکه څنګه چې قرآن فرمایي:

"وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ"...(النساء: ۱۵۷)

ترجمه: او د هغوی دا وینا: «مور د مریم زوی مسیح، د خدای رسول وژلی دی»؛ حال دا چې نه یې وژلی او نه یې صلیب ته ختولی، خو ورته داسې ښکاره شوی و.

یعنې که دوی د هغه ژوند، شخصیت، او تعلیمات تحریف کړي، نو دا د هغوی ظلم دی، نه د عیسی علیه السلام ذات.

"د عیسی عبادت کول به هیڅکله عیسویان جنت ته ونه رسوي -"

دلته ځینې دلایل دي چې ولې عیسی خدای نه دی او د هغه عبادت به هیڅکله تاسو جنت ته ونه رسوي:

۱. خدای نشي زېږېدلی، عیسی زېږېدلی دی:

خدای نه پیل لري او نه پای، خو عیسی علیه السلام یو پیل درلود. الله جلّه جلاله له ازله او تر اېده دی، خو عیسی علیه السلام د حضرت مریم له رحم څخه دنیا ته راغی.

۲. خدای په بایبل کې په ښکاره ډول خپل ځان معرفي کوي، خو عیسی علیه السلام هېڅکله د خدایي ادعا ونه کړه:

په اشعیا ۹:۴۶ کې خدای په ښکاره توګه فرمایي چې یوازي زه خدای یم او زما پرته بل هېڅوک نشته. په یوحنا ۱:۱۸ او یوحنا ۵:۳۷ کې هم ویل شوي چې هېچا هېڅکله خدای نه دی لیدلی او نه یې غږ اورېدلی، خو عیسی علیه السلام لیدل شوی او خبرې ورسره شوې دي.

۳. عیسی علیه السلام هېڅکله د تثلیث تعلیم نه دی ورکړی او دا په بایبل کې نشته:

که تثلیث ریښتینی تعلیم وای، باید هر عمر او هر ډول خلکو ته اسانه وای، خو په بایبل کې داسې روښانه او واضح بیان نه شته. عیسی علیه السلام د یهودانو عبادت کاوه او د موسی علیه السلام د شریعت پیروي یې کوله.

همدارنگه، صحابه (حوارین) هم معبد ته تلل او خلکو ته یې درس ورکاوه. که دوی به عیسی علیه السلام خدای گنلی وای، نو له معبد څخه به ویستل شوي وای.

۴. د تثلیث عقیده د ۳۲۵ میلادي کال وروسته جوړه شوه:

د تثلیث نظریه په لومړیو پیړیو کې په بایبل کې نه وه. دا نظر د نیقیه شورا (Council of Nicaea) په ۳۲۵ میلادي کال کې رامنځته شو.

۴. عیسی علیه السلام خوراک، څښاک او خوب کاوه:

خدای تعالی هېڅ اړتیا نه لري او په هېڅ شي پورې تړلی نه دی. خو عیسی علیه السلام خوراک کاوه، څښاک یې کاوه، ویده کېده او حتی تشناب ته هم تللی دی. خدای غني او بې نیازه دی، خو عیسی علیه السلام اړتیاوې درلودې او دعا یې کوله. دا په ډاگه کوي چې هغه خدای نه شي کېدای.

۵. عیسی علیه السلام خپله د الله تعالی علم لوی وباله:

کله چې له هغه وپوښتل شول چې د قیامت ورځ او ساعت به کله وي، نو په مرقس ۱۳:۳۲ کې وویل:

"هیڅوک د هغه ورځې او ساعت په اړه نه پوهېږي، نه پرېښتې، نه زوی، بلکې یوازې (خدای) پلار".

که عیسی علیه السلام خدای وای، نو باید د هر څه علم یې درلود. دا څرگندوي چې د الله علم بې ساری دی.

۶. عیسی علیه السلام په ښکاره توګه وویل چې هغه خدای نه دی:

په یوحنا ۱۷:۳ کې راغلي:

"او دا ابدی ژوند دی، چې دوی تا وپېژني چې یوازینی ریښتینی خدای یې، او عیسی مسیح چې تا رالېږلی دی".

دا د اسلامي عقیدې پوره تائید دی، چې یوازې الله خدای دی او عیسی علیه السلام د هغه استازی دی.

۷. د "د" د الله زوی "کلمه د یهودیت په وینا یو درناوی دی:

په یهودیت کې د "د" د الله زوی "اصطلاح د ځانګړي درناوي او مرتبي لپاره کارول کېده. د بایبل په وینا، یعقوب، سلیمان او حتی آدم علیه السلام ته د الله زوی خطاب شوی. همدارنګه عام خلک هم د الله زامن بلل شوي دي. که د عیسی علیه السلام معجزوي زېږېدنه هغه خدای ګرځوي، نو آدم علیه السلام چې له مور او پلار پرته پیدا شوی، باید لا هم زیات حق ولري چې خدای وګڼل شي.

۸. خدای نه بدلېږي:

په ملاکي ۶:۳ کې راغلي:

"ځکه زه یهوه یم، زه نه بدلېږم؛ نو له همدې امله تاسو د یعقوب زامن له منځه نه وړل کېږئ".

خدای هغه قوانین نه ماتوي چې پخپله یې جوړ کړي دي.

خدای تعالی له وخت، هوا، لمر، لورې او ستړیا څخه بې نیازه دی. هغه چې دا ټول یې پیدا کړي دي، پخپله پرې تابع نه دی.

دا بېخي ناشونې ده چې خدای په انسان بدل شي او د لوږې، تندي، درد او مرگ تابع شي. که خدای دې حد ته رابښکته شي، نو دا د خدای والي سره په ټکر کې ده.

د تثلیث عقیده د خدای د یووالي سره په تضاد کې ده. خدای یو دی او دا هیڅکله نشي کېدای چې ناڅاپه درې شي.

د نجات پیغام تل یو دی: باید نېک عملونه وکړو او خدای ته په صداقت سره توبه وباسو. کله چې حضرت عیسی علیه السلام راشي، نو صلیبونه به مات کړي او خنزیر به ووژني.

۹. خدای د عبادت وړ دی، نه د عبادت وړونکی:

په متی ۹:۱۵ کې حضرت عیسی علیه السلام وفرمایل:

"خو بې ځایه زما عبادت کوي، د انسانانو د احکام د خدای حکمونو په توګه ښوونې وربښي".

خدای هغه ذات دی چې خلک یې عبادت کوي، قرباني ورته کوي او خیرات د هغه په نوم ورکوي.

که عیسی علیه السلام خدای وای، نو باید خلکو ته یې امر کړی وای چې یوازې هغه عبادت وکړي، خو برعکس، هغه د انسانانو جوړ کړي تعلیمات او بې ځایه عبادت رد کړل.

د تثلیث عقیده د انسانانو جوړه شوي نظریه ده او د خدای امر نه دی.

د حضرت عیسی علیه السلام عبادت کول بې حایه دی ځکه چې هغه د عبادت وړ نه دی، بلکې یوازې الله تعالی د عبادت وړ دی.

نتیجه:

دا دلایل څرگندوي چې حضرت عیسی علیه السلام د الله تعالی بنده، پیغمبر او رسول و، نه خدای. د اسلام عقیده دا ده چې یوازې الله تعالی معبود دی او د نجات لار د توحید او اخلاص په عبادت کې ده. تثلیث یوه انسان جوړې شوي عقیده ده او له الهي حقیقت سره په ټکر کې ده.

مسلمانان تر عیسویانو زیات د عیسی ع پیروي دی

۱۳ قوي دلایل چې ولې مسلمانان د حضرت عیسی علیه السلام ریښتیني پیروان دي تر عیسویانو غوره:

حضرت عیسی علیه السلام یو خدای عبادت کاوه — د تثلیث (درې خدایان) عقیده یې نه وه. هغه به ویل چې یوازې یو خدای شته، هماغه دې عبادت شي، لکه څنګه چې په «تورات» کې (تثنیه ۴: ۶) او په «انجیل» کې (مرقس ۲۹: ۱۲) راغلي دي. دا عین عقیده مسلمانان لري، چې الله یو ذات دی، لکه څنګه چې په قرآن کې راغلي دي:

{إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ} — [النساء: ۱۷۱]

عیسی علیه السلام خنزیر (سور حلال) نه خور — دا خبره په «لاویان» ۱۱:۷
کې راغلي. مسلمانان هم خنزیر نه خوري، ځکه الله تعالى فرمايي:
{قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ... خِنْزِيرًا} —
[الأنعام: ۱۴۵]

عیسی علیه السلام د "السلام علیکم" په مانا سلام ورکاوه — لکه څنگه چې په
«یوحنا» ۲۰:۲۱ کې راغلي: «Peace be with you». مسلمانان هم همدا
سلام وايي: السلام علیکم.

عیسی علیه السلام به "که د خدای رضا وه" ویل — یعنی (Inshallah).
مسلمانان هم دا وايي، لکه څنگه چې الله فرمايي:
{وَلَا تَقُولَنَّ لِّشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكْ غَدًا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ} — [الكهف: ۲۳-۲۴]

عیسی علیه السلام به د لمانځه نه مخکې مخ، لاسونه او پښې مینځل — مسلمانان
هم همداسې اودس کوي.

عیسی علیه السلام به د سجدې په حالت کې لمونځ کاوه — د سر په ځمکه
ایښودلو سره، لکه څنگه چې په «متی» ۲۶:۳۹ کې راغلي. مسلمانان هم داسې
لمونځ کوي، الله تعالى فرمايي:

{يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي} — [آل عمران: ۴۳]

عیسی علیه السلام ږیره لرله او اوږد لباس (توب، جبي په څېر) به یې اغوست
— دا هم د نبوي سنتو برخه ده، مسلمانان هم دا سنت تعقیبوي.

عيسى عليه السلام د الهی شریعت پیروي کوله او په ټولو انبیاءو یې ایمان درلود — لکه څنگه چې په «متی» ۵:۱۷ کې راغلي. مسلمانان هم ټول انبیاء مني، الله فرمایي:

{لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ} — [البقرة: ۲۸۵]

{نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَى... عِيسَى} — [آل عمران: ۸۴]

حضرت مریم علیها السلام به خپل بدن پټ ساته او حجاب به یې اچاوه — لکه څنگه چې په «۱ تیموتیوس» ۲:۹، «پیدایش» ۲۴:۶۴-۶۵، او «قرنتیان» ۱۱:۶ کې راغلي. مسلمانې بنځې هم خپل بدنونه پټوي، الله تعالی فرمایي:

{يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ... يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِّن جَلَابِيبِهِنَّ} — [الأحزاب: ۵۹]

عيسى عليه السلام او نور انبیاء به روژې نیولې — تر ۴۰ ورځو پورې، لکه څنگه چې په «خروج» ۳۴:۲۸، «دانیال» ۲:۱۰-۶، «اول پادشاهان» ۱۹:۸، او «متی» ۴:۱ کې راغلي. مسلمانان هم د رمضان میاشت کې ۳۰ ورځې روژه نیسي، الله فرمایي:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ...} — [البقرة: ۱۸۳]

او ډېر نور یې ۶ نورې ورځې د شوال میاشت کې هم نیسي، د لا زیاتو ثوابونو لپاره.

**۱۱. عيسى عليه السلام ویل: «د دې کور ته دې سلام وي» کله چې به هغه یو کور ته ننوته (لوقا ۱۰:۵). هغه خلکو ته به یې هم ویل: «پر تاسې دې سلام وي». مسلمانان هم دا عین کار کوي، لکه څنگه چې عيسى عليه السلام وکړ. کله چې موږ خپل کور یا د بل چا کور ته ننوځو، نو «بسم الله» وایو او سلام

وايو: «السلام عليكم» (يعني: پر تاسې دې سلام وي). دا د قرآن كريم په آيت كې هم راغلي دي:

(فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ) (النور: ٦١)

۱۲**. عيسى عليه السلام سنت شوى و. سنت كول د اسلام له پنځو فطري اصولو څخه دى، او پر مسلمان نارينه وو واجب دى. د انجيل په لوقا ۲:۲۱ كې راغلي: كله چې عيسى عليه السلام ته اته ورځې پوره شوي، نو هغه سنت شو. دا عمل د الله ج له لوري د حضرت ابراهيم عليه السلام سره «ابدي تړون» بلل شوى دى (تورات، پيدايش ۱۷:۱۳).

په قرآن كريم كې الله ج فرمايي:

(ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا) (النحل: ۱۲۳)

يعني: بيا موږ تا ته وحى وكړه چې د ابراهيم عليه السلام دين تعقيب كړه.

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «حضرت ابراهيم عليه السلام خپل ځان هغه وخت سنت كړ كله چې اتيا كلن و.» دا حديث صحيح دى، او په بخاري، مسلم، او مسند احمد كې روايت شوى دى.

۱۳**. عيسى عليه السلام آراميك ژبه ويل، او الله ته به يې "إله" ويل، چې دا لفظ "الله" د عربي الله څخه اخيستل شوي. آراميك ژبه د سامي ژبو له ډلې ده، چې پكې عبراني، عربي، حبشي، او د بابل او اشور ژبې شاملې دي.

د آرامي "إله" او د عربي "الله" دواړه يوه مانا لري: «يعني، يو يوازینی خدای». د تلفظ له پلوه هم دا دواړه كلمې ډېر سره نږدې دي، او دا څرگندوي چې د عيسى عليه السلام خدای هم هغه الله دى، چې مسلمانان يې عبادت كوي—يعني، د ټولو انسانانو او مخلوقاتو خالق.

الله سبحانه وتعالى فرمايي:

(قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا) (آل عمران: ۶۴)

يعني: (ای محمده!) ووايه: "ای د کتاب خلکو! راشئ یو داسې اصل ته چې زموږ او ستاسو ترمنځ یو شان دی، دا چې موږ به یوازې د الله عبادت کوو او هیچاته به یې شریک نه نیسو..."

او همداراز فرمایي:

(اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ) (السجدة: ۴)

انجيل، یوحنا ۱۷:۳ (عربي ژبه):

وَالْحَيَاةُ الْأَبَدِيَّةُ هِيَ أَنْ يَعْرِفُوكَ أَنْتَ اللَّهُ الْحَقِيقِيُّ وَحَدَّكَ، وَأَنْ يَعْرِفُوا يَسُوعَ الْمَسِيحَ الَّذِي أَرْسَلْتَهُ

ژباړه: «او دا ده ابدې ژوند: چې دوی تا، یوازینی ریښتینی خدای وپېژني، او عیسی مسیح چې تا لیرلی، هم وپېژني.»

انجيل، یوحنا ۸:۴۲:

فَقَالَ لَهُمْ يَسُوعُ لَوْ كَانَ اللَّهُ اِبَاكُمْ لَكُنْتُمْ تَحِبُّونَنِي لِأَنِّي خَرَجْتُ مِنْ قَبْلِ اللَّهِ وَأَتَيْتُ...

ژباړه: عیسی علیه السلام هغوی ته وویل: «که الله ستاسو پلار وای، نو تاسو به ما سره مینه لرله، ځکه زه د الله له لوري راغلی يم...»

۱۲ دایلوته چې ولي عیسی ع هیڅکله عیسوی نه و

یوشع همشیاخ (Yeshua Hamashiach) عیسوی نه و او په "عیسویت" نومي دین یې هیڅکله بنسټ کېښود. هغه د خدای تعالی امر و نه تابع یهودي و، او د خپل ژوند په اوږدو کې د یهودیت د یوې فرقې په توګه پېژندل کېده. د

هغه اصلي نوم هم "Jesus Christ" نه و ځکه چې په ارامیک ژبه کې د (ج) (J) توری نه وو موجود.

هغه څه چې نن د عیسویت په نوم ترسره کېږي، په حقیقت کې یوه سمسوره بُتپرستي او د پخوانیو پګاني مراسمو یو ډول بیا ژوندی شوی حالت دی. حتی د "Christ" لقب له کویني یوناني (Koine Greek) ژبې څخه اخیستل شوی دی. د "عیسوی" نوم د انطاکیه ښار خلکو د یوشع (عیسی ع) (اصلي پیروانو ته ورکړی و، لکه څنګه چې په اعمال ۱۱:۲۶ کې ذکر شوي دي).

یوشع (عیسی ع) (هیڅکله د خدایي ادعا ونه کړه. دا ادعا په ۳۲۵ میلادي کال کې د "نیکیا شورا (First Council of Nicaea)" کې خلکو جوړه کړه. د ۱ یحیی ۷:۵ آیت د اروپایانو لخوا بدل شوی و، او دا هیڅکله پټ نشو. له همدې امله، د "کینګ جیمز نسخه (KJV)" پرته نورو ټولو ژباړو دغه آیت پرېښی دی، ځکه اصلي مقدس کتابونه د دغه ملاتړ نه کوي. په KJV کې د دې آیت په اړه یوه یادونه شته چې د "جوهانین کاما (Johannine Comma) توضیح کوي.

نن ورځنی عیسویت له یوه سوداګریزې شبکايي بازارموندنې پرته بل څه نه دی. دغه دیني موسسې خلک په منظم ډول د داسې مذهبي محصولاتو روبروي کوي چې له مقدس کتاب سره لږ تړاو لري. که له دوی پوښتنه وکړئ چې ولې دغه کړنې کوي، نو فلسفه، تفسیر، حکمت او کلیسایي اصول وړاندې کوي، نه مقدس کتاب بایبل. حتی تر ټولو زړه ور کسان به هم نور عجیبې خبرې وکړي ډېری یې د کلیسا مشران نقلوي، نه د مقدس کتاب آیتونه.

عیسویان باید د خلکو په ځانګړې توګه د "پلار" GO، "اسقف"، "ارچ اسقف" او نورو پیروۍ ونکړي. پخپله د مقدس کتاب لوستل پیل کړي. لکه څنګه چې په اعمال ۱۷:۱۱ کې د بیرین یهودانو (د پولوس انجیلي پیروانو) په اړه ویل شوي:

"اوس دا یهودان د تسالونیکه یهودانو څخه غوره وو؛ هغوی په لېوالتیا سره د کلام هرکلی وکړ او هره ورځ یې مقدس کتابونه خپرل ترڅو وګوري چې دا خبرې سمې دي که نه".

ياد ولری "تاسو به حقیقت وپېژنئ، او حقیقت به تاسو آزاد کړي - "یوحنا ۳۲:۸

۱. عیسی مسیح هیڅکله عیسوی نه و، او د انجیل هېڅ یو پیغمبر هم عیسوی نه و.

په حقیقت کې، د "عیسوی" کلمه لومړی ځل د انطاکیه د مشرکانو لخوا د یسوع پیروانو ته د سپکاوي په بڼه وکارول شوه. (اعمال 11:26)

۲. عیسویت د عیسی مسیح د عبادت پر بنسټ ولاړ دی، خو عیسی ع هیڅکله د خپل ځان عبادت نه کاوه.

ټول پیغمبران د یوه خدای عبادت کونکي وو او خپلې ارادې یې د الله ارادې ته سپارلې وې، چې په عربي ژبه کې "مسلمان" بلل کېږي. عیسی هم دا تصدیق کوي چې یوازې د الله اراده تعقیبوي، لکه څنګه چې په (یوحنا 5:30) کې ویلي دي:

"زه په خپله هیڅ نشم کولی. لکه څنګه چې اورم، هماغسې قضاوت کوم؛ او زما قضاوت عادلانه دی، ځکه چې زه خپله اراده نه کوم، بلکې د هغه ذات اراده کوم چې زه یې رالېږلی یم."

۳. عیسی مسیح د "انجیل" په نامه کوم کتاب نه پېژانده.

هغه د خپل وخت د صحیفو څخه ګټه اخیسته چې د موسیٰ علیه السلام او نورو پیغمبرانو زبورونه لیکني وې. "انجیل" په دې بڼه چې نن ورځ موجود دی، په خپله عیسی ع ته معلوم نه و.

۴. عیسیٰ ع هیڅکله ونه ویل چې "خداى درې کې یو دی" او نه یې وویل چې هغه خداى دی چې انسان شو.

عیسیٰ ع په ټولو ځایونو کې الله تعالى ته د یو خداى په توگه اشاره کړې او خپل ځان یې د خداى بنده گڼلی.

۵. عیسیٰ په خپل ژوند کې هیڅکله د یکشنبې په ورځ کلیسا ته لار نه شو او نه یې دا ورځ د عبادت لپاره ځانگړې کړه.

په حقیقت کې، عیسیٰ ع او پیروانو یې د یهودي عبادت ورځ، چې شنبې (سبت) وه، مراعاتوله.

۶. عیسیٰ ع هیڅکله خپله زوکړه ونه لمانځله، او نه یې مور او نه یې اصحابو دا جشن ولمانځه.

ننني عیسویان د عیسیٰ ع د زوکړې جشن لمانځي، خو دا دود وروسته رامنځته شوی او د عیسیٰ ع له تعلیماتو سره هېڅ تړاو نه لري او نه په بایبل کې شته.

۷. عیسیٰ ع باور درلود چې نجات په دې کې دی چې د الله حکمونه وپالي او ښې کړنې ترسره کړي.

په (متی 17-19:16) کې عیسیٰ ع وایي: "که ته غواړې تلپاتې ژوند ترلاسه کړې، د الله حکمونه پر ځای کړه." خو ننني عیسویان باور لري چې یوازې په دې عقیده چې عیسیٰ ع د دوی لپاره مړ شوی، نجات ترلاسه کوي، چې دا تعلیم د عیسیٰ له ویناو سره په ټکر کې دی.

۸. عیسیٰ مسیح ع د خپل زیږون په اوومه ورځ ختنه شو، خو عیسویان ختنه نه کوي.

په (لوقا 2:21) کې راغلي: "کله چې اته ورځې پوره شوې، چې ماشوم ته ختنه وشي، نوم يې عیسی ع کېښودل شو." خو ننني عیسويان دا سنت نه مراعاتوي، سره له دې چې دا د ابراهیم علیه السلام له وخت راهیسې د خدای حکم و.

۹. عیسی مسیح ع نه صلیب ته دعا وکړه، نه کوم مجسمې ته، او نه یې خپلې مور ته عبادت وکړ.

عیسی ع یوازې الله ته دعا کوله، لکه څنگه چې په (متی 26:39) کې راغلي: "عیسی ع پر مخ ولوېد او دعا یې وکړه، 'ای پلار'!"

خو ننني عیسويان د عیسی ع او د مریم رض مجسمو ته دعاوې کوي، چې دا د عیسی له تعلیماتو سره مخالف عمل دی.

۱۰. عیسی ع هیڅکله د خنزیر غوښه نه ده خوړلې، خو عیسويان یې خوري.

په (لوقا 33-32:8) کې د خنزیر ناپاکوالي ته اشاره شوې، او په تورات (احبار 11:7) کې هم د خنزیر غوښه حرامه ده، خو عیسويان نن سبا دا حکم نه تعقیبوي.

۱۱. عیسويان 'بڼه جمعه (Good Friday) 'او' د نخلۍ یکشنبې (Palm Sunday) لمانځي، خو عیسی ع دا نه و کړې او نه یې تعلیم ورکړی و.

د عیسی ع پیروان د هغه ژوند په مهال داسې دودونه نه لرل، دا جشنونه وروسته د کلیسا لخوا معرفي شول.

۱۲. عیسی ع هیڅکله چا ته ونه ویل چې د هغه عبادت وکړي، خو عیسويان یې عبادت کوي، چې دا د دوی د دین اساسي عقیده ده.

عیسی ع یوازې الله ته عبادت کاوه، لکه څنگه چې په (یوحنا 17:3) کې وايي: "او دا ابدې ژوند دی چې دوی تا وپېژني، چې ته یوازینی ریښتینی خدای یې، او عیسی مسیح چې ته رالېږلی دي".

ایا عیسويان د عیسی ع وینا دروغ ګڼي؟

کله چې دوی وایي عیسی ع خدای دی، نو دوی دا معنی اخلي چې عیسی دروغ ویلي، ځکه چې هغه په (یوحنا 8:40) کې ویلي: "زه یو انسان یم چې د خدای له لوري رالېږل شوی یم".

کله چې دوی وایي عیسی ع یوازینی لاره ده، نو دوی دا معنی اخلي چې عیسی دروغ ویلي، ځکه چې هغه په (متی 23-21:7) کې وایي: "په هغه ورځ (قیامت) زه به هغوی ته ووايم، له ما لرې شئ! زه مو نه پېژنم، تاسو عبث عبادت کاوه".

کله چې دوی وایي عیسی ع د دوی د گناهونو لپاره مړ شو، نو دوی دا معنی اخلي چې عیسی ع دروغ ویلي، ځکه چې هغه په (یوحنا 8:21) کې ویلي: "تاسو به په خپلو گناهونو کې مړه شئ".

کله چې دوی وایي عیسی ع هر څه کولی شي، نو دوی دا معنی اخلي چې عیسی ع دروغ ویلي، ځکه چې هغه په (یوحنا 5:30) کې ویلي: "زه په خپله هیڅ نشم کولی".

کله چې دوی وایي عیسی ع د خدای سره برابر دی، نو دوی دا معنی اخلي چې عیسی دروغ ویلي، ځکه چې هغه په (یوحنا 14:28) کې ویلي: "خدای له ما لوی دی".

کله چې دوی وایي عیسی ع د ټولې نړۍ لپاره راغلی و، نو دوی دا معنی اخلي چې عیسی دروغ ویلي، ځکه چې هغه په (متی 24:15) کې ویلي: "زه یوازې د اسرائیلو ورک شویو پسونو ته لېږل شوی یم".

پایله

دا ټول شواهد دا ثابتوي چې عیسی مسیح ع د الله ج یو پیغمبر و، نه خدای، او نه یې چا ته ویلي چې د هغه عبادت وکړي. د ننني عیسویت عقاید د عیسی ع له اصلي تعلیماتو سره ټکر لري، او اصلي حقیقت ته د رسېدو لپاره باید خلک انجیل په خپله ولولي او حقایق وڅېړي.

شل انجیلي دلایل چې ولې زه هېڅکله مسیحي کېدلی نشم:

□ ۱ (بایبل نوم په خپله په بایبل کې هېڅ ځای نه دی ذکر شوی او نه ثبت شوی. عیسی علیه السلام بایبل نه دی کارولی او هېڅ یو مسیحي نه پوهېږي چې د دوی کتاب چا "بایبل" ونوماوه او کله نومول شو. نو ځکه بایبل یو الهامي کتاب په توګه د باور وړ نه دی. څنګه به الله تعالی یو کتاب نازل کړي پرته له دې چې ورته نوم ورکړي؟

□ ۲ (که څوک رانه پوښتنه وکړي: "ایا ته په بایبل ایمان لري؟" زما ځواب به دا وي: "کوم بایبل؟"

□ د سوریایي بایبل ۶۱ کتابه لري که

□ د پروټسټنټ بایبل ۶۶ کتابه لري که

□ د قبطني بایبل ۷۵ کتابه لري که

□ د رومن کاتولیک بایبل ۷۳ کتابه لري که

□ د کاریزماتیک بایبل ۷۶ کتابه لري که

□ د حبشي بايبل ۸۱ کتابه لري که

□ د ارتودوکس بايبل ۸۶ کتابه لري که

□ د يوناني ارتودوکس بايبل ۷۸ کتابه لري؟

تاسو په ښکاره وینئ چې دلته ګډوډي ده او بېلابېل بايبلونه شايد بېلابېلو عيسيانو ته په بېلابېلو ځايونو کې د بېلابېلو خلکو لپاره نازل شوي وي! نو کوم يو له الله تعالى څخه دی؟ په بايبل کې په بشپړه توګه اضافه او کمښت شوی . حتی د مسيحيانو ترمنځ هم د کتابونو په اړه اختلاف شته او البته په ډېرو شيانو کې هم . زه به د Good News Bible، NIV، RSV، KJV ، او نورو يادونه ونه کړم ځکه چې دا يوازي د الفاظو د انتخاب مسله ده، که څه هم په ډېرو آيتونو کې توپير لري.

د يرميا ۸:۸ په لنډيز کې دا په RSV کې د مسيحي عالمانو لخوا تصديق شوې چې بايبل ګڼ شمېر نيمګړتياوې او تېروتنې لري، او د Jehovah Witness په Awake مجله کې د ۱۹۵۷ کال د سپتمبر په ۸مه نيټه دا تاييد شوې چې په بايبل کې له ۵۰,۰۰۰ څخه زياتې تېروتنې شته . نو د بايبل خدای يو ناپوه " خدای " دی!

ماخذ :

□ ۳ (د مسيحيت له مخې، بايد هره يکشنبه کليسا ته لار شي، خو په ټوله بايبل کې هيڅ ځای نشته چې وايي " :په يکشنبه کليسا ته لار شئ".

په دې اساس، خدای مسيحيانو ته په ټوله بايبل کې د يکشنبې ورځ د عبادت لپاره نه ده امر کړې؛ دا يوه جوړ شوې او ناحقه وينا ده چې د خدای د امر سره سمون نه لري.

□ ۴ (د " مسيحيت (Christianity) " کلمه په ټول بايبل کې د دين يا د مسيح په لار کې د ژوند کولو په توګه نه ده راغلې.

دا د خلکو له خوا جوړه شوې ده او له الله څخه ورکړل شوې نه ده. څنگه به الله یو دین یا د نجات لاره راولېږي پرته له دې چې پیروان یې په ځانگړي نوم وپېژندل شي؟

□ ۵ "د" مسیحي (Christian) "کلمه د عیسی علیه السلام د وخت په دوران کې د بت پرستانو لخوا د سپکاوي په توګه د هغه حواریینو ته ورکړل شوه؛ د رسولانو په کتاب (اعمال ۱۱: ۲۶) کې هم یادونه شوې ده. دا کلمه د بت پرستی سرچینه لري، نه د عیسی علیه السلام له خوا ورکړل شوې ده!

□ ۶ (مسیحیان باور لري چې عیسی علیه السلام د دوی د گناهونو لپاره مړ شوی، خو په انجیل (یوحنا ۸: ۲۱) کې عیسی علیه السلام وایي: "تاسو به په خپلو گناهونو کې مړه شئ".

په ټوله بایبل کې هیڅ ځای نشته چې عیسی علیه السلام پخپله ويلي وي چې نجات دا دی چې د ده په مړینه باور وکړئ. دا یوه جوړ شوې او له عیسی علیه السلام وروسته لیکل شوې دروغجنه وینا ده.

همدارنګه، په حزقیال ۱۸: ۲۰، یرمیا ۳۰: ۳۱، او تثنیه ۱۶: ۲۴ کې څرګندوي چې هر څوک به د خپلو اعمالو حساب ورکوي او د بل چا گناهونه به ورباندې بار نه شي.

□ ۷ (مسیحیان باور لري چې عیسی علیه السلام د ټولې نړۍ لپاره استول شوی و، خو په متی ۲۴: ۱۵ کې عیسی علیه السلام واضح وایي: "زه یوازې د اسرائیلو د ورک شویو پسونو لپاره استول شوی یم".

په دې آیت کې هغه د کنعاني بنځې غوښتنه ردوي یوازې د دې لپاره چې هغه اسرائیله نه وه. دا په ښکاره د دې عقیدې رد دی چې عیسی علیه السلام د ټولې نړۍ لپاره استول شوی و.

□ * ۸ (مسیحیان عیسی علیه السلام د خپل خدای په توګه نمانځي، په داسې حال کې چې عیسی علیه السلام پخپله په متی ۲۶: ۳۹ او لوقا ۱۲: ۶ کې د خپل الله ج عبادت کوي.

عيسى عليه السلام په يوحنا ۸: ۴۰ کې واضح وايي: "زه يو انسان يم چې له الله څخه استول شوی يم".

دا خبره په نورو ځايونو کې هم تکرار شوې ده، لکه اعمال ۲: ۲۲، اعمال ۳: ۱۳، او يوحنا ۱۷: ۳ کې.

□ ۹ (مسيحيان باور لري چې عيسى عليه السلام خدای دی او دوی به جنت ته داخل کړي، خو عيسى عليه السلام په متی ۷: ۲۱-۲۳ کې څرگنده کړې چې د قيامت په ورځ به هغه هر هغه څوک رد کړي چې د هغه عبادت کوي.

همدارنگه، عيسى عليه السلام په متی ۹: ۱۵ کې وايي: "خو په بې ځايه توگه زما عبادت کوي، د انسانانو حکمونه د تعليم په توگه وړاندې کوي." دا ښکاره کوي چې عيسى عليه السلام د خپل عبادت کولو امر نه دی کړی، بلکې د انسانانو له خوا جوړ شوي نظريات ردوي.

□ ۱۰ (عيسى عليه السلام په مارک ۱۲: ۲۸-۲۹ کې وايي چې خدای په ځانگړي ډول يو دی، خو مسيحيان باور لري چې خدای درې-يو دی (Trinity).

په حقيقت کې، درې-يو عقیده د عيسى عليه السلام له وفات څخه ۳۲۵ کاله وروسته په يوه غونډه کې چې د يو بت پرست پاچا له خوا مشري کېده، رامنځته شوه او د رايو په اساس منل شوې وه. دا يوه انساني جوړونه ده چې د انجيل له تعليماتو سره ټکر لري.

□ ۱۱ (مسيحيان باور لري چې عيسى عليه السلام هر څه کولی شي، نو له همدې امله د هغه په نامه دعا کوي، خو عيسى عليه السلام په يوحنا ۵: ۳۰ کې وايي: "زه په خپل سر هېڅ نه شم کولای؛ زه يوازې هغه څه کوم چې د خدای اراده ده".

دا ښکاره کوي چې عيسى عليه السلام يو پيغمبر او د خدای بنده دی، نه خدای پخپله.

□ ۱۲ (مسیحیان وایي چې خدای د آدم علیه السلام گناه بښلی نه شو، نو زرگونه کاله یې انتظار وکړ ترڅو خپل "زوی" راولېږي چې په ځمکه کې سپکاوی، وهل او صلیب شي، تر څو د آدم علیه السلام گناهونه بښل شي.

دا باور د خدای قدرت په ښکاره ډول کمزوری ښيي! ولې خدای شیطان ونه وژلو او د گناهونو مخه یې ونه نیوله؟

ځینې مسیحیان وایي چې عیسی علیه السلام خدای دی او د دوی لپاره مړ شوی، خو په ۱ تیموتی ۱:۱۷ کې ویل شوي چې "خدای نه مري!"

□ ۱۳ (مسیحیان غواړي موږ باور وکړو چې خدای د عیسی علیه السلام دعا رد کړه چې په متی ۲۶:۳۹ کې یې وغوښتل چې له مړینې یې وژغوري، په داسې حال کې چې په عبرانیانو ۵:۷ کې لیکل شوي چې خدای د هغه دعا قبوله کړه.

دا ښکاره تناقض دی؛ که خدای د هغه دعا واورېده، نو باید وژغورل شوی وی، خو د مسیحیت باور دا ردوي.

□ ۱۴ (مسیحیان باور لري چې عیسی علیه السلام خدای دی چې انسان شو، خو په شمېرونو ۲۳:۱۹ کې لیکل شوي چې "خدای انسان نه شي کېدلای".

نو څوک و چې د مریم علیها السلام په رحم کې و؟ چا ته یې شیدې ورکولې؟ خدای و که عیسی علیه السلام؟ دا پوښتنې د مسیحیت اساسي عقیده د پوښتنې لاندې راولي.

□ ۱۵ (مسیحیان ادعا کوي چې عیسی مسیح د دوی ژغورونکی دی، خو په اشعیا ۴۳:۱۱ کې راغلي چې "له خدای پرته بل هیڅ ژغورونکی نشته!"

خو دوی بیا باور لري چې عیسی علیه السلام د صلیب له مرگه ځان ژغورلی نشو او پر خدای یې غږ وکړ چې هغه وژغوري. دا یوه ښکاره تضاد ده چې د مسیحیت عقیده بې اعتباره کوي.

□ ۱۶ (په هره کلیسا کې مسیحیان عشر، نذرانې او خیرات ټولوي، خو په تثنيه ۱۴: ۲۳-۲۹ کې راغلي چې باید خپل عشر وخورو او په کلیسا کې یې نه ورکړو. عیسی علیه السلام هم دا حکم په متی ۵: ۱۷-۱۹ کې تایید کړی. دا څرگندوي چې کلیساوو کې د عشر او نذرانه ټولول د اصلي دیني لارښوونو خلاف دي.

□ ۱۷* (په واعظ ۷: ۹ کې ویل شوي چې شراب وڅښئ، خو بیا په ۱ کورنټیانو ۹: ۶-۱۰، رومیانو ۱۴: ۲۱، اشعیا ۵: ۲۲ او نورو ځایونو کې د شراب څښل منع دي.

دا ډول گڼ تضادونه په انجیل کې شته چې ثابتې کوي بایبل د خدای کلام نه دی، بلکې د انسانانو په لاس جوړ شوی دی. لکه په خروج ۲۰: ۱۲ کې د والدینو احترام ته امر شوی، خو په لوقا ۱۴: ۲۶ کې ویل شوي که څوک خپل والدین سره مینه وکړي، د عیسی پیروي نه دی.

همدارنگه، یوحنا ۸: ۱۴ د یوحنا ۵: ۳۱ سره په تضاد کې دی.

□ ۱۸ (په یوحنا ۳: ۱۶ کې راغلي چې عیسی علیه السلام د خدای یوازینی زوی دی، خو زبور ۷: ۲ کې حضرت داوود علیه السلام د خدای زوی گڼل شوی، عبرانیانو ۷: ۳ کې ملکیصدق (Melchizedek) د خدای زوی گڼل شوی، او په ۲ سموئیل ۷: ۱۳-۱۴ کې سلیمان علیه السلام هم د خدای زوی گڼل شوی.

دا ښکاره کوي چې د "یوازینی زوی" ادعا بې اساسه ده.

□ ۱۹ (په متی ۱۹: ۱۱ کې عیسی علیه السلام خپل ځان "د انسان زوی" بللی، او ټول آیتونه چې هغه ته د "خدای زوی" خطاب کوي، د نورو له خوا منسوب شوي دي.

دا یو مهم ټکی دی چې عیسی علیه السلام خپل ځان د خدای زوی نه دی گڼلی.

□ ۲۰ (مسیحیان ادعا کوي چې هر انسان د گناه سره پیدا کېږي، خو په متی ۱۸: ۳ او متی ۱۹: ۱۴ کې راغلي چې ماشومان بې گناه دي.

دا بنکاره کوي چې د اصلي گناه عقیده د عیسی علیه السلام له تعلیماتو سره په ټکر کې ده.

پایله:

په دې څو دلایلو سره، هیڅوک هېڅکله د داسې عقیدې منلو ته چمتو نه دی چې د خدای له لوري نه ده او په تناقضاتو او گډوډیو ډکه ده. د الله تعالی د حقیقي لارښوونې لپاره باید د قرآن کریم مطالعه وشي، چې هر اړخیز او له تضادونو پاک دی.

د خدای صفات د عیسی علیه السلام له صفاتو سره نه برابرېږي

بسم الله الرحمن الرحيم

۳۸ قوي دلايل چې عيسى عليه السلام خدای نه دی

۱. خدای خپل ذات نه بدلوي. (ملاخي ۳: ۶)
۲. خدای تعالی د عیسی علیه السلام نه لوی دی. (یوحنا ۱۴: ۲۸)
۳. هیڅوک "ښه" نه دي، حتی عیسی هم نه؛ یواځې خدای ښه دی. (لوقا ۱۸: ۱۹)
۴. عیسی وویل چې هغه نه پوهیږي کله به قیامت راشي؛ یوازې خدای پوهیږي. (مرقوس ۱۳: ۳۲)
۵. عیسی وویل: "زموږ خدای یو خدای دی." (مرقوس ۱۲: ۲۹)
۶. عیسی هم وویل: "زما خدای او ستاسو خدای." (یوحنا ۱۷: ۲۰)
۷. عیسی خپل مخ د خدای مخي ته ځمکي ته کیښود (سجده وکړه). (متی ۲۶: ۳۹)

۸. شیطان عیسی علیه السلام ۴۰ ورځې وازمویه، خو خدای نشي ازمېیل کي دای. (متی ۴:۱، یعقوب ۱۳:۱)

۹. عیسی وویل: "زه انسان یم." (یوحنا ۸:۴۰)

۱۰. خدای نه انسان دی، نه د انسان زوی. (اعداد ۲۳:۱۹)

۱۱. هېڅوک خدای نشي لیدلی، خو خلکو عیسی ولید. (اول یوحنا ۴:۲۰)

۱۲. خدای ژوندی او تلپاتې دی. (حقوق ۱:۱۲)

۱۳. عیسی تل اعتراف کاوه چې دی یواځې د خدای له خوا یو پیغمبر دی. (متی ۱۱:۲۱-۱۰)

۱۴. خدای پخپله وایي چې زه خدای یم، خو عیسی داسې ونه ویل. (حزقیال ۲۰:۲۰)

۱۵. عیسی وویل چې د هغه اصلي ماموریت تبلیغ و، نه قرباني ورکول. (مرقوس ۱:۳۸)

۱۶. عیسی د قرباني پر ځای د رحم غوښتنه کوله. (متی ۹:۱۳)

۱۷. عیسی خپل ځان "بنده" یاداوه. (متی ۱۰:۲۴، ۲۴:۴۵، ۱۲:۱۸، یوحنا ۱۳:۱۶)

۱۸. خپل ځان یې "پیغمبر" باله. (متی ۸:۲۰، ۱۳:۱۶، ۲۱:۱۱، مرقوس ۶:۱۵، ۹:۳۷، لوقا ۷:۱۶، یوحنا ۷:۱۶)

۱۹. خپل ځان یې "د انسان زوی" وباله. (متی ۸:۲۰، ۲۶:۲، لوقا ۹:۲۲، یوحنا ۵:۲۷)

۲۰. خپل ځان یې "غلام" یا بنده وباله. (یوحنا ۱۳:۱۶، متی ۱۰:۲۴)

۲۱. خپل ځان یې "شاگرد" یا زده کوونکی وباله. (متی ۱۰:۲۴)

۲۲. عیسی وویل: "پلار تر ما لوی دی." (یوحنا ۱۴:۲۸) نو څنگه به خدای تر خپل ځان لوی وي؟

۲۳. عیسی وویل چې دی د پلار (خدای) لخوا تعلیم شوی. (یوحنا ۸:۲۸)

۲۴. عیسی وویل: "زه نشم کولی له خانه څه وکړم." (یوحنا ۵: ۱۹، ۵: ۳۰)
۲۵. عیسی وویل چې دا تعلیمات زما نه دي، بلکې د هغه چې ما یې رالېږلی یم. (یوحنا ۷: ۱۶)
۲۶. عیسی خپل خدای ته پورته شو. (یوحنا ۲۰: ۱۷)
۲۷. عیسی د عیسوي عقیدې له مخې مړ شو، خو خدای همېشه ژوندی دی. (متی ۲۷: ۲۷-۵۶، زبور ۱۰۲: ۲۷)
۲۸. عیسی ته دعا، خواږه، او د بنځو مرسته پکار وه، خو خدای ځان بس دی. (لوقا ۱: ۸-۳، زبور ۵۰: ۱۲)
۲۹. خدای همېشه یو شان پاتې کېږي. (عبرانیان ۱: ۱۲)
۳۰. عیسی نن، پرون، او سبا هم هماغه انسان دی. (عبرانیان ۸: ۱۳)
۳۱. عیسی څوک ژغورلی نشو؛ ان خپل ځان یې نشو ژغورلی. (عبرانیان ۵: ۱-۸)
۳۲. عیسی وویل: "زه یواځې د اسرائیلو ورک شویو پسونو ته استول شوی یم." (متی ۱۵: ۲۴)
۳۳. خدای نشي پیدا کېدای، نه زېږېدلی شي، نه د خپل مخلوق برخه کېدای شي.
۳۴. عیسی هېڅکله خلکو ته ونه ویل چې ماته عبادت وکړئ.
۳۵. عیسی د تثلیث عقیده (خدای، زوی، روح) هېڅکله ونه بنووله.
۳۶. خدای د عبادت لایق دی؛ که عیسی خدای وای، نو باید عبادت یې شوی وای، خو دی برعکس وایي: "بې ځایه مې عبادت کوي..." (متی ۹: ۱۵)
۳۷. عیسی خپل پیروان "عیسویان" نه دي بللي؛ دا نوم پولوس ورکړ.
۳۸. عیسی د خدای بنده بلل شوی دی. (متی ۱۲: ۱۸)

نتیجه:

عیسی علیه السلام د خدای بنده، پیغمبر او رسول و، نه خدای، نه د تثلیث برخه.
د حقیقت منل عزت دی،

عیسی علیه السلام د خدای بنده، پیغمبر، او یو ستر انسان و. هغه خدای نه و، نه
د خدای زوی، او نه د تثلیث برخه.
راځئ چې دا حقیقت ومنو او یواځې الله، د کائناتو خالق، ته عبادت وکړو.

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ. اللَّهُ الصَّمَدُ. لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ. وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
(سورة الإخلاص)

که چیرې یو څوک د انصاف له مخې دواړه کتابونه مطالعه کړي

نو په ښکاره به درک کړي چې قرآن کریم د الله سبحانه وتعالی له لوري
محفوظ شوی، پداسې حال کې چې بائبل د وخت په تېرېدو سره تحریف شوی
او بشري لاسوهنې پکې شوي دي.

د یادو پوښتنو لنډ وضاحت:

د قرآن کریم نوم معلوم دی، خو بایبل خپل ځان نه معرفي کوي.

قرآن: "وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ" (القرآن 2:36)

بایبل: خپل نوم په بایبل کې نه دی ذکر شوی، دا نوم وروسته عیسویانو ورکړی.

د قرآن کریم سرچینه معلومه ده، خو د بایبل سرچینه معلومه نه ده.

قرآن: "تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ" (الزمر 1:39)

بایبل: د بایبل لیکونکي اکثر نامعلوم دي، او پخپله یې تحریف ته اشاره شوې (ارمیا 8:8).

قرآن د اسلام دین واضح معرفي کوي، خو بایبل دا نه کوي.

قرآن: "إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ" (آل عمران 3:19)

بایبل: د "عیسویت" نوم نشته، بلکه د موسی علیه السلام قانون ته اشاره کوي.

د جُمعی ورځ د عبادت لپاره الله ټاکلې، خو د یکشنبې ورځ عیسویانو پخپله غوره کړې.

قرآن: "إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ" (الجمعة 62:9)

بایبل: عیسیٰ علیه السلام د یکشنبې ورځ د عبادت لپاره نه ده ټاکلې، بلکې دا وروسته د رومي کلیساوو له خوا معرفي شوی.

قرآن په خپل اصلي ژبه کې خوندي دی، خو بایبل تحریف شوی.

قرآن: "إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ" (يوسف 12:2)

بایبل: د انجیل اصلي ژبه آرامیک وه ارامیک څخه ګریک ته له ګریک څخه لاتیني ژبې ته او د لاتیني ژبې څخه انګلیسي ته ژباړل شوی دا کومه پټه خبره نده ټول عیسویان دا مني. د بایبل بېلابېل ژباړې سره توپیر لري، او حتی د کلیسا مختلفې نسخې یې لري.

قرآن کې هیڅ تضاد نشته، خو بایبل کې ډېر تضادونه دي.

قرآن: "وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا" (النساء 4:82)

بایبل: د ارمیا 8:8 په وینا، تورات تحریف شوی.

قرآن له ساینس سره موافق دی، خو بایبل ډېرې ساینسي تېروتنې لري.

قرآن: "وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا" (الفرقان 25:61)

باییل: د احبار 11:6 د "خرگوش ژوولو" غلطه علمي ادعا لري.

پایله:

قرآن کریم یو معجزه ده، د تحریف څخه خوندي دی، له ساینس سره موافق دی، او خپل اصلي پیغام لري. باییل، برعکس، د انساني لاسوهني ښکار دی، تحریف شوی، او د خپل اصلي پیغام څخه لرې شوی دی. الله دې ټولو ته هدایت وکړي چې حق وپېژني او د اسلام مبارک دین ته داخل شي.

د ننی مسیحیانو عقیده د عیسی ع پر ضد ده:

ولي مسیحیان داسې عقیدې لري چې د عیسی علیه السلام د ویناوو سره مخالفت لري؟ (نعوذ بالله)

۱. د خدایي دعوې:

عیسی علیه السلام په ښکاره ډول وویل:

«زه یو انسان یم چې خدای را لېږلی یم.» (یوحنا ۸: ۴۰)

خو مسیحیان وايي چې عیسی خدای دی — آیا دا د هغه د وینا خلاف نه دی؟

۲. د نجات یوازینی لار؟

عیسی علیه السلام وویل:

«زه به هغو ته ووايم :لار شئ، زه مو نه پېژنم .تاسو بې‌خايه زما عبادت کاوه .» (متی ۷: ۲۱-۲۳)

خو مسيحيان وايي: "عيسى يوازينی لار ده — "آيا دا د هغه د فيصلې سره تضاد نه لري؟

۳. د گناهونو کفار ه؟

عيسى عليه‌السلام وفرمايل:

«تاسو به د خپلو گناهونو په منځ کې مړه شئ .» (يوحنا ۸: ۲۱)

نو که څوک وايي عيسى د خلکو د گناهونو لپاره مړ شوی دی، دا د هغه د دې څرگندي خبرې مخالفت نه دی؟

۴. مطلق قدرت؟

عيسى عليه‌السلام ويلي دي:

«زه له خپل ځانه هېڅ نشم کولی .» (يوحنا ۵: ۳۰)

نو څنگه ويلاى شو چې هغه هر څه کولی شي؟

۵. د خداى سره برابري؟

عيسى عليه‌السلام وويل:

«پلار له ما لوى دى .» (يوحنا ۱۴: ۲۸)

نو د خداى سره يې برابروالى څنگه توجيه کيږي؟

۶. د ټولې نړۍ لپاره؟

عيسى عليه‌السلام وفرمايل:

«زه يوازي د بنى‌اسرائيلو د ورک شويو پسونو لپاره لېږل شوى يم .» (متی ۲۴: ۱۵)

نو ولې ويل کيږي چې هغه د ټول انسانيت لپاره لېږل شوی دی؟

په بايبل کي د عیسی ع په شمول د انبیاء علیهم السلام سپکاوی :

یهود له نظره : عیسی ع (الغیاذب الله) حرام زاده دی، چې د بي بي مریم رض ته د زنا نسبت کوي !! (kallah,1b-18b)

عیسویانو له نظره: عیسی ع باندې (الغیاذب الله) لعنت دی Gal 3:13 !!

د اسلام له نظره : عیسی ع سپیڅلی او برکتناک دی.
قران کریم ۳۱:۱۹

خدای و موسی (ع) ته په قهر سو . (خروج باب ۴ : ۱۰- ۱۸)

حضرت هارون (ع) و بني اسرائیلو ته د سرو زرو خوسی جوړ کړ او هغو ئې عبادت کاوه . (خروج باب ۳۲ : ۱- ۵) .

حضرت سلیمان (علیه السلام) بت پرسته وو . (کتاب ۲ تواریخ ۸ باب)

پایله: ((نعوذ بالله)) دا خو بی یوازي څو اياتونه دی، د دوی ټول کتاب په مقدسو پیغمبرانو پوري افواهات تړلي.

د بایبل ۱۰۱ تضادونه

۱۰۱ څرگند تضادونه په بایبل کې چې مخترم شبیر علي په لنډ ډول ترتیب کړي:

۱. چا داوود علیه السلام ته الهام ورکړ چې د اسرائیلو جنگي سرتېري حساب کړي؟

خدای ورکړ (۲ سموئیل ۱:۲۴)

شیطان ورکړ (۱ تاریخونه ۱:۲۱)

۲. د هغه شمېرني پر مهال په اسرائیلو کې څو جنگي سرتېري وموندل شول؟

۸۰۰,۰۰۰ تنه (۲ سموئیل ۹:۲۴)

۱, ۱۰۰, ۰۰۰ تنه (۱ تاریخونه ۵:۲۱)

۳. په یهوداه کې څو جنگي سرتېري وموندل شول؟

۵۰۰, ۰۰۰ تنه (۲ سموئیل ۹:۲۴)

۴۷۰, ۰۰۰ تنه (۱ تاریخونه ۵:۲۱)

۴. خدای خپل پیغمبر داوود ته د قحطۍ په اړه له څو کلونو گواښ وکړ؟

اووه کاله (۲ سموئیل ۱۳:۲۴)

درې کاله (۱ تاریخونه ۱۲:۲۱)

۵. احزيا (Ahaziah) څو کلن و کله چې د یروشلم پاچا شو؟

۲۲ کلن (۲ پاچاهان ۸:۲۶)

۴۲ کلن (۲ تاریخونه ۲:۲۲)

۶. یهوياکين (Jehoiachin) څو کلن و کله چې د یروشلم پاچا شو؟

۱۸ کلن (۲ پاچاهان ۸:۲۴)

۸ کلن (۲ تاریخونه ۹:۳۶)

۷. هغه څومره وخت حکومت وکړ؟

درې میاشتي (۲ پاچاهان ۸:۲۴)

درې میاشتي او لس ورځې (۲ تاریخونه ۹:۳۶)

۸. د داوود اتل مشر په یوه ځل څو تنه ووژل؟

۸۰۰ تنه (۲ سموئیل ۸:۲۳)

۳۰۰ تنه (۱ تاریخونه ۱۱:۱۱)

۹. داوود کله د عهد صندوق یروشلم ته راوړ؟ د فلسطینیانو له ماتې مخکې که وروسته؟

وروسته (۲ سموئیل فصل ۵ او ۶)

مخکې (۱ تاریخونه فصل ۱۳ او ۱۴)

۱۰. خدای نوح ته د پاڅو حیواناتو څو جوړې د کشتیې لپاره د اخیستو امر ورکړ؟

دوه جوړې (پیدایش ۶: ۱۹-۲۰)

اووه جوړې (پیدایش ۷: ۲)

خو بیا هم، وروسته وایي یوازې دوه جوړې داخلي شوي!

(پیدایش ۷: ۸-۹)

۱۱. کله چې داوود د زوباه پاچا ته ماته ورکړه، څو آس سوارې یې ونيولې؟

۱، ۷۰۰ تنه (۲ سموئیل ۸: ۴)

۷، ۰۰۰ تنه (۱ تاریخونه ۱۸: ۴)

۱۲. سلیمان علیه السلام څو اصطبلونه د آسونو لپاره درلودل؟

۴۰، ۰۰۰ (۱ پاچاهان ۴: ۲۶)

۴، ۰۰۰ (۲ تاریخونه ۹: ۲۵)

۱۳. د آسا پاچا د سلطنت په کوم کال کې د بعشا (د اسرائیلو پاچا) مړینه وشوه؟

د آسا د سلطنت ۲۶م کال (۱ پاچاهان ۳۳:۱۵ – ۸:۱۶)

خو لا هم د آسا د سلطنت په ۳۶م کال ژوندی و (۲! تاریخونه ۱:۱۶)

۱۴. سلیمان د معبد د جوړونې د کار لپاره څو څارونکي وټاکل؟

۳,۶۰۰ تنه (۲ تاریخونه ۲:۲)

۳,۳۰۰ تنه (۱ پاچاهان ۵:۱۶)

۱۵. سلیمان یوه ودانۍ جوړه کړه چې پکې څو غسلخونې وې؟

۲,۰۰۰ (۱ پاچاهان ۷:۲۶)

تر ۳,۰۰۰ پورې (۲ تاریخونه ۵:۴)

۱۶. د هغه اسرائیلیانو له ډلې چې د بابل له اسارتو آزاد شول، د فهرث مواب اولادونه څو تنه وو؟

۲,۸۱۲ تنه (عزرا ۲:۶)

٨١٨,٢ تنه (نحميا ٧: ١١)

١٧. د زتو (Zattu) اولادونه څو تنه وو؟

٩٤٥ تنه (عزرا ٢: ٨)

٨٤٥ تنه (نحميا ٧: ١٣)

١٨. د ازگاد (Azgad) اولادونه څو تنه وو؟

٢٢٢,١ تنه (عزرا ٢: ١٢)

٣٢٢,٢ تنه (نحميا ٧: ١٧)

١٩. د آدين (Adin) اولادونه څو تنه وو؟

٤٥٤ تنه (عزرا ٢: ١٥)

٦٥٥ تنه (نحميا ٧: ٢٠)

٢٠. د هشوم (Hashum) اولادونه څو تنه وو؟

٢٢٣ تنه (عزرا ٢: ١٩)

٣٢٨ تنه (نحميا ٧: ٢٢)

٢١. د بيت ايل او عاي (Bethel & Ai) خلک څو تنه وو؟

٢٢٣ تنه (عزرا ٢: ٢٨)

١٢٣ تنه (نحميا ٧: ٣٢)

٢٢. عزرا ٢: ٦٤ او نحميا ٧: ٦٤ دواړه وايي چې ټول خلک ٤٢،٣٦٠ تنه وو، خو د ارقامو جمع جمع ٤٢،٣٦٠ ته نه رسيزي؟

په عزرا کې د افرادو شمېر: ٢٩،٨١٨ تنه

په نحميا کې: ٣١،٠٨٩ تنه

نو تضاد: اعلان شوی عدد له حقيقي جمع سره نه سمون خوري.

٢٣. څو سندرغاړي د بنی اسرائیلو له ډلې سره ملګري وو؟

٢٠٠ تنه (عزرا ٢: ٦٥)

٢٤٥ تنه (نحميا ٧: ٦٧)

٢٤. د ابيا (Abijah) د مور نوم څه و؟

ميكايه (Michaiah) د اوريل لور (٢ تاريخونه ١٣: ٢)

معكه (Maachah) د ابشالوم لور (٢ تاريخونه ١١: ٢٠)
خو د ٢ سموئيل ١٤: ٢٧ له مخې، د ابشالوم يواځې يوه لور وه: تمار.

٢٥. ايا يوشع او بنی اسرائيلو بيت المقدس فتح کړی و؟

هو (يوشع ١٠: ٢٣، ٤٠)

نه (يوشع ١٥: ٦٣)

٢٦. د مريم خاوند يوسف پلار څوک و؟

يعقوب (متی ١: ١٦)

هيلې (Luke 3:23)

۲۷. عیسی د داوود له کوم زوی نه نسل اخلي؟

سلیمان (متی ۱: ۶)

ناتان (لوقا ۳: ۳۱)

۲۸. د شالتئیل (Shealtiel) پلار څوک و؟

یکنیا (متی ۱: ۱۲)

نیری (لوقا ۳: ۲۷)

۲۹. د زربابل له کوم زوی نه عیسی علیه السلام نسل اخلي؟

ابیود (متی ۱: ۱۳)

ریسه (لوقا ۳: ۲۷)

خو د ۱ تاریخونه ۱۹: ۳-۲۰ له مخې د زربابل زامن دا وو: مشلام، حننیه، هشوبه، او هیل، برکیا، حسدیا، یوشبحاسد. ابیود او ریسه هلته نشته.

۳۰. د عزیّا پلار څوک و؟

يورام (متی ۸:۱)

امصيا (۲ تاريخونه ۱:۲۶)

۳۱. د يکنيا (Jechoniah) پلار څوک و؟

يوشيا (متی ۱۱:۱)

يهوياکيم | (تاريخونه ۱۶:۳)

۳۲. له بابل تبعيد وروسته تر عیسی عليه السلام پورې څو نسلونه وو؟

متی وايي ۱۴ نسلونه (متی ۱۷:۱)

خو که له ۱۲ تر ۱۶ آيتونه وشمېرل شي، يوازي ۱۳ نسلونه کېږي.

۳۳. د شيله (Shelah) پلار څوک و؟

قینان (Luke 3:35-36)

ارفکشد (پيدايش ۱۲:۱۱)

۳۴. آیا یحیی علیه السلام هماغه الیاس علیه السلام و چې راتلو یې وعده شوې وه؟

هو (متی ۱۴: ۱۱، ۱۷: ۱۰-۱۳)

نه (یوحنا ۱: ۱۹-۲۱)

۳۵. آیا عیسی به د داوود پر تخت ناست شي؟

هو، فرېنټه داسې ویلي و (لوقا ۱: ۳۲)

نه، ځکه چې هغه د یهوياکیم نسل دی، او یهوياکیم ته الله لعنت کړی و چې هېڅ اولاد یې پر تخت مه کېښنوي (ارمیا ۳۶: ۳۰)

۳۶. عیسی په څو حیواناتو سپور شو کله چې بیت المقدس ته داخل شو؟

یو حیوان: یوه وړوکې خره (Mark 11:7) ؛ لوقا ۱۹: ۳۵)

دوه حیوانه: یوه خره او وړوکې خره (متی ۲۱: ۷)

۳۷. پیټر څنگه پوه شو چې عیسی مسیح دی؟

د آسمان نه ورته الهام وشو (متی ۱۶: ۱۷)

د هغه ورور اندریاس ورته وویل (یوحنا ۱: ۴۱)

۳۸. عیسی لومړی ځل پیټر او اندریاس چیرې ولیدل؟

د جلیل سمندر پر غاړه (متی ۴: ۱۸-۲۲)

د اردن سیند پر غاړه (یوحنا ۱: ۴۲)، وروسته عیسی جلیل ته روان شو
(۴۳: ۱)

۳۹. کله چې عیسی له جائرس سره ولید، آیا د هغه لور مړه وه؟

هو. متی ۱۸: ۹ وایي: «زما لور اوس مړه شوې ده»

نه. مرقس ۵: ۲۳ وایي: «زما لور د مرگ په حال کې ده»

۴۰. آیا عیسی ع خپلو شاگردانو ته اجازه ورکړې وه چې په سفر کې لکړه له
ځان سره یوسي؟

هو (مرقس ۸: ۶)

نه (متی ۹:۱۰؛ لوقا ۹:۳)

۴۱. آیا هیرودیس فکر کاوه چې عیسی یحیی دی؟

هو (متی ۲:۱۴؛ مرقس ۶:۱۶)

نه (لوقا ۹:۹)

۴۲. آیا یحیی علیه السلام له بیتسمې (غسل تعمید) مخکې عیسی پېژانده؟

هو (متی ۱۳:۳-۱۴)

نه (یوحنا ۱:۳۲-۳۳)

۴۳. آیا یحیی عیسی وروسته له بیتسمې وپېژانده؟

هو (یوحنا ۱:۳۲-۳۳)

نه (متی ۱۱:۲)

۴۴. د یوحنا د انجیل له مخې، عیسی د خپل شاهدی (گواهی) په اړه څه وویل؟

«که زه پر ځان شاهد یم، نو زما شهادت باطل دی» (یوحنا ۵: ۳۱)

«که پر ځان هم شاهد یم، زما شهادت حق دی» (یوحنا ۸: ۱۴)

۴۵. کله چې عیسی بیت المقدس ته داخل شو، آیا هماغه ورځ یې معبد پاک کړ؟

هو (متی ۲۱: ۱۲)

نه، هغه شپه بیت عنیا ته ولاړ، او سبا یې معبد پاک کړ (مرقس ۱۱: ۱-۱۷)

۴۶. کله چې عیسی د انحر ونه لعنت کړه، آیا سمدلاسه وچ شوه؟

هو (متی ۲۱: ۱۹)

نه، بله ورځ وچ شوه (مرقس ۱۱: ۲۰)

۴۷. آیا یهودا عیسی بنکل کړ؟

هو (متی ۲۶: ۴۸-۵۰)

نه، نه شو ور نژدې کېدلی چې بنکل یې کړي (یوحنا ۱۸: ۳-۱۲)

۴۸. عیسی د پیتړ د انکار په اړه څه وویل؟

«چرګه به و نه چيغي تر څو چې ته درې ځله انکار ونه کړې» (یوحنا ۳۸:۱۳)

«تر څو چرګه دوه ځله چيغي ووهې، ته به درې ځله انکار کوي» (مرقس ۳۰:۱۴)

(مرقس ۱۴:۷۲ ته په کتو، لومړۍ پیشبیني ناسم برېښي)

۴۹. آیا عیسی خپل صلیب پخپله یووړ؟

هو (یوحنا ۱۹:۱۷)

نه، یوه بل سړي (سیمون) ته صلیب ورکړل شو (متی ۲۷:۳۱-۳۲)

۵۰. آیا عیسی له دې مخکې وفات شو چې د معبد پرده څیرې شي؟

هو (متی ۲۷:۵۰-۵۱؛ مرقس ۱۵:۳۷-۳۸)

نه، لومړۍ پرده څیرې شوه، بیا یې وروستی ساه ورکړه (لوقا ۲۳:۴۵-۴۶)

۵۱. آیا عیسی پټ څه ویلي دي؟

نه، « ما هېڅ پټه خبره نه ده کړې («یوحنا ۱۸: ۲۰) »

هو، « بي له مثال (تمثيل) يې خلکو ته څه نه ويل، خو خپلو شاگردانو ته يې هر څه پټه توضیحوله («مرقس ۴: ۳۴؛ متی ۱۳: ۱۰-۱۱) »

۵۲. د صلیب پر ورځ د شیرمې ساعتې په وخت کې عیسی چیرته و؟

پر صلیب (مرقس ۱۵: ۲۳)

د پیلطوس په محکمه کې (یوحنا ۱۹: ۱۴)

۵۳. آیا دواړو غلو عیسی ته توهین وکړ؟

هو (مرقس ۱۵: ۳۲)

نه، یو یې توهین وکړ، بل یې دفاع وکړه (لوقا ۲۳: ۴۳)

۵۴. آیا عیسی د صلیب په ورځ جنت ته پورته شو؟

هو، عیسی غله ته وویل: «نن به له ما سره جنت کې یې» (لوقا ۲۳: ۴۳)

نه، دوی ورځې وروسته یې مریم مجدلینه ته وویل: «زه لا تر اوسه پلار ته نه یم ختلی» (یوحنا ۱۷: ۲۰)

۵۵. کله چې پولس د دمشق پر لاره و، هغه رڼا ولیده او غږ یې واورېد، آیا ملګرو یې غږ واورېد؟

هو (اعمال ۷: ۹)

نه (اعمال ۹: ۲۲)

۵۶. کله چې پولس رڼا ولیده، ځمکې ته پرېوت، آیا د هغه ملګري هم پرېوتل؟

هو (اعمال ۱۴: ۲۶)

نه (اعمال ۷: ۹)

۵۷. آیا غږ پولس ته هماغه وخت د هغه دنده واضحه کړه؟

هو (اعمال ۱۶: ۲۶-۱۸)

نه، یوازې ورته وویل شول چې دمشق ته ولاړ شه، هلته به در وښودل شي
(اعمال ۷:۹؛ ۲۲:۱۰)

۵۸. کله چې بنی اسرائیل د مؤاب له لونیو سره زنا وکړه، خدای طاعون پرې
راواستاوه، څو کسان مړه شول؟

۲۴ زره تنه (شمېره ۱:۲۵ او ۹)

۲۳ زره تنه (اول قرننتیان ۸:۱۰)

۵۹. څو کسان د یعقوب له کورنۍ سره مصر ته لاړل؟

اويا (پیدایښت ۲۷:۴۶)

پنځه اويا (اعمال ۷:۱۴)

۶۰. یهودا د خیانت پیسې څه کړې؟

ده یو پتی پرې واخیست (اعمال ۱:۱۸)

تولې پیسې یې معبد ته وغورځولې، کاهنانو پرې د پردیو د ښخولو لپاره پتی
واخیست (متی ۵:۲۷)

۶۱. يهودا څنگه مړ شو؟

ده پيسې معبد ته وغورځولې، او بيا لار او ځان يې وځړاوه (متی ۵:۲۷)

ده د خپلو بدو اعمالو په قيمت پټی واخيست، هلته مخپه مخ ولوېد، نس يې وچاودېد، او ټولې کولمې يې راووتلې (اعمال ۱۸:۱)

۶۲. ولې پټی د وينې پټی وبلل شو؟

ځکه چې دا د وينې په پيسو اخيستل شوی و (متی ۸:۲۷)

ځکه چې يهودا پکې په وينو مړ شو (اعمال ۱۹:۱)

۶۳. څوک د چا فديه ده؟

د انسان زوی راغی... تر څو د ډېرو لپاره خپل ژوند فديه ورکړي (مرقس ۱۰:۴۵، ۱ تیموتی ۲:۵-۶)

شرير د نیکو خلکو فديه ده، او خيانتکار د رښتینو لپاره (امثال ۱۸:۲۱)

۶۴. آیا د موسی قانون گټور دی؟

هو. ټول کتابونه گټور دي (۲ تیموتی ۳: ۱۶)

نه .پخوانی حکم له منځه وړل شوی، ځکه چې کمزوری او بې‌فایده و
(عبرانیان ۷: ۱۸)

۶۵ .پر صلیب د لیکلي عبارت دقیق الفاظ څه وو؟

دا عیسی دی، د یهودیانو پاچا (متی ۲۷: ۳۷)

د یهودیانو پاچا (مرقس ۱۵: ۲۶)

دا د یهودیانو پاچا دی (لوقا ۲۳: ۳۸)

عیسی ناصري، د یهودیانو پاچا (یوحنا ۱۹: ۱۹)

۶۶ .آیا هیروдіس غوښتل یحیی علیه السلام ووژني؟

هو (متی ۱۴: ۵)

نه .دا د هغه مېرمن (هیروдіاس) غوښتنه وه، خو هیروдіس پوه و چې یحیی
یو عادل سړی دی، نو هغه یې خوندي ساته (مرقس ۶: ۲۰)

۶۷. د عیسی لسم شاگرد څوک و؟

تدی (متی ۱۰: ۱-۴؛ مرقس ۳: ۱۳-۱۹)

یهودا د یعقوب زوی (لوقا ۶: ۱۲-۱۶)

۶۸. عیسی د مالیاتو پر دفتر ناست سړی ولید، او شاگرد یې کړ. نوم یې څه و؟

متی (متی ۹: ۹)

لاوي (مرقس ۲: ۱۴؛ لوقا ۵: ۲۷)

۶۹. عیسی د فسحې له خورلو مخکې صلیب شو که وروسته؟

وروسته (مرقس ۱۴: ۱۲-۱۷)

مخکې. یهودا د شپې لار، یهودیان محکمه ته داخل نه شول تر څو پاک پاتې شي او فسحه وخورې (یوحنا ۱۳: ۲۹؛ ۱۸: ۲۸؛ ۱۹: ۱۴)

۷۰. آیا عیسی خدای ته دعا وکړه چې صلیب ترې لیرې کړي؟

هو) متی ۳۹:۲۶؛ مرقس ۱۴:۳۶؛ لوقا ۲۲:۴۲)

نه) یوحنا ۱۲:۲۷)

71. انجیلونو کې چې وایي عیسی علیه السلام د صلیب نه بچ کېدو لپاره دعا وکړه، هغه څومره ځله له خپلو شاگردانو څخه جلا شو چې دعا وکړي؟

درې ځله) متی 26:36-46 او مرقس) 14:32-42

یواځې یو ځل. بلې دوې ځلې هیڅ ځای نه دی ورکړل شوی) . لوقا-22:39
(46

72. متی او مرقس دواړه وایي چې عیسی درې ځلې جلا شو او دعا وکړه. د دویمې دعا کومې خبرې وې؟

مرقس یې کلمې نه ذکر کوي، خو وایي چې خبرې د لومړۍ دعا سره ورته وې) (مرقس) 14:39

متی کلمې ورکوي، او دلته لیدل کېږي چې دا د لومړۍ دعا سره مختلفې دي
(متی) 26:42

73. کله چې عیسی علیه السلام مړ شو، سینتورین څه وویل؟

یقینا دا سری بی گناه و (لوقا) 23:47

په حقیقت کې دا سری د خدای زوی و (مرقس) 15:39

74. کله چې عیسی وویل: "ای خدای، ای خدای، ته ما ته ولې پرېښودلې؟"
هغه په کومه ژبه وویل؟

عبراني: کلمې یې داسې وې: "ایلوې، ایلوي" ("...متی) 27:46

ارامی: کلمې یې داسې وې: "ایلوې، ایلوي" ("...مرقس) 15:34

75. د انجیلونو له مخې، د عیسی وروستي کلمې څه وې مخکې له دې چې
هغه مړ شو؟

"پلار، زما روح ستا په لاس کې سپارم" ("لوقا) 23:46

"دا بشپړ شو" ("یوحنا) 19:30

76. کله چې عیسی کپړناهوم ته ننوت، د سینتورین غلام یې شفا ورکړه. آیا
سینتورین شخصاً عیسی ته د دې لپاره غوښتنه وکړه؟

هو (متی) 8:5

نه . هغه د يهوديانو ځيني مشرانو او خپلو دوستانو ته استولي و (لوقا) 7:3,6

77. ايا آدم ته ويل شوي چې كه هغه هغه ممنوعه ميوه وځوري، هغه به په هماغه ورځ مړ شي؟

هو، هغه ته ويل شوي چې كه هغه ميوه وځوري، هغه به په هماغه ورځ مړ شي (پيدايش) 2:17

آدم ميوه وځوړه او بيا يې ژوند وکړ، تر هغه پورې چې هغه 930 کاله ژوند وکړ (پيدايش) 5:5

78. آيا خدای فيصله وکړه چې د انسانانو ژوند به 120 کاله محدود شي؟

هو، خدای وويل چې انسانان به 120 کاله ژوند وکړي (پيدايش) 6:3

ډيری کسان چې وروسته زيږيدلي، تر 120 کاله ډېر ژوند وکړ. آريخشاد 438 کاله ژوند وکړ. د هغه زوی شېلا 433 کاله ژوند وکړ. د هغه زوی اير 464 کاله ژوند وکړ (پيدايش) 11:12-16

79. ايا عيسى پرته له ځان څخه څوک بل هم آسمان ته پورته شو؟

نه (يوحنا) 3:13

هو. او ايلياس د څرخ په واسطه آسمان ته پورته شو 2 (سلاطين) 2:11

80. د هغه وخت لورې کاهن څوک و کله چې داوود عليه السلام د خدای په کور کې داخل شو او د تقدس شويو ږوډۍ وخوره؟

آبیتار (مرقس) 2:26

احيميلک، د آبیتار پلار 1 (سموئيل 1:1؛) 22:20

81. ايا د عيسى بدن د يهودي د تدفين دود سره سم د بڼو او بوټو سره وپوښل شو؟

هو، او د هغه بنځينه شاگردانو د عيسى تدفين وليد (يوحنا) 19:39-40

نه. عيسى يوازې په يو لينن کفن کې وپوښل شو. وروسته بنځو بوټي واخيستل او تيار کړل ترڅو هغه ته د خوشبويي لپاره ورشي (مرقس) 16:1

82. بنځو بوټي کله واخيستل؟

وروسته له شنبې (مرقس) 16:1

مخکې له شنبې ښځو بوتې او غوړونه تیار کړل. بیا شنبې ورځ دوی د حکم مطابق استراحت وکړل (لوقا) 23:55-24:1

83. ښځې د قبر ته په کوم وخت کې ولاړې؟

د سهار په لور (متی) 28:1

کله چې لمر پورته شو (مرقس) 16:2

84. ښځې قبر ته د څه لپاره ولاړې؟

د عیسی بدن د بوتو سره مسح کولو لپاره (مرقس 16:1 ؛ لوقا) 23:55-24:1

د قبر د لیدلو لپاره. دلته د بوتو هیڅ ذکر نه دی (متی) 28:1

د کوم ځانگړي هدف لپاره نه. په دې انجیل کې د بوتو سره کښل مخکې له شنبې ترسره شوي وو (یوحنا) 20:1

85. د قبر د دروازه کې لوی ډبره ایښودل شوې وه. کله چې ښځې ورسیدلې نو ډبره په کوم حالت کې وه؟

دوی ولیدل چې ډبره وراوړي شوی وه (مرقس) 16:4 ؛ دوی ولیدل چې ډبره
د قبر څخه پورته شوی وه (لوقا) 24:2 ؛ دوی ولیدل چې ډبره له قبر څخه
لرې شوې وه (یوحنا) 20:1

کله چې بنځې راغلې، یو فرېشته له آسمانه ښکته شو، ډبره یې وراوړي کړه او
له بنځو سره یې خبرې وکړې. متی د بنځو لپاره د ډبرې وراوړي کیدل
ښکاره کړل (متی) 28:1-6

86. آیا چا بنځو ته وویل چې د عیسی بدن څه شوي دي؟

هو. یو ځوان سړی په سپینه ټوټه کې (مرقس .) 16:5 دوه کسان ... په ځلانده
کالي، وروسته په انځیلونو باندې تشرېح شوي (لوقا 24:4 او .) 24:23 یو
فرېشته - هغه چې ډبره یې وراوړي کړه (متی .) 16:2 په هر صورت، بنځو
ته ویل شوي چې عیسی له مړینې وروسته ژوندي شو (متی 28:7 ؛ مرقس
16:6؛ لوقا) 24:5

نه. مریم هیڅوک ونه لیده او بیرته راغله او وویل: دوی د خپل رب بدن له
قبر څخه اخیستی او موږ نه پوهیږو چې هغه چېرته ایښی دی (یوحنا) 20:2

87. مریم مجدلیه لومړی ځل کله د عیسی زنده شو؟ او هغې څنګه غبرګون
وښود؟

مریم او نورې بنځې د قبر ته له خپل لومړي او یوازیني سفر څخه عیسی
ولیدل. هغوی د هغه پښې ونيولې او هغه ته یې عبادت وکړ (متی) 28:9

په خپل دویم سفر مریم عیسی یوازي د قبر نه بهر ولید. کله چې هغې عیسی ولید، هغه یې ونه پېژندلو. هغې هغه د باغبانه په توګه وپېژاند. هغې فکر کاوه چې عیسی بدن لا هم کوم حای کې ایښی دی او غوښتل یې پوه شي چې کوم حای دی. خو کله چې عیسی د هغې نوم وویل، هغې سمدستي هغه وپېژاند او استاد یې وباله. عیسی هغې ته وویل: مه رنوی (یوحنا) 17-20:11

88. عیسی خپلو شاګردانو ته څه دستور ورکړ؟

د خپلو وروڼو ته ووايست چې ګاليله ته لاړ شي، هلته به هغه یې وويني (متی 28:10)

زما وروڼو ته ووايست، زه خپل پلار ته او ستاسو پلار ته پورته ځم، زما خدای ته او ستاسو خدای ته (یوحنا) 20:17

89. کله شاګردان ګاليله ته بیرته لاړ؟

سمدستي، ځکه چې کله دوی په ګاليله کې عیسی ولیدل، ځینې یې شک وکړل (متی. 28:17) دا دور د بې اطمینانۍ باید نه پاتې شي

لږ تر لږه 40 ورځې وروسته. په دې شپه شاګردان لا هم په اورشلیم کې وو (لوقا. 24:33) عیسی دوی ته هلته څرګند شو او ورته وویل: په ښار کې پاتې شئ ترڅو چې تاسو له لور حای څخه ځواک ترلاسه کړئ (لوقا. 24:49) هغه دوی ته د څلوېښتو ورځو په ترڅ کې څرګند شو (اعمال) 1:3، او دوی

ته يې حکم ورکړ چې له اورشلیم څخه ونه وځي، خو د وعدې لپاره انتظار وکړي (... اعمال) 1:4

90. مدنيان يان يوسف چا ته وپلور؟

د اسماعيلانو ته (پيدايش 37:289)

د پوتيفار، د فرعون يو افسر ته (پيدايش) 37:36

۹۱. يوسف چا مصر ته راوړ؟

د اسماعيلانو يوسف پيږود او بيا يې مصر ته بوتلو (پېغمبر ۲۸:۳۷)

د مدنيانو هغه په مصر کې خرڅ کړی و (پېغمبر ۳۶:۳۷)

يوسف خپلو ورونو ته وويل، زه ستاسو ورور يوسف يم، چې تاسو په مصر کې خرڅ کړم (پېغمبر ۴:۴۵)

۹۲. ايا خداى خپل ذهن بدلوي؟

هو. د خدای کلام ساموئیل ته راغی: زه پښیمانه یم چې ما شاول پاچا کړی و... (اول ساموئیل ۱۵: ۱۰-۱۱)

نه. خدای نه درواغ وایي او نه پښیمانه کېږي؛ ځکه چې هغه انسان نه دی، چې پښیمانه شي (اول ساموئیل ۱۵: ۲۹)

هو. او خدای پښیمانه شو چې هغه شاول د اسرائیلو پاچا کړی و (اول ساموئیل ۱۵: ۳۵). پام وکړئ چې پورته درې نقلونه ټول د همدې فصل څخه دي! سربېره پر دې، کتاب مقدس ښيي چې خدای په ځینو نورو ځایونو کې هم پښیمانه شوی دی. i. خدای پښیمانه شو چې انسان یې جوړ کړی و (پېغمبر ۶: ۶) زه پښیمانه یم چې ما هغوی جوړ کړل (پېغمبر ۷: ۶. ii.) او خدای له هغه سره پښیمانه شو چې هغه د خپلو خلکو په اړه فکر کړی و (خروج ۱۴: ۳۲. iii.). (ډېر نور ورته حوالې.)

۹۳. کتاب مقدس وایي چې د هرې معجزې لپاره چې موسی او هارون ترسره کړلې، جادوگرانو هم په خپلو پټنو هنرونو سره هماغه وکړل. بیا دا پېښه راځي:

موسی او هارون ټول اوبه وځنډولې او وینې ته یې بدلې کړې (خروج ۷: ۲۰-۲۱)

جادوگرانو هم همدا وکړل (خروج ۷: ۲۲). دا ناشوني ده، ځکه چې نور به هېڅ اوبه پاتې نه وې چې د وینې ته بدلې شوې وای.

۹۴. گولیاټ چا ووژله؟

داود (اول ساموئيل ۱۷:۲۳ ، ۵۰)

الهنا (۲ سموئيل ۱۹:۲۱)

۹۵. ساول چا ووژل؟

ساول خپله توره واخسته او پرې پرېوت، نو ساول وېر (... اول ساموئيل
۳۱:۴-۶)

يوه عماليکي هغه وژلی و (۲ سموئيل ۱:۱-۱۶)

۹۶. آيا هر انسان گناه کوي؟

هو. هېڅ انسان نشته چې گناه ونه کړي (اول پادشاهانو ۸:۴۶ ؛ ۲ تواريخ
۶:۳۶ ؛ امثال ۲۰:۹ ؛ واعظ ۷:۲۰ ؛ او اول يوحنا ۱:۸-۱۰)

نه. حقيقي مسيحيان هېڅکله گناه نه کوي، ځکه چې هغوی د خدای اولاد دی
(لوقا ۲:۵۲) :خدای بخښلي د عیسی گناهونه او له هغه سره " دېرشتي " و.

۹۷. څوک به د چا بار پورته کړي؟

يو بل بارونه پورته کړئ، او د مسيح قانون پوره کړئ (گالاتيان ۲:۶)

هر سړی خپل بار بايد ځان پر ځان پورته کړي (گالاتيان ۵:۶)

۹۸. عیسی پس له بېرته ژوندېدو څو زده کوونکو ته څرگند شو؟

دولس (اول قرننتیان ۵:۱۵)

یوازینی یوولس (متی ۲۷:۳-۵ او اعمال ۹:۱-۲۶، همدارنګه متی ۱۶:۲۸؛ مرقس ۱۶:۱۴ پښو نوم لیکنه؛ لوقا ۹:۲۴؛ لوقا ۲۴:۳۳)

۹۹. عیسی څلور ورځې وروسته له خپله بېرته رابنګته کولو څخه په کوم ځای کې و؟

وروسته له بېرته رابنګته کولو، روح فوراً هغه د ځنګلونو ته بېرته راوست .
او هغه په ځنګل کې څلویښت ورځې و (...مرقس ۱:۱۲-۱۳)

دوهمه ورځ، عیسی دوه زده کونکي غوره کړل. دوهمه ورځ: عیسی جلیل ته ولاړ - نور دوه زده کونکي. درېیمه ورځ: عیسی په جلیل کې د کانا په واده کې و (لوقا ۱:۳۵؛ ۴۳:۱؛ ۱:۲-۱۱)

۱۰۰. آیا د ماشوم عیسی ژوند په یروشلم کې تهدید شو؟

هو، نو يوسف له هغه سره مصر ته وتښتېد او هلته پاتې شو تر څو چې هيرود
د مرگ څخه وروسته (متی ۲: ۱۳-۲۳)

نه .کورنۍ هېڅ چانس نه وه، هغوی ماشوم په يروشلم معبد کې آرامي سره
وړاندې کړل په همدې توګه د يهودی دودونو مطابق او بېرته جلیل ته روان
شول (لوقا ۲: ۲۱-۴۰)

۱۰۱. کله چې عیسی پر اوبو مزل وکړ، زده کونکي څنګه ځواب ورکړ؟

هغوی هغه ته عبادت وکړ او ویې ویل، بېشکه ته د خدای زوی یې (متی
۳۳: ۱۴)

هغوی په بشپړه توګه حیران شول، ځکه چې هغوی د لوبڼو په اړه څه نه
پوهېدل، خو د هغوی زړونه سخت شوي وو (مرقس ۶: ۵۱-۵۲)

پایله:

په نړۍ کې درې لوی دینونه - یهودیت، عیسویت او اسلام - ادعا لري چې
دوی ته الهي وحی رسېدلې ده .مسلمانان باور لري چې قرآن کریم د الله ج
وروستی او بدلون نه منونکی کتاب دی، چې تر قیامته به خوندي پاتې وي .
مګر کله چې د بايبل نسخو ته وکتل شي، یو حیرانونکی حقیقت مخې ته

راحي: بايبل د زرگونو تضادونو، ناسازگاريو او تحريفونو يوه ګډوډه مجموعه ده.

مور د دلتې د بايبل ۱۰۱ مشهوره ټکرونه تحليل کړل، کوم چې د کتاب په مختلفو برخو کې داسې اختلافات رابښي چې د الهي وحی له اصولو سره هيڅ سازگار نه دي. دا تضادونه يوازې سطحي تېروتنې نه دي، بلکې دا د الهي پيغام بنياد ته تاوان رسوي.

ايا دا د الله کتاب کېدای شي؟

په الهي کتاب کې تضاد، تکرار، ناسازگاري، ژبني ګډوډي، تاريخي تېروتنې، او د مفاهيمو ټکرونه نشي موجودېدای. الله تعالى فرمايي:

(أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ ۚ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا)

“ ايا دوی پر قرآن غور نه کوي؟ که دا د الله پرته له بل چا نه وای، نو پکې به يې ډېر اختلافونه موندلي وای.”

(النساء: ۸۲)

په دې آيت کې يو ستر معيار ايښودل شوی: الهي وحی هيڅ تضاد نه لري.

پايله: د الهي سند اعتبار چيرته دی؟

که چيرې يو کتاب د الله ج له لوري وي، بايد له ټولو تضادونو، ناسازگاريو او تحريفي اعمالو څخه پاک وي. قرآن کریم يوازينی کتاب دی چې له نزول راپدېخوا تر اوسه د الفاظو، مفاهيمو او تسلسل له اړخه محفوظ پاتې دی، او دا پخپله يو ستر اعجاز دی.

بایبل که د الله له خوا وی، باید د پورته ۱۰۱ تضادونو څخه پاک وای. دا تضادونه د فکر خاوند انسان ته دا پیغام ورکوي چې د الهي پیغام حق معیار یواځې هغه وحی ده چې الله ج پخپله یې د ساتنې ژمنه کړې ده:

(إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ)

“ بېشکه موږ دا ذکر نازل کړی، او یقیناً موږ به یې ساتونکي یو.”

(الحجر: ۹)

د بایبل په متن کې زرگونه اختلافات، ناسازگاری، او تحریفې غلطې موجودې دي. ځینې محققین اټکل کوي چې دا تضادونه او تحریفې بدلونونه حتی تر ۵۰،۰۰۰ یا ۴۰۰،۰۰۰ څخه هم زیات دي، البته دا شمېرې د نسخو، ژباړو او تفسیرونو پر بنسټ توپیر کوي.

دلایل او شواهد:

نسخه پر نسخه توپیر لري – د بایبل یو واحد اصلي نسخه شتون نه لري، بلکه مختلفې نسخې لکه:

King James Version (KJV)

New International Version (NIV)

New Revised Standard Version (NRSV) دا ټولې سره توپیر

لري، او ځینې آیتونه حتی له ځینو نسخو څخه حذف شوي یا زیات شوي.

ژبنیز تحریفونه – بایبل اصلاً په عبراني، آرامي او یوناني ژبو لیکل شوی و، او د دې ژبو ژباړه نورو ژبو ته لکه انګلیسي، لاتین، الماني، عربي، او نورو ته د غلط فهم یا ژبني تشابه له امله ډېری تضادونه رامنځته کړي دي.

د تاریخ تضادونه – لکه څنگه چې تا مخکې ذکر کړل (لکه د گولیاث قاتل، د ساول مرګ، د عیسی زده کوونکي، او داسې نور)، دا ټول د داخلي تضادونو ښکاره مثالونه دي.

پخپله د بایبل پوهان هم دا مني – د عیسوي پوهانو لکه Bart Ehrman، چې د بایبل د نسخو او تحریفی توپیرونو متخصص دی، څرګندونې ښيي چې:

د اسلام له نظره، دا ثابته خبره ده چې تورات او انجیل اصلي الهي کتابونه وو، خو خلکو په وختونو کې پکې بدلون راوست، لکه څرنگه چې قرآن کریم وايي:

(يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ)

“ هغوی د الله کلام له خپلو ځایونو اړوي.”

(سورة النساء) 46 :

د رسول الله (ص) صفات په بایبل کې:

رسول الله ص په بایبل کې

لومړی برخه:

پيغمبر محمد صلی الله عليه وسلم

د نن ورځې له بايبل څخه د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم يادونې

د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم راتگ يوه ډېره مهمه پېښه وه چې سلگونه کاله وړاندې په ټولو آسماني کتابونو کې يې راپور ورکړل شوی او يادونه شوې ده، او دا يو طبيعي حقيقت دی، ځکه چې:

کله چې دا آسماني کتابونه د داسې پېښو يادونه کوي چې دومره مهمې نه دي، نو بيا ولې به د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم د راتگ يادونه نه کوي، چې دا د دينونو او بشريت په تاريخ کې تر ټولو ستره پېښه ده، او همدا پېښه ده چې تېر دينونه او آسماني کتابونه يې منسوخ کړل.

نو بناءً، دا آسماني کتابونه بايد د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم د راتگ يادونه کړې وي، که د هغه رسالت يې منلی وي يا يې انکار کړی وي. او ځکه چې دا کتابونه د ځينو وړو وړو پېښو له واقع کېدو مخکې هم خبر ورکوي، نو څنگه ممکنه ده چې له دې لويې پېښې – د رسول الله صلی الله عليه وسلم راتگ – څخه سترگې پټې کړي؟

کله چې دا کتابونه له نږدې وکتل شي، دا څرگنده ده چې هېڅ داسې څرگندونه پکې نشته چې د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم يا د هغه دين رد وکړي. نو يقيناً دا خبره ثابته ده چې پکې د هغه راتگ تصديق شوی.

په حقيقت کې، په دې کتابونو کې ډېرې داسې روايات شته چې وايي يو ستر پيغمبر به راځي.

حسین جسري (۱۸۴۵-۱۹۰۹م)، یو ستر مسلمان عالم و، هغه د دې کتابونو له پلټنې سره سره - که څه هم دا کتابونه ډېر ځل تحریف شوي - د رسول الله صلی الله علیه وسلم په اړه ۱۱۴ ځایه یادونې وموندلې.

نو که دومره یادونې د دومره تحریف سره سره لا هم پاته دي، نو خامخا باید د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم له راتګه مخکې ډېر زیات یادونه شوې وي. راځئ هغه یادونې وګورو چې بديع الزمان یوازي د انجيل له کتاب څخه اخیستي، او د نن ورځې له نسخو سره یې پرتله کړو:

هغه پېغمبر چې وروسته به راشي، د نړۍ رهبر به وي

د "یوحنا انجيل"، څلورلسم فصل، دیرشمه آیت، د ترکي ژباړې له مخې وايي: «زه به نور ډېر له تاسو سره خبرې و نه کړم، ځکه چې د نړۍ واکمن را روان دی، او زه د هغه په وړاندې هېڅ نه يم!»

نو د "د نړۍ واکمن" لقب، مانا لري د "جهان د فخر"؛ او دا لقب "فخر عالم" د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم یو له خورا مشهور لقبونو څخه دی. (۱) په نننۍ بایبل کې دغه آیت داسې راغلی:

«زه به نور له تاسو سره ډېر خبرې و نه کړم، ځکه د دې نړۍ امیر را روان دی، او هغه پر ما هېڅ واک نه لري.» (۲)

لکه څنګه چې وینو، د «د نړۍ د واکمن» پر ځای د «د نړۍ شهزاده» کلمه کارول شوې، چې یو ورته مفهوم لري؛ خو دا جمله «زه د هغه په وړاندې هېڅ نه يم» د «پر ما واک نه لري» سره بدله شوې ده. دا بدلون بڼې چې د بایبل تحریف لا هم روان دی.

هغه خلک تسلي کوي

بيا، د يوحنا په ۱۶ فصل، ۷ آيت کې داسې لولو:

«خو زه تاسو ته رښتيا وایم، زما تگ ستاسو لپاره غوره دی؛ ځکه چې که زه ولاړ نه شم، نو هغه تسلي ورکونکې به را نه شي.»

نو، پرته له حضرت محمد صلی الله عليه وسلم، بل څوک دی چې د بشریت لپاره ریښتینې تسلي ورکونکې وي؟

یقیناً، همدغه مبارک شخصیت دی چې د فاني بشریت نجات یې له ابدې تباهی نه کړی، او تسلي یې ورکړې ده. دا هم هغه څوک دی چې د ده راتگ ټولې نړۍ ته فخر، شکر او عزت ورکړی. (۳)

هغه د نړۍ واک چلوي او اصلاحات پکې راولي

بيا، د يوحنا ۸: ۱۶ آيت کې دا جمله راغلي ده:

«کله چې هغه راشي، نو نړۍ ته به د گناه، صداقت او فیصلې په اړه پوره قناعت ورکونکې ثبوت وړاندې کړي.»

نو پرته له حضرت محمد صلی الله عليه وسلم، بل څوک راغلی چې د نړۍ فساد یې په خیر بدل کړی، بشریت یې له شرک، بدو عملونو او کفر نه ژغورلی، او د امتونو سیاست او نظام یې بدل کړی؟ (۴)

په نننۍ بایبل کې هم دغه آیت تقریباً همدا معنی لري:

«او کله چې هغه راشي، نو نړۍ ته به د گناه، صداقت، او فیصلې په اړه قناعت ورکړي.» (۵)

هغه خير له شر جلا کوي (پاراقلیت)

په نوې عهدنامه (New Testament) کې یو آیت وایي:

«زه له خپل رب نه د پاراقلیت غوښتنه کوم، څو هغه د تل لپاره له تاسو سره پاتې شي.»

پاراقلیت (Paraclete) چې معنی یې ده «د خير او شر جلا کوونکی»، دا نوم په هغه کتابونو کې د زموږ د پیغمبر صلی الله علیه وسلم لپاره ذکر شوی، یا فرقان شریف چې د قران کریم نوم دی. (۶)

په نننۍ بایبل کې د دې آیت عصري نسخه داسې ده:

«او هغه به تاسو ته یو بل تسلي ورکوونکی درکړي، د حق روح.» (۷)

که څه هم دا آیت یو څه بدلون موندلی، خو بیا هم یو مهم شخصیت ته اشاره کوي چې وروسته به راشي.

د «پاراقلیت» (چې معنا یې ده: د خير او شر جلا کوونکی) کلمه، چې د بایبل په پخوانۍ یوناني نسخه کې راغلې وه، اوس د «د حق روح» سره بدله شوې ده.

د «پاراقلیت» مفکوره، چې مسلمانان باور لري حضرت عیسی علیه السلام دا کلمه د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم لپاره کارولې وه، ځکه مشهور او پېژندل شوی ده، نو اوس یې نه کاروي او پر ځای یې «روح الحق» کاروي.

په دې ډول دوی هڅه کوي چې د «پاراقلیت» کلمه پټه کړي.

هغه خلک د وحی له لارې رهنمائي کوي

بیا، د یوحنا ۱۳: ۱۶ آیت داسې وایي:

«خو کله چې هغه، د حق روح راشي، نو هغه به تاسو ته د حق پر لور رهنمائي وکړي، ځکه چې هغه به له ځانه خبرې نه کوي، بلکې هر څه چې واورې، هماغه به ووايي، او هغه به تاسو ته د راتلونکو شيانو خبر درکړي.»

دا آيت هېڅ شک نه لري، ډېر واضح دی.

نو که دا کس حضرت محمد صلی الله عليه وسلم نه وي، بيا بل څوک دی؟

هغه څوک چې ټوله نړۍ يې حق ته بللې، چې هره وينا يې پر وحی ولاړه وه، چې هر څه يې د جبرئيل عليه السلام له خوا تر لاسه کول اعلانول، او بشر ته يې د قيامت، برزخ او آخرت په اړه مفصل معلومات ورکړل؟ (۸)

په نننۍ بايبل کې هم دغه آيت داسې راغلی:

«خو کله چې هغه، د حق روح راشي، هغه به تاسو ته د حق ټول حقيقت بيان کړي؛ ځکه چې هغه به له ځانه خبرې نه کوي، بلکې هر څه چې واورې، هماغه به ووايي؛ او هغه به تاسو ته د راتلونکو شيانو اعلان درکړي.» (۹)

دا کلمات تقريباً هماغسې دي. د راتلونکو شيانو لکه د ټيکنالوجۍ نور تاريخي وقيعات قيامت اړوند معلومات چې نن ټول ريښتيا شوي دي.

هغه د جهاد پيغمبر دی

په بايبل کې د رسول الله صلی الله عليه وسلم يو له نومونو څخه «صاحب الکديب و الحروه» ياد شوی، يعنې «د تورې او عصا خاوند».

د ټولو هغو پيغمبرانو له ډلې چې توره ورسره وه، ستر او مشهور يې حضرت محمد صلی الله عليه وسلم دی، چې الله ج د هغه امت ته د جهاد حکم ورکړی.

د هغه رسول صلی الله عليه وسلم بيان چې د حضرت عیسی عليه السلام نه وروسته راځي او په بايبل کې څو ځايه د «د نړۍ واکمن» لقب ورکړل شوی، په دې ډول بيان شوی دی:

«هغه د اوسپنې ميل لري، او د هماغې اوسپنې ميل په وسيله جهاد کوي؛ د هغه امت هم همداسې کوي.»

دا آيت ښکاره کوي چې:

«يو پيغمبر به راځي چې توره (اوسپنيزه وسله) به ورسره وي، او د هغه دنده به جهاد وي.»

دلته «کديب حديد» مانا لري «توره». (۱۰)

د رسول الله صلى الله عليه وسلم د دستار پټکۍ (عمامه) اغوستل

په بايبل کې هغه ته «صاحب التاج» ويل شوی دی. دا لقب يواځې د حضرت محمد صلى الله عليه وسلم لپاره ځانگړی دی.

«تاج» يعنې «عمامه» (د سر کالي يا دستار).

په پخوانيو زمانو کې عربانو عمامه يا دستار اغوست، نو دا لباس يو مشهور دود و.

نو «صاحب التاج» لقب په بايبل کې بې له شکه د رسول الله صلى الله عليه وسلم اشاره ده. (۱۱)

موږ دا وروستي دوه ځانگړنې (د جهاد پيغمبر او د عمامې اغوستونکي) په ننني بايبل کې ونه موندلې.

ډېر احتمال شته چې دا صراحت او وضاحت له امله له بايبل نه ايستل شوي وي.

که څېړونکي د بايبل تر ټولو زړې يوناني نسخې ته رجوع وکړي يا د تيرو پېړيو له نسخو سره يې پرتله کړي، نو دا به روښانه شي چې د بايبل تحريف لا هم دوام لري.

البته دا خپله يو ځانگړی او جلا څېړنيز بحث ته اړتيا لري.

له حضرت عیسی علیه السلام وروسته د راتلونکي پيغمبر نښانې

د پورته ذکر شوو نښو له مخې، دا ثابتېږي چې:

«هغه پيغمبر چې به د حضرت عیسی علیه السلام نه وروسته راځي، هغه به د الله ج وحی خلکو ته رسوي، د خير او شر ترمنځ به د هغه دين فرق کوي، خلک به د هغه په ايمان راوړلو سره تسلي پيدا کړي، هغه به د نړۍ مشر وي، نړۍ به پرې وياړي، او د خپل امت سره د جهاد په وسيله به په ځمکه باندې نظام قائم کړي او انسانيت به د گناهونو له لړلي حالت څخه وژغوري.»

دا ټول بيان شوي صفتونه، په واضح او ښکاره ډول، د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم نښې او ځانگړتياوې دي.

باوجود د دومره زياتو تحريفونو چې په بايبل کې شوي دي، او له هغه څخه د رسول الله صلی الله عليه وسلم ذکر لري شوی،

خو لا هم هغه نښې چې پکې پاتې دي، د هغو خلکو لپاره چې عدالت او وجدان لري، د قناعت لپاره کافي دي.

د «برنابا انجيل» کې زېږی

د برنابا انجيل کې د رسول الله صلی الله عليه وسلم زېږی

برناباس، چې اصلاً د قبرس له يوې کورنۍ څخه و، د حضرت عیسی علیه السلام له پيروانو څخه گڼل شوی، که څه هم د دولسو خاصو حواريونو (Disciples) له ډلې نه و.

په میلادي ۳۲۵ کال کې، د "نیکیه" په نوم ځای کې کلیساوو غونډه وکړه،
او د موجودو سلگونو نسخو له منځه یې یوازي څلور نسخې د بایبل په رسمي ډول
غوره کړې.

نورې ټولې نسخې یې رد کړې، د هغوی سوځول یې لازمي وبلل،
او چا چې به دا نسخې ساتلې، د هغوی لپاره یې د اعدام حکم صادر کړ.
د رد شوو نسخو له ډلې څخه یوه هم د برناباس انجیل وه،
حال دا چې دا نسخه د میلادي ۳۲۵ کاله پورې د اسکندریې په کلیساوو کې لوستل
کېده.

برناباس د بایبل له نورو لیکوالانو سره په بنسټیزو عقیدوي مسایلو کې مخالفت
درلود،

لکه د حضرت عیسی علیه السلام د «د خدای زوی» گڼل، د ده صلیب ته تړل،
او د تثلیث (Trinity) عقیده یې رد کړې، او د توحید دفاع یې کړې ده.

د برناباس انجیل یو مهم توپیر

د برناباس انجیل یو بل مهم خصوصیت دا دی چې پکې د حضرت محمد صلی
الله علیه وسلم ذکر په څرگند ډول شوی دی.

باوجود د دې ټولو ممنوعیتونو او د برناباس انجیل د له منځه وړلو هڅو،
یوه تاریخي نسخه چې د برناباس له قبر نه په ۴۷۸م میلادي کال کې وموندل شوه،
تر موره راوړسېده.

د دې اصلي نسخې څخه دوه کاپي شوي نسخې شته:

یوه یې د بریتانیا موزیم کې ساتل شوې،

بله يې د واشنگټن د کانگرس په کتابتون کې ده.

د پاکستان يو مسلمان څېړونکي د دې نسخې مايکروفلم واخيست،
او له هغې نه دا نسخه په پراخه توگه چاپ شوه. (۱۲)

حضرت عيسى عليه السلام د محمد صلى الله عليه وسلم نوم څرگند اخلي

په برناباس انجيل کې حضرت عيسى عليه السلام داسې وايي:

"قسم دى پر ما چې ما هغه (محمد صلى الله عليه وسلم) ليدلى او درناوى مې ورته
کړى،

لکه څرنگه چې هر پيغمبر هغه ليدلى،

ځکه چې خداى د ده له روح څخه نورو پيغمبرانو ته هم نبوت ورکړى دى.

کله چې ما هغه وليد، زما روح تسلي وموندله،

او ما وويل:

اى محمد! الله دې له تا سره وي، او الله دې ما وړ گرځوي چې ستا د بوت د تسمي
خلاصولو لايق شم،

ځکه که زه دا مقام تر لاسه کړم، نو زه به د خداى يو ستر او مقدس پيغمبر وم."

(۱۳)

د برناباس انجيل د محمد صلى الله عليه وسلم صفات – نړيوال دعوت او غوره اخلاق

نوموړی پېغمبر به ټولې نړۍ ته دعوت کوي

برناباس انجيل داسې بيانوي:

"بېشکه زه درته وایم، چې هر پېغمبر چې راغلی، یوازې یوې قوم ته د خدای د رحمت نېنه راوړې ده، نو د هغوی خبرې یوازې همغه قوم پورې محدودې وې، چې دوی ورته استول شوي وو.

خو د خدای استازی (رسول الله صلى الله عليه وسلم) چې راشي،

الله به هغه ته داسې مهر ورکړي، لکه د ده د لاس مهر،

تر دې چې هغه به ټول ملتونه،

چې د هغه دین ومني، نجات او رحمت ته ورسوي.

هغه به په ظالمانو باندې د قوت سره راشي،

او بت پرستي به له منځه یوسي،

تر دې چې شیطان به حیران شي او گمراه شي." (۱۴)

قرآن کریم هم دا حقیقت تأییدوي

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

[سبأ: ۲۸]

ژباړه):

"او مونږ تانه يې لېږلی مگر ټولو خلکو ته، زېږی ورکوونکی او وېرونکی، خو
ډېری خلک نه پوهېږي." (۱۵)

هغه به د ټولو بنایسته اخلاقو خاوند وي

برناباس انجيل داسې وايي:

"نو زه درته وایم،

چې د خدای رسول به یو ځلاند رڼا وي،

چې د الله ډېر مخلوق ته به خوشالي ور بخښي،

ځکه چې هغه د پوهې او مشورې روح سره سمبال دی،

د حکمت او ځواک روح، د الله د وېرو او مینې روح،

د احتیاط او اعتدال روح،

د خیر ښېگڼې او رحم روح،

د عدالت او تقوا روح،

د نرموالي او صبر روح،

او دا ټول روحونه هغه ته له خدایه درې چنده زیات ورکړل شوي دي،

نسبت هغو ته چې خدای ټولو مخلوقاتو ته ورکړي." (۱۶)

د هغه مبارک اخلاق د قرآن په دې آیت کې بیان شوي دي:

(وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ)

(الآية ١٧)

ژباړه: "او ته (یقیناً) د لوړو اخلاقو پر ستر مقام یې."

د هغه روح د هر څه نه وړاندې پیدا شوی دی

"الله د هر څه نه وړاندې د خپل رسول روح پیدا کړ، او د همدې لپاره یې ټول مخلوقات پیدا کړل، تر څو خلقت د الله په ذات کې خوشحالي او برکت ومومي."
(حواله ١٨)

دا موضوع په حدیث شریف کې داسې را نقل شوې ده:

"الله زما نور (روښانتیا) د هر څه نه وړاندې پیدا کړ، او مخلوقات یې زما له نوره پیدا کړل."
(حواله ١٩)

ابو هریره رضی الله عنه روایت کوي:

"صحابه کرامو وپوښتل: ای د الله رسوله! ستا نبوت کله تثبیت شو؟"

رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: 'کله چې آدم لا د روح او جسد تر منځ وو."
(حواله ٢٠)

وروستی پیغمبر به د اسماعیل علیه السلام له نسل څخه وي

"په ما باور وکړئ، ځکه زه تاسو ته رښتیا وایم: وعده اسحاق ته نه، بلکې اسماعیل ته شوې وه."
(حواله ٢١)

پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم داسې بیان کړی چې دی د اسماعیل علیه السلام له نسل څخه دی:

"الله اسماعیل د ابراهیم له اولاد څخه غوره کړ؛ بیا یې د اسماعیل له اولاد څخه د کنانه اولاد غوره کړ؛ د کنانه له اولاد څخه یې قریش غوره کړ؛ او د قریش له منځه یې بنی هاشم غوره کړل. او زه یې د بنی هاشم له منځه غوره کړم."

(حواله ۲۲)

دا څرگنده ده چې وروستی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم حتمي ډول سره زېری شوی و، لکه څنګه چې موږ د نن ورځې د انجیلونو له برخو څخه اقتباس وکړ.

هغه نه یوازې په انجیل کې، بلکې په نورو ټولو آسماني کتابونو کې هم پرله پسې او په تفصیلي ډول سره زېری شوی دی.

قرآن کریم دا حقیقت داسې بیانوي:

(الَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ)

(البقرة: ۱۴۶)

ژباړه:

"هغوی چې مونږ کتاب ورکړی، هغه (پیغمبر) داسې پېژني لکه څنګه چې خپل زامن پېژني؛ او یقیناً یو ډله د هغوی نه حق پټوي، سره له دې چې پوهېږي."

(حواله ۲۳)

کله چې عمر رضی الله عنه، د عبدالله بن سلام رضی الله عنه نه پوښتنه وکړه — هغه چې یو یهودي عالم و او اسلام یې قبول کړی و — د دې آیت په اړه، نو عبدالله رضی الله عنه داسې ځواب ورکړ:

"ای عمره! کله چې مې رسول الله صلی الله علیه وسلم ولید، نو ما هغه تر خپل زوی ښه وپېژاند؛ ځکه چې کیدای شي زه په خپل زوی شک وکړم، چې موږ یې له ما خیانت کړی وي، خو زه د الله د رسول صلی الله علیه وسلم په اړه هېڅ

شک نه لرم، ځکه چې د هغه صفات، لکه څنگه چې په تورات کې لیکل شوي،
ټول پوره موجود وو.

(حواله ۲۴)

حوالې:

:References

1. The Letters, 19th Letter, 16th Sign
2. Gospel of John, Chapter 14, verse 30
3. The Letters, 19th Letter, 16th Sign
4. Gospel of John, Chapter 16, verse 6
5. Gospel of John, Chapter 16, verse 8
6. The Letters, 19th Letter, 16th Sign
7. Gospel of John, Chapter 14, verse 16-17
8. The Letters, 19th Letter, 16th Sign
9. -Gospel of John, Chapter 16, verse 12
- 13th verses
10. The Letters, 19th Letter, 16th Sign
11. The Letters, 19th Letter, 16th Sign
12. See: www.barnabas-incili.com (Turkish)

Gospel of Barnabas, Chapter 44 .13

Gospel of Barnabas, Chapter 43 .14

Sura al Saba, 28th verse .15

Gospel of Barnabas, Chapter 44 .16

Sura al Qalam, 4th verse .17

Gospel of Barnabas, Chapter 43 .18

Kashfu'l-Khafa, no: 827 .19

Tirmidhi, no: 3609 .20

Gospel of Barnabas, Chapter 43 .21

Tirmidhi, 3605 .22

Baqara, 146 .23

Ibn Kathir, v. 1, p.140 (Turkish) .24

Tagged bible, gospel, prophet muhammad

رسول الله ص په بايبل کې

دويمه برخه:

قرآن کريم په سورة الاعراف، آيت ۱۵۷ کې فرمايي:
(الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ)
ژباړه:

«(هماغه مؤمنان) چې د رسول نبي اُمّی پيروي کوي، هغه چې (د ده نوم او صفت) له ځان سره په تورات او انجيل کې ليکل شوی مومي.»

محمد (صلی الله عليه وسلم) د تنبيي په کتاب کې وړاندوينه شوې ده:

۱. الله تعالى حضرت موسى (عليه السلام) ته په تنبيه، ۱۸ باب، ۱۸ آيت کې فرمايي:

"زه به د دوی له خپلو وروڼو څخه د تا په شان يو نبي راپاڅوم، او زه به خپل خبرې د هغه په خوله کې واچوم؛ او هغه به دوی ته هر هغه څه ووايي چې زه ورته امر وکړم."

په پورته آيت کې چې کوم پيغمبر بيان شوی، هغه بايد درې ځانگړتياوې ولري:

۱. هغه به د حضرت موسى عليه السلام په څېر وي.

۲. هغه به د بنی اسرائیلو د وروڼو څخه وي، يعنې د اسمعيلي نسل څخه (چې عربان ترې راوتلي دي).

۳. الله به خپل کلام د هغه په خوله کې واچوي، او هغه به خلکو ته د الله امرونه ورسوي.

دا درې واړه ځانگړتياوې په بشپړ ډول د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم په شخصیت کې شتون لري، ځکه:

هغه د حضرت موسی علیه السلام په څېر یو امت جوړ کړ، الهي شریعت یې راوړ، او د دولت نظام یې قائم کړ.

مسیحیان وايي چې دا وړاندوینه حضرت عیسی (عليه السلام) ته اشاره کوي، ځکه چې هغه د موسی (عليه السلام) په څېر و.

هو، موسی (ع) یهودي و، او عیسی (ع) هم یهودی و؛ موسی (ع) پیغمبر و، عیسی (ع) هم پیغمبر و.

خو که یوازې همدغه دوه معیارونه د دې وړاندوینې د تطبیق لپاره بس وي، نو د موسی (ع) نه وروسته ټول انبیا لکه سلیمان، اشعیا، حزقی ایل، دانیال، هوشع، یونیل، ملاکي، یحیی (عليهم السلام) هم به دا وړاندوینه پوره کوي، ځکه هغوی ټول یهودیان او انبیا وو.

خو دا وړاندوینه دقیقاً په محمد (صلی الله عليه وسلم) پوره تطبیقېږي، ځکه چې هغه د موسی (ع) په څېر و:

دلایل:

۱. محمد (ص) او موسی (ع) دواړو پلار او مور درلودل، خو عیسی (ع) یوازې له مور څخه معجزانه پیدا شوی و.

[متی 1:18، لوقا 1:35، او قرآن 3:42-47]

۲. محمد (ص) او موسی (ع) دواړو واده کړی و او اولادونه یې درلودل، خو عیسی (ع) – د بائبل له مخې – نه واده کړی و او نه یې اولاد درلود.

۳. محمد (ص) او موسی (ع) دواړو طبیعي مرګ موندلی، خو عیسی (ع) – د قرآن له مخې – ژوندی پورته کړل شو.

[النساء 157-4:158]

نو، د تثنیه ۱۸:۱۸ آیت وړاندوینه په بشپړه توګه پر محمد (صلی الله علیه وسلم) باندې صادقېږي، نه پر عیسی (علیه السلام).

۳. الله به خپل کلام د هغه په خوله کې واچوي

"نه د وحی منځپانګه، او نه هم د هغې بڼه د محمد (صلی الله علیه وسلم) له لوري جوړه شوې وه. دواړه (وحی او بڼه یې) ملائکې ورکړي وو، او د محمد (صلی الله علیه وسلم) دنده یواځې دا وه چې هغه څه تکرار کړي چې ده اورېدلي وو." (د نړۍ مذهبونه: له لرغوني تاریخه تر نن ورځې، د جیفری پارېندر لخوا، مخ (۴۷۲)

الله تعالی جبرائیل علیه السلام واستاوه، څو محمد (صلی الله علیه وسلم) ته دقیق کلمات وروښيي چې باید خلکو ته یې ووايي. نو دا کلمات د ده (صلی الله علیه وسلم) خپل نه وو؛ دا د هغه له ذهنه نه وو راوتلي، بلکې فرښتې دا د هغه په خوله کې واچول. دا کلمات هماغسې، بې له لږ بدلون، په قرآن کریم کې لیکل شوي، لکه څرنګه چې له الله تعالی نه راغلي وو.

اوس چې موږ پوه شو دا پیغمبر څوک دی، باید د هغه اطاعت وکړو، ځکه د بائبل له مخې، الله فرمایي:

"زه به هر هغه چاته سزا ورکوم چې د هغه اطاعت ونه کړي."

(گود نیوز بابل، تثنيه، ۱۸:۱۹)

محمد (صلی الله علیه وسلم) د موسی (علیه السلام) له ورونو څخه دی. عرب د یهودو ورونه دي. ابراهیم (علیه السلام) دوه زامن لرل: اسماعیل او اسحاق (علیه السلام). عرب د اسماعیل (ع) اولاد دي، او یهود د اسحاق (ع) اولاد دي.

"کلمات د هغه په خوله کې:"

پیغمبر محمد (صلی الله علیه وسلم) امی (نالوستی) و، او هر څه چې د الله تعالی له لوري ورته وحي کېدل، هغه یې کلمه په کلمه هماغسې خلکو ته رسولي.

[تثنيه ۱۸:۱۸]

"زه به د دوی له ورونو څخه یو نبي د تا په شان راپاڅوم، او زه به خپل کلام د هغه په خوله کې واچوم؛ او هغه به هغوی ته هر هغه څه ووايي چې زه ورته امر وکړم."

(۴)

دواړه – محمد (ص) او موسی (ع) – یوازې پیغمبران نه وو، بلکې د دولت مشران هم وو، یعنې د مرګ سزا (اعدام) هم ورکولای شول. خو عیسی (ع) وویل: "زما سلطنت د دې نړۍ نه دی."

[یوحنا ۱۸:۳۶]

(۵)

دواړه د خپل قوم له خوا د ژوند په دوران کې د پیغمبرانو په توګه ومنل شول. خو عیسی (ع) د خپل قوم له خوا رد شو.

[یوحنا ۱:۱۱]

"هغه خپلو خلکو ته راغی، خو هغوی هغه و نه مانه."

(۶)

دواړو – محمد (ص) او موسی (ع) – خپل امت ته نوي شریعتونه او نوي قوانین راوړل. خو د انجیل له مخې، عیسی (ع) نوی قانون نه دی راوړی.

[متی ۱۷: ۵-۱۸]

۲.

په د تثنیه په کتاب، ۱۸: ۱۹ آیت کې راغلي:

"او دا به وشي، چې څوک زما د هغو خبرو نه مننه وکړي چې هغه (نبي) به یې زما په نوم وایي، زه به له هغه سره حساب و غواړم.

[تثنیه ۱۸: ۱۹]

۳. محمد (صلی الله علیه وسلم) د اشعیا په کتاب کې پیشگوي شوی دی:

په اشعیا کتاب، ۲۹م فصل، ۱۲م آیت کې داسې ذکر شوی:

"او کتاب به هغه ته ورکړل شي چې نالوستی وي، ورته وبه ویل شي: 'ولوله،' خو هغه به ووايي: 'زه نالوستی یم.'"

[اشعیا ۲۹: ۱۲]

کله چې لوی فرېسته جبرائیل علیه السلام محمد (صلی الله علیه وسلم) ته د وحی په لومړي ځل وویل: "اقْرَأْ" – "ولوله"، نو هغه ځواب ورکړ: "ما أنا بقارئ" – "زه خو لوستونکی نه یم." بخاري حدیث نمبر 3

دا پېښه د اشعیا پیشگوي ته کامل تطبیق لري.

۴. د محمد (صلی الله علیه وسلم) نوم په زور عهدنامې کې واضح ذکر شوی:

د سلیمان نغمه، پنځم باب، ۱۶م آیت:

"هَذَا مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ مَنَافٍ الْهَاشِمِيُّ الْكَافِيُّ الْكَافِيُّ الْكَافِيُّ"

"د هغه خوله ډېر خوږه ده، او هغه په بشپړ ډول 'محمدیم' (مَحْمَدٌ) دی، دا زما خوږ ملگری دی، ای د یروشلم لونیو!"

[غزل الغزلات ۵: ۱۶]

په عبراني ژبه کې "يم" (im) د درناوي لپاره کارول کېږي. لکه څنګه چې "محمد" ته "محمدیم" ویل شوي، دا نوم اوس هم د عبراني متن کې شته، خو د انګلیسي ژباړو کې یې دا نوم "altogether lovely" ته بدل کړی، چې اصلي معنا پټه شوې.

۵. محمد (صلی الله علیه وسلم) د نوی عهدنامې په کتابونو کې هم ذکر شوی:

القرآن – سورة الصف، آیت ۶:

(وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ)

ژباړه (د رواد ترجمې مطابق):

او کله چې عیسی د مریم زوی وویل: "ای د اسرائیلو اولاده! زه تاسو ته د الله استازی یم، د تورات تصدیق کوونکی یم چې له ما څخه مخکې دی، او د یو رسول زېږی ورکوونکی یم چې له ما وروسته راځي، نوم یې احمد دی." نو کله چې هغه ورته څرګندي نښې راوړې، هغوی وویل: "دا خو بڼکاره جادو دی!"

ټولې هغه پېشګوۍ چې د زور عهدنامې (Old Testament) په اړه د محمد (صلی الله علیه وسلم) ذکر کوي، نه یوازې د یهودانو لپاره دي بلکې د عیسویانو لپاره هم تطبیق لري.

۱. د یوحنا ۱۶: ۱۴

"او زه به د خدای څخه دعا وکړم، او هغه به تاسو ته بل تسل ورکونکی درکړي، ترڅو تل له تاسو سره پاتې شي."

۲. د یوحنا ۱۵:۲۶

"خو کله چې تسل ورکونکی راشي، چې زه به یې تاسو ته د الله له طرفه واستوم، د حق روح، چې د خدای له خوا راځي، هغه به زما شاهد وي."

۳. د یوحنا ۱۶:۷

"خو زه تاسو ته رښتیا وایم، دا ستاسو د پاره غوره ده چې زه لاړ شم، ځکه که زه لاړ نه شم، تسل ورکونکی به تاسو ته رانشي؛ خو که زه لاړ شم، نو زه به هغه درواستوم."

څېړنه:

"احمد" یا "محمد" د معنا له مخې "ستایل شوی" یا "هغه څوک چې ډېره ستاینه شوې وي" راځي، چې دا مانا له یوناني کلمې "Periclytos" سره تقریباً یو شان ده.

په انجيلي آیتونو کې د "Comforter" کلمه د یوناني "Paracletos" څخه ژباړل شوې، چې اصلاً معنا یې "مدافع، شفاعت کوونکی، یا دوست" ده.

خو دا باور شته چې اصلي کلمه باید "Periclytos" وای، نه "Paracletos"، او "Periclytos" مانا لري "هغه څوک چې ډېر ستایل شوی وي" — چې دا معنا له "احمد" یا "محمد" سره نېغ په نېغه تطبیق لري.

یعنې عیسی (علیه السلام) په حقیقت کې د "احمد" راتگ یادونه کړې ده، لکه څنګه چې قرآن یې هم تصدیق کوي. آن د یوناني "Paraclete" مفهوم هم د

رحمت نبي محمد (صلی الله عليه وسلم) سره كاملاً برابر پري، ځكه هغه هم د ټولي نړۍ لپاره رحمت دی.

ځيني عيسويان وايي چې د تسل ورکونکي (Comforter) نه موخه د روح القدس ده.

خو دوی دا درک نه کوي چې په دې پيشگوۍ کې په څرگند ډول راغلي دي چې يوازي هغه مهال به تسل ورکونکي راشي کله چې عيسى (عليه السلام) لاړ شي. په بايبل کې راغلي دي چې روح القدس د عيسى (عليه السلام) له راتگ مخکې او د هغه په وخت کې هم پر ځمکه موجود و — مثلاً:

د اليزابت په رحم کې،

او بيا هغه مهال چې عيسى (عليه السلام) تعميد اخيسته.

نو ځکه دا پيشگوۍ د روح القدس په اړه نه ده، بلکې دا يوازي د حضرت محمد (صلی الله عليه وسلم) په اړه ده.

۴. د يوحنا انجيل، فصل ۱۶، آيتونه ۱۲ تر ۱۴:

"زه لا ډېر شيان لرم چې تاسو ته يې ووايم، خو اوس تاسو يې نشئ زغملای. مگر کله چې هغه، د حق روح، راشي، نو هغه به تاسو ته ټول حقيقت وښيي. ځکه هغه به له خپل ځان نه خبرې نه کوي، بلکې هر څه چې واورې، هغه به وايي؛ او راتلونکي پېښې به تاسو ته ښکاره کړي. هغه به زما ستاينه وکړي."

"د حق روح" چې دلته ياد شوی، هغه کس ته اشاره ده چې:

خپله نه خبرې کوي،

بلکي هغه څه وايي چې الله ورته وايي،

راتلونکي وښيي،

او د عيسى عليه السلام ستاينه وکړي.

دا ټول ځانگړتياوې پر حضرت محمد (صلى الله عليه وسلم) کاملاً پوره لگيږي،
ځکه:

هغه ناخوانده و، خپله له ځانه يې نه خبرې کولې،

او هر څه چې الله پرې وحى کړي، هماغه يې خلکو ته بيان کړي دي.

نو دا پيغام هم په واضحه توگه د محمد (صلى الله عليه وسلم) په اړه دى، نه د
روح القدس.

سرچينه: irf.net

رسول الله صلى الله عليه وسلم د بايبل او قرآن په رڼا کې

دریمه برخه:

سریزه:

د تاریخ په اوږدو کې، د الله سبحانه وتعالی استازي انسانانو ته راغلي، ترڅو د توحید پیغام ورسوي. له آدم علیه السلام نه تر عیسی علیه السلام پورې، ټول انبیا د محمد صلی الله علیه وسلم د راتګ زېږی ورکړی دی. دا خبره نه یوازې په قرآن کې ده، بلکې په انجیل، تورات او د اهل کتابو په نورو آسماني صحیفو کې هم شته. لاندې به دا موضوع له مختلفو زاویو تشریح کړو.

۱. د عیسی علیه السلام زېږی د "احمد" په نوم رسول

قرآن کریم – سورة الصف، آیت 6:

وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ
مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ...

ژباړه:

او کله چې عیسی زوی د مریم وویل: "ای بنی اسرائیلو! زه د الله استازی یم ستاسو طرف ته، تصدیق کوونکی د تورات چې زما نه مخکې دی، او زېږی ورکوونکی په یو رسول چې له ما نه وروسته راځي، نوم یې 'احمد' دی..."

دا آيت څرگندوي چې عيسی عليه السلام د رسول الله صلى الله عليه وسلم راتگ خبر ورکړی و، او دا رسول به د "احمد" په نوم يادېږي.

۲. د "احمد" ذکر د بايبل په عبراني او ارامیک نسخو کې

د انجيل اصلي ژبې عبراني، يوناني او ارامیک وې. په ځينو زرو نسخو کې داسې الفاظ ذکر شوي چې عربي ته د "احمد" يا "محمد" په بڼه ژباړل کېږي. د بېلگې په توگه:

الف) انجيل د يوحنا – باب ۱۴، آيت ۱۶:

"او زه به د خداى نه بل وکیل درته وغواړم، چې تل درسره پاتې شي."

په يوناني ژبه د "وکیل" لپاره لفظ "παράκλητος (Parakletos)" کارول شوی. خو د زرو لاسليکونو (Dead Sea Scrolls) او نورو نسخو مطابق، دا لفظ "Pereqlytos" راغلی، چې د احمد يا محمد معنا لري: "هغه چې ډېره ستاينه لري."

۳. اشعيا – باب ۴۲: د خادم (عبد الله) صفتونه

اشعيا 13-42:1 د يو داسې شخص ذکر کوي چې:

هغه به د خدای بنده (عبد) وي، عدالت به امتونو ته راولي، د ظلم ضد به وي، د خدای ستاينه به د "سِلا" (Sela) نه ښکته خای کې خپروي. د کدر (Kedar – اولاد د اسماعيل) خلکو به خوښ شي.

سِلا (Sela) د مکې او مدينې تر منځ د حجاز غرونه دي، او کدر د اسماعيل عليه السلام زوی و، چې د عربو نیکونه ترې زیرېږدي. دا ټول صفات يوازي د محمد صلی الله عليه وسلم سره مطابقت لري.

۴. اشعيا – باب ۲۹، آيت ۱۲

"او هغه ته به کتاب ورکړل شي چې نه‌لولي، او ورته ويل کيږي: دا ولوله، نو وبه وايي: زه لوستل نشم کولی."

دا آيت د رسول الله صلی الله عليه وسلم د لومړني وحی جريان ته حيرانوونکې اشاره لري. کله چې جبرائيل عليه السلام ورته وويل: "اقرأ"، هغه وفرمايل: "ما أنا بقارئ" – زه لوستونکی نه يم.

دا د نبوت نښه وه، ځکه محمد صلی الله عليه وسلم لیک او لوست نه و زده کړی، خو د علم تر ټولو ستره سرچينه شو.

۵. حِجَّاز، مدينه او د توحيد نارې

په اشعيا 42:11 کې راغلي:

"د سلا اوسېدونکي دې غږ پورته کړي... د غرونو له سرونو دې نارې کړي."

دا اشاره مدینې منورې ته ده (چې د سلا غرونه هلته شته)، چېرې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم هجرت وکړ، او د توحید غږ ترې پورته شو.

۶. د محمد نوم ذکر او د احمد بشارت د نورو آسماني کتابونو په رڼا کې

د اسلامي علماو له نظره، کلمې لکه "Periqlytos،Mahemana" ، او "Hamad" د مختلفو انجیلونو/نسخو/ژبو له مخې د "محمد" او "احمد" مترادف ګڼل کېږي، کوم چې بیا په اسلام کې د پیغمبر صلی الله علیه وسلم نومونه دي.

د اشعیا 42:11 کې دا هم دي چې هغه به بوتانو عبادت کونکو ته ولیرل شي، دا دقیقاً رسول الله ص دی.

پایله:

د بایبل زړې نسخې، عبراني متون، ارامي او یوناني اصطلاحات، او د قرآن واضح آیتونه ټول په دې ګوته کوي چې رسول الله محمد صلی الله علیه وسلم هغه موعود نبي دی چې پخوانیو انبیاءو زېږی ورکړی و. نه یوازې قرآن، بلکې تورات، زبور او انجیل هم د هغه د راتګ یادونه کوي.

په بایبل کې د کعبې شریفې او حج اړوند اوصاف

لومړۍ برخه:

مقدمه

په کتاب مقدس کې، اشعيا فصل ۶۰ يو داسې روښانه او الهامي تصوير وړاندې کوي چې د الهي نور، عبادت، قربانيو، او امتونو د يووالي خبرې کوي. دا آيتونه، که له اسلامي ليدلوري وگورو، حيرانونکي مشابهتونه لري له هغه څه سره چې نن يې موږ حج او کعبه شريفه بولو. دا تشرېح يوازي يو تصادفي تفسير نه دی، بلکې د لغوي، تاريخي، او روحاني تحليل پر بنسټ يو ژور پيوستون وړاندې کوي.

۱. د روښنايي راختل: الهي نور او هدايت

آيت:

"راپاڅه! روښانه شه، ځکه چې ستا نور راغلی، او د خداي جلال پر تا ښکاره شوی دی" (اشعيا ۶۰: ۱)

اسلامي مشابهت: کعبه شريفه د "نور" او "هدايت" مرکز دی، لکه څنگه چې الله تعالی فرمايي:

وَهْدَىٰ لِلْعَالَمِينَ

"او دا (کعبه) د ټولو عالمونو لپاره هدايت دی" (آل عمران: ۹۶)

۲. د ملتونو راتگ: نړيوال عبادت

آيت:

"قومونه به ستا نور ته راشي، او بادشاهان به ستا د راختونکي رڼا ته راشي."
(اشعيا ۶۰:۳)

اسلامي مشابهت: دا همغه څه دي چې موږ هر کال د حج په موسم کې گورو؛ مسلمانان د نړۍ له گوټ گوټ څخه د کعبې شريفې پر لور راځي دا ايات بلکل د حج مناسکو ته اشاره ده ځکه چې په ځمکه کې يوازینی ځای چې پاچاهان ورځي کعبه ده.

۳. د سرو زرو، بخور، او ثنا راوړل

آيت:

"د مديان ډلې، عيفا او سبا به ټول راشي؛ سرو زرونه او بخور به راوړي، او د خدای ثنا به وايي ("اشعيا ۶۰:۶)

اسلامي مشابهت: په حج کې هم قربانۍ، خيراتونه، او ثناوې (تلبیه، تکبیر، تحمید) ویل کېږي. سربېره پر دې، دا قومونه (مديان، سبا) ...ټول د عربستان له تاريخي قبایلو دي.

۴. د خدای د کور جلال

آیت:

"زه به د خپل کور جلال ښکاره کړم" (اشعيا ۶۰:۷)

اسلامي مشابېهت: کعبه شريفه بيت الله گڼل کېږي. همدا هغه کور دی چې حضرت ابراهيم عليه السلام جوړ کړی و، او الله تعالی يې جلال بيان کړی:

وَطَهَّرُ بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ

"او زما کور پاک وساته طواف کوونکو لپاره" (البقره: ۱۲۵)

۵. د امتونو یووالی او سوله‌ییز پیغام

آیت:

"ستا دروازی به تل پرانستې وي... ملتونه به ستا لور ته راوړي" (اشعيا ۶۰:۱۱)

اسلامي مشابېهت: کعبه شريفه د ټولو ملتونو لپاره یو عام عبادت ځای دی، د کعبې شريفې نه پرته بل کوم ځای نشته چې ټول ملتونه ورشي، ټول پیغمبران

خپل خپل قوم ته لیرل شوي، یوازي رسول الله ص دی چې ټولو ملتونو ته لیرل شوی. الله تعالی فرمایي:

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ

"په حقیقت کې لومړی کور چې د خلکو لپاره کېښودل شوی، هماغه دی چې په مکه کې دی ("آل عمران: ۹۶)

پایله

دا آیتونه یو حیرانونکی تطابق لري له حج، کعبې شریفې، او د امتونو د راټولېدو اسلامي تصور سره. دا هغه حقیقت دی چې نه یوازي د قرآن اعجاز ته اشاره کوي، بلکې د یوې دوامداره الهی پروژې نښان هم دی، کوم چې د حضرت ابراهیم علیه السلام له وخت راهیسې، د اسلام تر بعثته، او تر نن ورځې پورې جاري دی.

په بایبل کې د کعبې شریفې او حج اړوند اوصاف

دویمه برخه:

کله چې ډیر یهودیان او عیسویان اسلام له بهر څخه گوري، دوی د خپلو دینونو سره ورته والی مومي چې اکثره یې د ډیرو پوښتنو سبب کیږي. دا ورته والی اکثراً د دیني اصولو پورې اړه لري، ځینې وختونه د هغو پیغمبرو

ژوندونو په اړه وي چې درې واړه ابراهيمي دينونه يې شريکوي، لکه موسی او عیسی (عليهم السلام). خو کله کله، ځينې دقت لرونکي نظرونه داسې حيرانونکي ورته والی مومي چې د يوې مذهبي روايت څخه د بل د اخيستلو يوازې تيوری نه شي پرې توضيح کيدلی.

کله چې د ميليونونو مسلمانانو عبادت کوونکي د حج مراسم ترسره کوي، چې د اسلام پنځه ارکان دي، موږ کولی شو د دې لرغونې فتره کې کارېدونکي اصطلاحات وڅیړو، چې موږ ته يو وخت ته لارښوونه کوي چې مخکې له دې چې پيغمبر محمد (صلی الله عليه وسلم) زېږېدلی وي د هغه د راتگ نښې بيان کړي.

راځئ چې د "الحجّ" کلمې ته وگورو:

الحجّ (al-Hajj)

عموماً، د عربي ټول لغتونه، لکه د سامي ژبو خپلو خورونو په څیر، له درې گونو ریشه لرونکو کلمو څخه جوړ شوي وي. په دې کې ریشه "حجّ" ("حجج") ده. د کلاسیک عربي قاموس لسان العرب له مخې، دا کلمه داسې تعریف شوې ده: **القصد. حج إلینا فلان أي قدم** هدف. لکه څنګه چې ویل کیږي، 'فلانی موږ ته حج وکړ،' یعنې هغه خپل موجودیت موږ ته وړاندې کړ.

نو د کلمې عمومي لغوي معنی "مقصد ټاکل شوی" دی. د حج په سیاق کې، د مکه د مقدس ځای کې کعبه د مقصد او ټاکل شوي هدف دی. که د دې کلمې کارونې د اسلامي مناسکو په سیاق کې وښودل شي، نو د ډېرو مسلمانانو لپاره دا به د هغو حيرانونکو او ښکلې کیسې وي چې د دوی له ماشومتوب څخه ورته ویل شوي. خو که موږ له اسلامي مراسمو څخه بهر او د تېر وختونو ته ژور نظر وکړو، آیا دا کلمه په پخوانیو دیني روایتونو کې هم کارول شوې ده؟ ځواب مثبت دی. د Exodus کتاب لاندې آیت لري چې د موسی (عليه السلام) په زمانه کې د حج په اړه خبرې کوي:

והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת
עולם תחגוהו

wa-haya ha-yōm haza lakhem li-zikrōn wa-khagōtem otō
khag li-Yehōwa li-dorotaychem khuqat `olam takhaguhū

"او دغه ورځ به ستاسو لپاره د یادونې ورځ وي؛ او تاسو به دا د خدای لپاره د
جشن په توګه ونیسئ په خپلو نسلو کې؛ تاسو به دا د جشن په توګه د تل لپاره
ونیسئ" [د خروج کتاب 12:14]

په دې آیت کې، د کینګ جیمز مترجمینو د بې تغیره نوم "خګ" (khag "חג")
ته "جشن" ویلي دي. دا کلمه "خګ" khag "په بشپړه توګه د عربي" حج "
(حج) سره هماغه ده. په بله برخه کې، کلمه "خګ" "د" خګوتیم "او" تخګوه "
په توګه بدله شوې ده. یو باید د دې خبرې په پام کې ونیسي چې د عبري
فونیتیک "خ" (ח) د عربي "ح" (ح) سره مشابه دی. همدارنګه باید د دې
فونیتیک "ګ" (ג) ته پام وشي چې د عربي "ج" (ج) سره هماغه دی. نو د
تحليلي موخو لپاره، په دې سیاق کې آیت به داسې ژباړل شي:

"او دغه ورځ به ستاسو لپاره د یادونې ورځ وي؛ او تاسو به دا د حج په توګه
د یهوه لپاره ونیسئ په خپلو نسلو کې؛ تاسو به دا د حج په توګه د تل لپاره
ونیسئ".

یو بل آیت چې د دې ریښې کارول ښيي دا دی:

ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל-פרעה כה-אמר יהוה אלהי
ישראל שלח את-עמי ויחגו לי במדבר

wa-ākhar bā'u Mōshe wa-Aharōn wa-yomru el-Paro koh-
amar Yahweh Elohay Yishrael shalach et-ami wa-
yakhugū li ba-midbār

"او وروسته موسی او هارون داخل شول او فرعون ته یې وویل: د یهوه د خدای اسرائیل دې وویل: زما خلک پرېږده، خو هغوی زما لپاره په بیابان کې جشن ونیسي" [د خروج کتاب 5:1]

هغه کلمه چې د کینګ جیمز مترجمینو یې "جشن" ژباړلې ده، هغه "یخګو" (יָחַג) ده چې د عربي "یحجو" (يُحَجُّوا) سره هماغه ده. نو د تحلیلي موخو لپاره، په دې سیاق کې آیت به داسې ژباړل شي:

"او وروسته موسی او هارون داخله شول او فرعون ته یې وویل: د یهوه د خدای اسرائیل دې وویل: زما خلک پرېږده، خو هغوی زما لپاره په بیابان کې حج ونیسي".

دا معنی نه لري چې موسی او هارون مکه ته تللي او هغه حج یې ترسره کړی چې نن ورځ مسلمانان یې پېژني. دا یوازې د دې لپاره دی چې څرګنده کړي چې د خدای په معبد کې د هغه لپاره مقدس سفر او حج د اسلام له پیدایښت څخه مخکې هم موجود وو.

یوه بله او حیرانونکې بُعد دا ده چې د دې څخه د لغوي پور اخیستنې مفکوره د پخواني عهد نامې او قرآن ترمنځ ناممکنه یا لږ تر لږه بې امکان ښکاري، هغه د عبراني ژبې یو بدیل شکل دی چې د ریښې "خګ" (חַג) په توګه موجود دی. فریدریش ویلهلم کیسینیوس (1846) دې کلمې ته داسې تعریف ورکوي:

"חַג د یوې حلقې تشریح کول، د کمپاس په مرسته حلقه رسمول. د ایوب کتاب... 26:10 م. یوه حلقه، ګرده، د آسمان قوس یا د آسمان پټۍ کې کارول کېږي، د حکمت کتاب 8:27؛ ایوب 22:14؛ د عیسی علیه السلام کتاب 40:22."

راځئ چې هغه آیتونه وګورو چې هغه یې یادونه کړې ده:

نو دا کلمه نه یوازې په بائبل کې د خدای لپاره مقدس حج او جشن ته اشاره کوي، بلکې د "حلقه جوړولو" یا "احاطه کولو" معنا هم لري. د هر مسلمان لپاره دا یو ډېر حیرانونکی کشف دی.

د سامي ژبو ځانگړنه دا ده چې له ډېر پخوا څخه تر نن پورې، دا ژبې پراخ او ژور تعبيراتي سيستمونه لري، چې پکې يو واحد ريښه لرونکي کلمه کولی شي په مختلفو شکلونو کې بېلابېلې، خو يو بل ته نږدې معناوې ولري، او دا معناوې سره يوځای شي ترڅو د هغې کلمې يو بشپړ او ژور فهم را منځ ته کړي.

په دې حالت کې، موږ د يوې داسې ريښې سره مخ يو، چې يوه بڼه يې د "جشن" معنا لري، بله بڼه يې د "زيارت" يا "حج"، او بله بڼه يې د "حلقه جوړول" يا "طواف کول" د حج مناسک، چې اصل يې د کعبې شريفې طواف (تواف) دی، په پای کې د قربانۍ د اختر (عيد الاضحى) سره بشپړېږي، چې دا د حضرت ابراهيم عليه السلام له خوا د خپل زوی د قربانۍ د تياري يادگار دی، هغه قرباني چې د خداى په امر وه.

داسې معناوې چې په دې ډول ژور ډول د قاموسونو په تلونو کې پټ وي – هغه قاموسونه چې د حضرت محمد صلى الله عليه وسلم له وفات څخه سلگونه کاله وروسته ليکل شوي – بايد د سامي ژبو يو متخصص او د بائبل يو ژور عالم حاضر وای تر څو دا معناوې راوباسي.

بايد يادونه وشي چې د بائبل (په خپل بشپړ شکل کې) ليکل شوي بڼه شاوخوا ۲۰۰-۳۰۰ کاله د حضرت محمد صلى الله عليه وسلم له وفات وروسته رامنځته شوه. خو دا ژبنی ژورتيا او وضاحت په قرآن کریم کې تلپاتې موجود دی، لکه څنګه چې الله تعالى پخپله فرمايي:

«وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ»

"دغه قرآن دا ممکن نه دی چې پرته له الله نه بل چا ته منسوب شي، بلکې دا د هغو کتابونو تصدیق کوونکی دی چې تر دې مخکې نازل شوي، او د ټولو کتابونو تفصیل بیانوي، هیڅ شک پکې نشته، دا د ټولو عالمونو له رب څخه دی".

(سورة یونس، آیت ۳۷)

په بایبل کې د کعبې شریفې او حج اړوند اوصاف

دریمه برخه:

د بکه (Bakka) او بایبل د بکا دره: (Valley of Baca)

زبور ۸۴: ۵-۶: (NIV - New International Version)

5 Blessed are those whose strength is in you, whose hearts are set on pilgrimage.

6 As they pass through the Valley of Baka, they make it a place of springs; the autumn rains also cover it with pools.

ژباړه:

۵ بختور دي هغه کسان چې خپل ځواک په تا کې ويني، او د دوی زړونه د زیارت (حج) نیت لري.

۶ کله چې دوی د بکا دره تېروي.

دلته "بکا" هماغه "بکه" ده چې قرآن کریم کې ذکر شوي:

{إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ} [بېشکه چې لومړۍ کعبه چې خلکو ته جوړه شوې، د بګه په سیمه کې وه، بابرکته ده، او د ټولو مخلوقاتو لپاره هدایت دی].

(سورة آل عمران، آیت ۹۶)

دا آیت وايي چې لومړی کور (يعني کعبه) چې د خلکو لپاره ټاکل شوی و، د "بکه" په سیمه کې دی، مبارک دی او د ټول عالم لپاره هدایت دی.

نو د "بکا دره" په زبور کې، د اسلامي علماوو له نظره، د حاجيانو د سفر تمثيل دی، چې د مکې د سفر (حج) سره ورته والی لري، او دا تر ټولو پياوړی قرآني تفسير هم لري.

دا دوه اقتباسونه يوځای اخیستل شوي، او له دې دا گمان کيږي چې زبور ۸۴ د مکې زیارت ته اشاره کوي.

د ډاکټر جمال بدوي نظر:

ډاکټر جمال بدوي، يو پېژندل شوی مسلمان عالم، دا نظريه وړاندې کوي چې "بکا" او "بکه" يو شی دي. هغه وايي د زبور دا آيتونه د مکې د زیارت (حج) يادونه کوي، او دا چې دا د قرآني بيان سره سمون لري.

د ډاکټر ايم. ايس. سيف الله نظر:

سيف الله د خپلې مقالې په يوه برخه کې دا ډول استدلال کوي:

بکه یو تاریخي نوم دی چې د مکې لپاره کارول شوی.

د بکا دره د حاجیانو د سفر یو پړاو ښيي.

د عبراني لغتونه لکه “**בכא**” چې د بکا معنا لري، د ژړا، ستړیا یا وچوالي تمثیل کوي، کوم چې د مکې وچ اقلیم سره مناسب دی.

هغه وايي، د زبور دا اشاره د کعبې په لور د یو روحاني سفر تمثیل کوي.

د اسلامي تفسیرونو نظر:

اکثر اسلامي مفسرین لکه ابن کثیر، قرطبي، او طبري وايي چې "بکه" د مکې یو بله بڼه ده. دا نوم د انسانانو د ډېرې ګڼې ګونې او ژړا له امله کارول شوی. د تفسیر ابن کثیر له مخې، "بکه" هغه ځای ته وايي چې د عبادت لپاره خلک راټولېږي، او دا د کعبې شاوخوا ته اشاره کوي.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library